

NORDA KANTARO

.Ne sarkita versio.

Dua kajero:

<

Kolektas kaj redaktas M. Strid

© Kopirajtas diversaj verkintoj, komponintoj kaj tradukintoj. Atentu!

Troveblas rete je nk.tone.se

>

"#2. Laŭ jarsezonoj:

< *Norda Kantaro, dua kajero.*

Kompilis Martin Strid kun melodioj tonsilabe. La tuto rete troveblas je <http://e-g.se/t31>

Traduka takso "flore" signifas: F = Facile fluas en fundamenta Esperanto. L = Lingve lertas. O = Obeas la originalon enhance. R = Ritme kaj rime belas (kompare kun la originalo!). E = Efike esprimas etoson. Minuskle = ne tute plenumas.

Melodioj estas skribitaj tonsilabe. Pri tonsilaboj legu je <http://tone.se>, kie ŝuteblas ankaŭ soniga programo komputila, aŭ je <http://eo.wikipedia.org/wiki/Tonsilabo>

Resumege: Ordinara maĵora gamo ekde toniko ĝis unu oktavo supren estas (#: **Do Re Mi Fa So La Ti do**). Ĉiu "vorto" da tonsilaboj daŭras unu ritmobaton. **Oblikva streko /** signifas novan taktomezuron. **Punktokomo** ; signifas novan vicon en kantoteksto. **Stelo ×** signifas ripeton, × = Komencu ĉi tie dufoje, ()× = Ludu aŭ kantu ĉi tion dufoje, '1 = Ĉi tion ludu aŭ kantu la unuan fojon, (×: = Ĉi tion rekantu ĉiustrofe.

Ĉapitroj:

' #21. *Vintron*

' #22. *Printempon*

' #23. *Someron*

' #24. *Aŭtunon*

' #25. *Julon*

>

'#21. Vintron:

&2105. Tomten:

'1 Midvinternattens köld är hård, ; stjärnorna gnistra och glimma. ; Alla sova i enslig gård ; djupt under midnattstimma. ; Månen vandrar sin tysta ban, ; snön lyser vit på fur och gran, ; snön lyser vit på taken. ; Endast tomten är vaken.

'2 Står där så grå vid ladugårdsdörr, ; grå mot den vita driva, ; tittar, som många vintrar förr, ; upp emot månens skiva, ; tittar mot skogen, där gran och fur ; drar kring gården sin dunkla mur, ; grubblar, fast ej det lär båta, ; över en underlig gåta.

'3 För sin hand genom skägg och hår, ; skakar på huvud och hätta -- ; "nej, den gåtan är alltför svår, ; nej, jag gissar ej detta" -- ; slår som han plägar, inom kort ; slika spörjande tankar bort, ; går att ordna och pyssla, ; går att sköta sin syssla.

'4 Går till visthus och redskapshus, ; känner på alla låsen -- ; korna drömma vid månens ljus ; sommardrömmar vid båsen. ; Glömsk av sele och pisk och töm ; Pålle i stallet har ock en dröm: ; krubban han lutar över' ; fylls av doftande klöver.

'5 Går till stängslet för lamm och får, ; ser, hur de sova där inne. ; Går till hönsen, där tuppen står ; stolt på sin högsta pinne. ; Karo i hundbots halm mår gott, ; vaknar och viftar svansen smått, ; Karo sin tomte känner, ; de äro goda vänner.

'6 Tomten smyger sig sist att se ; husbondfolket det kära, ; länge och väl han märkt, att de ; hålla hans flit i ära; barnens kammar han sen på tå ; nalkas att se de söta små, ; inget må det förtrycka: ; det är hans största lycka.

'7 Så har han sett dem, far och son, ; ren genom många leder ; slumra som barn; men varifrån ; kommo de väl hit neder? ; Släkte följde på släkte snart, ; blomstrade, åldrades, gick -

men vart? ; Gåtan, som icke låter ; gissa sig, kom så åter!

'8 Tomten vandrar till ladans loft: ; där han har bo och fäste ; högt på skullen i höets doft, ; nära vid svalans näste; nu är väl svalans boning tom, ; men till våren med blad och blom ; kommer hon nog tillbaka, ; följd av sin näpna maka.

'9 Då har hon alltid att kvittra om ; mångt ett färdeminne, ; intet likväl om gåtan, som ; rör sig i tomtens sinne. ; Genom en springa i ladans vägg, ; lyser månen på gubbens skägg, ; strimman på skägget blänker, ; tomten grubblar och tänker.

'10 Tyst är skogen och nejden all, ; livet där ute är fruset, ; blott från fjärran av forsens fall ; höres helt sakta bruset. ; Tomten lyssnar och, halvt i dröm, ; tycker sig höra tidens ström, ; undrar, varthän den skall fara, ; undrar, var källan må vara.

'11 Midvinternattens köld är hård, ; stjärnorna gnistra och glimma. ; Alla sova i enslig gård

; gott intill morgontimma. ;
Månen sänker sin tysta ban, ;
snön lyser vit på fur och gran, ;
snön lyser vit på taken. ; Endast
tomten är vaken.

,#2105: (11x /mi mifa mi
ire /do Ti La aLa /la
ala so falmi /re lmi mi
imi /re re re edo /Ti La
So oSo /do do
'1,3,5,7,9,11 Ti iLa /So
lLa '2,4,6,8,10 TiLa So
/La a x La aLa /So So So
oSo /do re mi imi /so
solfa mi mi /do re mi
imi '1,3,5,7,9,11 /mi
milfa mi ire /do lTi La
a /So SoSo La So /do o
do '2,4,6,8,10 /la a'DO
ti lasi /la ti 'DO O /so
soso so fa /mi i mi x h)

< Verkis Viktor Rydberg. Tradukis Ferenc Szilágyi (NP FLorE).
Komponis Martin Strid (2006-12-07) '1 Pelle, "Peçjo", jen çevalo. '2 Karo, nomo de hunduço. '2a Çu mistajpo de aĝis? '3 Koboldoj, almenaŭ en la nordeŭropaj landoj, fariĝas multoble pli aĝaj ol homoj.>

,&2105. La koboldo:

'1 /Jam mordas frost' de l'
/vintromez', ; la /stelfajrero2j
/kro2zas. ; L' o/kulojn fermas
/songopez', ; la /farmo nu2n

ri/pozas. ; La /lun' silente
/migras, sin ; la /neĝ' bri2ligas
/sur la pin', ; ĝi /molan kovro2n
/fo2rmas. ; /Nur la Kobold'
mal/dormas.

'2 Li grize staras ĉe la stal', ; li
griza en la helo, ; rigardis
multajn vintrojn al ; ĉi luno sur
ĉielo; rigardas al la abiar' ; al
domgardanta nigra bar', ;
cerbumas sen la signo ; pri solvo
de l' enigmo.

'3 La manojn boras li tra l' barb'.
; Kapskuas li: l' aferon ; diveni -
murmuras sub la arb' - ; neeble -
ĉi misteron. ; Sed kiel ĉiam, post
minut' ; forgesas li pri la tut', ;
metadas, zorgas ĉion. ; Li havas
profesion.

'4 En stalojn li eniras nun, ;
konatas ĉiu najlo. ; Bovinoj
sonĝas, (brilas lun') ; pri herbo
sur la pajlo. ; Forgeze pri la
jung', vipiĝ' ; nun Pelle<1>
sonĝas pri la riĉ'; ke plenas ĝia
trogo ; de bonodora drogo.

'5 Ŝafejo estas sekva lok'. ; Ĉu ili
dormas bone? ; Kokejo, kie
regas kok' ; plej supre, kvazaŭ
trone. ; Ripozas Karo<2> - plena
ĝu' - ; vekiĝas kaj per vostosku' ;
salutas lin sen sono ; kun frata
gest' de l' kono.

'6 Kaj fine: kun ŝtelistrigard' ; al
domanar', la kara. ; Atestas
zorg', ĉienrigard' ; pri vivfervoro
klara. ; Al ĉambro de l' etula
gent' ; li ombre ŝvebas en silent',
; se li neniun ĝenas, ; feliĉo lia
plenas.

'7 Ĉi tie penis patro, id'. ; Ho
multaj, multaj kreskis. ; Etulojn
vidis li kun rid', ; de kie ili estis?
; Ekfloris, agis<2a>, iris hom' ;
... al kiu stranga region'? ; L'
enigmo, kiun penis ; li solvi, jen
revenis. <3>

'8 Kaj migras li al subtegment', ;
li tie loĝas. Estas ; plej alte inter
fojn' kaj vent' ; hirund' proksime
nestas. ; La nesto jam malplenas
nun, ; sed kun la varmo kaj la
sun' ; revenas bird' kun trilo ;
kun sia neta viro.

'9 Kaj tiam trilos la rakont' ; pri l'
aventura migro; pli vole estus li
aŭdont' ; pri tiu ĉi enigmo. ; Nun
falas lunradio - garb' ; kaj brilas
sur kobolda barb', ; brilstrio tie
lumas. ; Koboldo nur cerbumas.

'10 Silentas l' arbarregion', ; La
vivo frosto-mortas ; kaj nur la
akvofaloston' ; lacete sin alportas.
; Aŭskultas li en sonĝsilent' ;
pensante pri la temptorent'.

Ĉu... Kien fluas l' ondoj ; kaj kieas la fontoj??

'11 Nun mordas frost' de l' vintromez' ; la stelfajreroj krozas, ; ĝis novmaten' en songopez' ; la farmo nun ripozas. ; La lun' silente klinas sin, ; la neĝo brilas sur la pin', ; ĝi molan kovron formas. Nur la Kobold' maldormas.

&2115. Ratiritiralla:

'1 Ratiritiralla, ; tuli talvihalla, ; kuuraparta tuiskutukka, ; lumiviitta, harmaasukka, ; ratiritiralla, ; semmoinen on halla.

'2 Ratiritiralla, ; mistä tuli halla? ; Tuolta Pohjan tunturilta, ; Lapin lasten laitumilta, ; ratiritihalla, ; sieltä tuli halla.

'3 Ratiritiralla, ; mitä teki halla? ; Puhui metsät puhtahiksi, ; jäät ja järvet kantaviksi, ; ratiritiralla. ; sitä teki halla.

'4 Ratiritiralla, ; hyvin teki halla. ; Saavat lapset lasketella, ; luistella ja lauleskella. ; Ratiritiralla, ; kiitoksia, halla.

,#2115: <[do]=D, :2> (x /domi domi /re re /refa Tire /do do; '1 /mimi mimi /somi somi; /fafa fafa /laso somi;)x4

< Finna popolkanto. Tradukis Esperantogrupo en Lappeenranta (La Alaŭdo). '1 Halla = Frosto.>

,&2115. Ratiritiralla:

'1 /Ratirati/ralla, /venis vintra /Halla, ; /prujnobarba, /neĝahara, ; /blanka vesta, /ĉiujara. /Ratirati/ralla /tia estas /Halla.

'2 (&R: /Ratirati/ralla,) de kie venis Halla? ; El la montoj laponiaj, ; el paŝtejoj boaciaj. &R de tie venis Halla.

'3 &R kion faris Halla? ; Blovis arbojn senfoliaj, ; lagojn igis tuj glaciaj. &R tion faris Halla.

'4 &R bone faris Halla: ; infanludojn neĝo donas, ; ĝojkriadoj ĉie sonas. ; &R dankon al vi Halla!

&2125. Taas talvella muistaa:

'1 Kas<??>, talvella muistaa ; taas lapsoset luistaa ; ja suksilla suistaa ; nyt sievästi näin. ; Ja hanki se nauskaa, ; ja

jäänraot rauskaa, ; ja kulku on hauskaa ; hei vaan edespäin!

'2 Nyt lumet ne vilkkaa ; ja kulkuset kilkkaa ; ja riemua silkkaa ; on aikamme vaan! ; Nyt etehen korjan ; tuon varsani norjan ; ja siskoni sorjan ; vien ajelemaan.

'3 Maan talvi kun hyytää ; ja pyryjä pyytää ; se silmihin syytää, ; niin hauska on. ; Kun joutuvi joulukuu, ; ja loppuvi koulu, ; soi riemu ja laulu ; taas loppumaton!

, #2125:

< Verkis Z. Topelius. Tradukis Hannes Koivu (197T).>

, &2125. *Vintra kanto:*

'1 Nun vintre ni knaboj ; glitkuras sur lagoj ; dum tutaj la tagoj ; belete hej! ; Dum neĝo sibladas, ; glacio krakadas ; ni gaje vagadas ; en sovaĝej'.

'2 Nun steloj vidiĝas, ; tintiloj aŭdiĝas ; kaj ĉarma fariĝas ; ekskurso voj'. ; En sledo mi glitas, ; nenion hezitas, ; fratinon invitas ; al vintra ĝoj'.

&2135. *Juokse, porosein!:*

'1 Juokse, porosein, ; Poikki vuoret, maat! ; Seista, syödä,

saat ; Majall' impyein; Siellä verraton ; Sammal-aarre on.

'2 Päiv' on lyhyinen, ; Mutta pitkä tie, ; Laulaissan' nyt vie ; Matka joutuen! ; Tääll' on sudet vaan ; Usva-majoissaan.

'3 Jos mä lentäisin, ; Niinkuin kotka tuo, ; Kultapilven luo, ; Ehkä näkisin ; Silmät lemmityn, ; Huulten hymyilyn.

'4 Sydämeni sä ; Kohta kiedoit niin ; Lemmen pauloihin, ; Ett'en selviä: ; Vedät totta kuin ; Koski innostuin.

'5 Sinut nähtyän, ; Suurest' ikävöin, ; Aina päivin, öin ; Mietin mielessäin: ; On se onni vaan, ; Kun sun omaks' saan!

'6 Vaikka kätkeisit ; Laakson kiven taa, ; Taikka porolla ; Metsään rientäisit: ; Kivet, hongat ois ; Tieltäin käypä pois!

, #2135: <[do]=D, :3>
(/mi3do dodo do /fa3re
rere re; /mi3do dodo do
/re3do TiLa So; x /do3do
dofa la /so3so '1 fare
'2 faTi x do;)x4

< Finna popola melodio. Verkis F. M. Franzén. Tradukis A. M. (La Alaŭdo).>

&2135. Kuru boacet':

'1 /Kuru boacet', /tra la alta ter', ; /baldaŭ la liber', /haltu ĉe l' domet'. (; /Tie en arbar' /musko sen kompar'.)×

'2 Kurta jam la tag', longa mia voj', ; kante sonas ĝoj' ; daŭras la vagad'. (; Lupoj hurlas nur, morna ties kur'.)×

'3 En la fantazi' flugas mi al nub', ; levas min la flug', diras la vizi': (; Nun la amikin' estas en proksim'!)×

'4 Kvankam estus vi for de via dom', ; helpus min la kon', trovus mi al vi. (; Falus ĉiu bar' voje de l' arbar'.)×

&2145. Respolska:

'1 (× /Klang, min vackra bjällra /i den se2na2 kväll! ; /Spring, min raska fåle /över mo2 o2ch fjäll! ; /Hemåt ila vi med /vindens snabba fart, ; /där så2 vila2 vi i2 /mjuka a2rma2r snart ; /och vår lycka ingen /må2 fö2rtycka '1; /Alla kvälle2ns norrske2n /flämta

där i skyn, ; /alla sälla2 minne2n /skymta för min syn)

'2 (× Klang, min vackra bjällra, glatt i kvä2lle2ns ro! ; Spring, min raska fåle, över fjä2ll o2ch mo! ; Första morgonstrålen randas i vårt hem, ; alla2 skola2 småle2 och vi le2 å2t dem ; Om vi stjälp, det kan i2nge2n hjälpa! '1; Syns ett ljus e2j glimma2 i den mörka dald? ; Är det hemme2ts skimme2r eller stjärnans eld?)

(#2145: <[do]=A, :3> × (/mi3do SoSo FaFa /MiMi SolFaMilFa So)× /La3Fa do3La FaLa /So3Fa MiFa So /LaaLalFa doodolLa FaaFalLa /SoFa MilReMilFa So /LaFa fa3mi redo /Tildorelmi re doh '1 (/Ti3do reerelmi reerelmi /redo TiLa So)×)

< Sveda polso. Verkis Zacharias Topelius. Tradukis Hannes Koivu (La Alaŭdo).>

&2145. Sledpolko:

'1 (× /Sonu, tintileto, /bele e2n ve2sper'. ; /Kuru, ĉevalido, /tra monta2ra2 ter'. ; /Kiel forta vento /hejmen portu min. ; /Tie2

jam a2tenda2s /kara a2mi2kin', ;
/ne enuiu nun de /mi2 fe2liĉon.
'1 ; /Jen nordlumo2 bela2 /tie en
la flam, ; /venas ĉiu2j
reme2/moroj de la am'. ;)

'2 (× Sonu, tintileto, bele e2n la2
ĝoj'! ; Kuru, ĉevalido, sur
arba2ra2 voj'! ; Baldaŭ
matenruĝo brilos kiel or'. ;
Arbo2jn, vango2jn plibe2ligos
la2 ko2lor'. ; Transkapiĝon etan
ni2 ne2 timu. '1 ; Jen fajrero2j en
la2 nokto ĵetas sin. ; Aŭ ĉu
hejma2 fajro2 jam atendas nin?)

&2155. Råven raskar över isen:

'1 (×: <1>(/Råven raskar över
/isen ;)* (/Så får vi lov ;)* /att
sjunga) (': bagaren) (×: -s /visa ;
/Så här gör) <2>(,: bagaren) (×:
/var) (': han) (×: går ; /och var)
(,: han) (×: sitter /och var) (,:
han) (×: står ; <3>(/Så får vi lov
;)* /att sjunga) (,: bagaren) (×: -
s visa.)

'2 sotaren <4> han

'3 skomakarn <5> han

'4 skraddaren <6> han

'5 flickorna <7> de

'6 gossarna <8> de

'7 gummorna <9> de

'8 gubbarna <10> de

'9 Grin-Olle <11> han

'10 Skratt-Olle <12> han
.....

, #2155. Polso: (; <2, 8:3,
/7 9 8>(h /SoFa MiRe
MiFa /La So) ×; (#B: (hSo
/SoSo do;) ×; hSo /SoFa
Mi FaRe /Re Do); (<1, 4:>
hSo /SoFa Mi MiMi /ReMi
Fa; hFa /FaMi Re ReRe
/DoRe Mi;) #B o) ×10

< Sveda ĉendanca ludo. Novaj
strofoj ankoraŭ fariĝas. Tradukis
Kukoleto (FLoRE). Danco: '1.
Rapid e kura ĉendanco man-en-
mana. '2. Ek haltu, kaŭru kaj per
la manoj kvazaŭ baku panon sur
la planko. '3. Ek staru,
ĉirkaŭturnu sin ĉiu unuope
kunklapante la manojn. '4.
Starante kvazaŭ puŝu kaj tiru
purigilojn en fumtubo. '5. Kvazaŭ
fiksu plandumon al ŝuo. '6.
Kvazaŭ kudru. '7. Genuflekse
salutu kiel knabino. '8. Kapkline
salutu kiel (vir)knabo. '9. Kvazaŭ
triku. '10. Kvazaŭ enmetu
liptabakon en la buŝon. '11.
Kvazaŭ ploru, sekigante la vizaĝon
per la manoj. '12. Ridegu, eĉ
batante la genuojn.>

&2155. Kuras vulpo la glacien:

'1 <1>/Kuras vulpo la gla/cion ;
/Kuras vulpo la gla/cion ; /Do
kantu ni ; /Do kantu ni ; /pri la
bakisto ĉi /tion ; <2> /bakisto
faras ja /tiel ĉi ; /ĉu staras, iras,
ĉu /sidas li ; <3>/Do kantu ni ;
/Do kantu ni ; /pri la /bakisto ĉi
/tion.

'2 (×: <1>(/Kuras vulpo la
gla/cion ;)× (/Do kantu ni ;)×
/pri la) (: fulgisto) (×: ĉi /tion ;)
<4>(,: / fulgisto) (×: faras ja /tiel
ĉi ; /ĉu staras, iras, ĉu /sidas) li ;
<3>(×: (/Do kantu ni ;)× /pri la)
(,: / fulgisto) (×: ĉi /tion.)

'3 ŝuisto <5> li

'4 kudristo <6> li

'5 knabinoj <7> ili

'6knabuĉoj <8> ili

'7 ulinoj <9> ili

'8 uluĉoj <10> ili

'9 Plorulĉjo <11> li

'10 Ridulĉjo <12> li

&2165. Helgdagskväll i

timmerkojan:

'1 Bo2rt, /långtande /vekhet ur
/sotiga /bröst ; vik, be/kymmer
ur /snöhöljda /bo/! Vi ha /eld,
vi ha /kött, vi ha /brännvin till
/tröst ; här är /helg, djupt i
/skogarnas /ro/.

'2 Sjung, /Björnbe2rgs-/Jon ur
din /fullaste /hals ; om /kärlek
och /rosor och /vår ; Stäm
fi/olen, /Brogren, och /spela en
/vals ; fö2r /spökblåa,
/månlysta /snå/r.

'3 (Under stjärnornas glans
flyger nattens dis ; som ett sus
över barkhöljt tak ; och det
tjuter i Lammeloms sprickande
is ; där det stöper från öppen
vak.)×0

'4 Det är mil efter mil till lador
och hus ; där frosten går tjurig
vid grind ; här är lustigt i
stockeldens gula ljus ; som
darrar i nattens vind.

'5 Du är fager, Brogren, i
eldglans röd ; där du gnider din
svarta fiol ; för mat och för
brännvin du glömt all nöd ; och
din panna är ljus som en sol'.

'6 Och Jon, där du sitter vid grytan din ; en baron i din mollskinnsskrud ; se fast åren ha garvat ditt sega skinn ; i ditt sot är du ung som en gud!

'7 Och Vargfors-Fredrik, du skrattande man ; som vill alla uslingar väl - ; kom, sjung om din ungdoms synd, om du kan ; och en skål för din gossesjäl!

'8 Och när morgonens stjärnor blekna och dö ; och när ångorna stelna till is ; och när dagningen skälver på myr och sjö ; vi sova på doftande ris.

'9 Då sova vi alla på granris tungt ; och drömma om bleka mör ; och snarka och vända oss manligt och lugnt ; medan elden falnar och dör.

, #2165. Valso: <2, 7:3>
(9x '1, 4, 6, 8 (x MiFa /So oLa Ti /do Ti '1 La /So So oMi /Do o; ReMi /Fa La La /So Mi Do /Re /e eh; '2 do /re re Ti /So o; ReRe /Mi La do /Ti La Ti /So /o oh;;) '2, 5, 7, 9 SoSo /La aFa Mi /Re Ti do /re re Ti /So o; So /La do do /Fa Fa aMi /Re /e eh; MiRe /Do Do Do

/do do do /Ti La So /Fa a; SoLa /Mi So Do /Re So TI /Do /o oh;;)

< Pri penega arbare labora vivo en pasinta tempo. Verkis Dan Andersson (Kolvaktarens visor). Tradukis Martin Strid. Kutime oni ne kantas la trian strofon (&'3). Komponis.. .. '1: Muldo truo: kie laga surfaco glaciigâs. Ĉar glacio pli grandas ol sama kvanto da akvo, glaciiganta surfaco pro propra premo rompiĝas, do la "glaciorompa ululo". '2 Tonilo: violono>

, &2165. Festotaga vespero en arbotrunka kabano:

'1 Fo2r /el fulgaj /brustoj, so/pira mens/mol' ; for de /neĝa ka/bano tur/men/t' ; fajro /jen, jen vi/and', brando /jen por kon/sol ; paŭzu /nun en ar/bara si/len/t'.

'2 Kantu, /Ursmonta /Jon, per tut/voĉa /plen' ; pri /rozoj, prin/tempo kaj /a/m' ; Vio/lonon a/gordu kaj /ludu, Bru/gren, a2l /bosko sub /luna mort/fla/m'.

'3 (Sub la stela bril' flugas nokta nebul' ; super arbŝeloj de tegment' ; kaj de Lamelum' glaciorompa ulul' ; sonas de mulda truo <1> sub vent'.)×0

'4 Estas mejloj post mejloj al dom' kaj baril' ; kun ĉe pordo la

frosta dent' ; Jen amuze en trunkfajra flava bril' ; tremanta en nokta vent'.

'5 Vi belas, Brugren, en fajra ruĝ' ; frotante je nigra tonil' <2> ; Per manĝo kaj brando jen estas rifuĝ' ; Viafrunte ja sunas la bril'.

'6 Kaj Jon, sidanta ĉe via manĝpot' ; vi barono en leda kostum' ; Kvankam jaroj vin tanis je tena haŭt' ; en la fulgo diigas vin jun'.

'7 Kaj Lupfal-Fredrik, ridanta bonul' ; al ĉiu fripono sen tim' ; se povas vi, kantu pri pekoj de jun' ; kaj toston pro l' knaba anim'.

'8 Kaj dum stelojn matenajn paligas la tag' ; kaj glacien frostiĝas vapor' ; kaj tremas tagiĝo sur marĉo kaj lag' ; ni dormas sur branĉa odor'.

'9 Kaj dormos ni do sur picea plekt' ; kaj songos pri pala in' ; kaj ronke nin turnos en vira respekt' ; dum la fajro mortas en fin'.

&2175. Norge, mitt Norge:

'1 /Norge, mitt Norge, så /sover du tyst, i /vinterens

skinnende /sale, ; og /ingen kan drømme så /lett og så tyst, når /elvene synker i /dvale. ; og /ingen kan smile så /stille og glad, ; når /meisenes flytende /stemmer dør av. ; Og /skogene sover i /dale.

'2 Norge, mitt Norge, så gi meg din vår, med sol over vuggende vanne. ; men hør meg, ja hør meg når dagen forgår, og aftenen skygger min panne. ; Da lær meg å visne, å Norge min mor, da red meg en seng i din hellige jord. Når sommeren drager av landet.

,#2175: <0,95:> (x /mi mimi so mire /do LaTi do '1 o;do /re rere mi redo /re e mi i;mi '2 o;re /mi mimi ma Tima /mi i mi i;mi /so fami re mifa /mi redo fa a;fa /fa redo Ti dore /mi mama mi i;do (/La TiTi So domi /re e do o)x)x2

< Verkis Theodor Caspari (1901) kaj komponis Alfred Paulsen. Tradukis Erling Anker Haugen (1954). '1. Norge = skandinava nomo de Norvegajo.>

,&2175. *Vintro en Norvegujo:*

'1 /Norge, vi Norge! <1> - do /dormas vi jen ; en /vintra radia neĝ/halo ; kaj /songas neniun kun /tia seren' ; dum /kuŝas riveroj sub /palo ; ne/niun ridetas kun /tia ĝojflu' ; dum /mutas la fluto de l' /vigla paru' ; kaj /dormas l' arbaroj en /valo.

'2 Norge, ho donu printempon por foj' ; kun suno sur onda rivero ; Mi petas, - mi petas: post fino de l' voj' ; dum frunte min ombros vespero ; lernigu min velki, ho, Norge, patrin' ; kuŝigu min en via sankta sin' ; dum migros de vi la somero.

&2185. *I sne står urt og busk i skjul:*

'1 I /sne står /urt og busk i /skjul, ; det /er so koldt der/ude, ; dog /synger /der en lille /fugl ; på /kvist ved frosne /rude/.

'2 Giv tid! giv tid! - den nynner glad ; og ryster de små vinger, - ; giv tid! og hver en kvist får blad, ; giv tid! - hver blomst udspringer.

'3 Giv tid! og livets træ bli'r grønt, ; må frosten det end kue, ; giv tid! og hvad du drømte skønt, ; du skal i sandhed skue.

'4 Giv tid! og åndens vinterblund ; skal fly for herlig sommer, ; giv tid, og bi på herrens stund, ; - hans skønhedsrige kommer.

,#2185: <[do] = F, 1,6:2> (;

(#1: hso /so omi /doomi reeTi /do o;Ti /LaaTi doore /mi mi;mi /la aso /faami reedo /mi i;do /Laare TiiSo /do do /o;)+

(#Agorde: h j:/Do o?Mi /Do?So j7So /jDo; /j7Fa j:/Mi i; i?Re /La?Di La /mRe e?jFa /mLa; /jFa j7So j:/Do?Mi Fa /Do;))x4

< Verkis B. S. Ingemann (1831). Komponis J. P. E. Hartmann (1866). Tradukis H. P. Frodelund (Flr).>

,&2185. *Vintra kanto:*

'1 En /neĝo /staras ĉiu /heĝ' ; mal/varmo estas /estro ; kaj /tamen /kantas en la /neĝ' ; bir/deto ĉe fe/nestro/.

'2 Atentu, ĝoje kantas ĝi ; el sia eta koro ; kaj kreskos sur la branĉ' foli' ; burĝonos ĉiu floro.

'3 Eĉ se la frosto regas nun ; la vivo-arbo verdos ; kaj kion songis vi pri sun' ; en vero vi ekspertos.

'4 La vintra dormo de la kor' ; forkuros pro somero ; Atendu, kaj Sinjora hor' ; jam estos en apero.

&2195. Videvisa:

'1 /Sov, du lilla /videung ; /än så är det /vinter ; /Än så sova /björk och ljung ; /ros och hya/cinter ; /Än så är det /långt till vår ; /innan rönn i /blomma står ; /Sov, du lilla /vide ; /än så är det /vinter.

'2 Solskensöga ser på dig ; solskensfamn dig vaggas ; Snart blir grönt på skogens stig ; och var blomma flaggar ; Än en liten solskensbön ; vide liten blir så grön ; Solskensöga ser dig ; solskensfamn dig vaggas.

,#2195: < [Do]=C, 2,0:4>
(; (Pp: x /Mi iFa So do
/Ti So So o; '1 /Fa aMi
Re Fa /Mi i Mi h; .p: '2

/La aSo Fi La /So o So
h;) /re edo Ti re /do So
So o; /Ti iLa So La /So
Mi Mi h; .p:/Mi iRe Mi
So /Fa a Fa h; Pp:/Re
eDo Re Mi /Do o Do h;) x

< Verkis Zacharias Topelius kaj komponis Alice Tegnér. Tradukis Salex (1942 FloRE).>

,&2195. Salika kanteto:

'1 /Dormu eta /junsalik' ; /ne forpasis /Vintro ; /dormas la be/tul', erik' ; /rozo, hia/cinto ; /Longe ĝis prin/tempa tag' ; /kiam reek/floros frag' ; /Dormu junsaliko ; /ne forpasis /Vintro.

'2 Sunokul' rigardos vin ; sunaj brakoj lulos ; arboj verde vestos sin ; floraj steloj brulos ; Fine mia suna pet' ; Verdu ankaŭ saliket' ! ; Sunokul' rigardos ; sunaj brakoj lulos.

'#22. Printempon:

'#22. Printempon:

*&2203. Den kiedsom Vinter
gik sin Gang:*

'1 Den /kiedsom Vinter /gik sin
Gang, ; Den /Dag saa kort, den
/Nat saa lang ; For/andrer sig ;
Saa /lempelig; Den /ba2rske2
Vind, den /mørke Skye ; Maae
/flye; Vor Kakkell-Ovn saa eene
staaer, ; Og hver Dags Kolde-
Syge faaer. ; Den tykke Vams,
den foeret Dragt ; Er alt hengt
hen og reent foragt, ; Og
Muffen er tillige giemt ; Og
glemt; Man /frygter ey, at
/Snee og Slud ; Skal /møde
dem, som /vil gaae ud; Thi /lad
os gaae ; A2t /skue paa, ;
Hvo2r /smukt Naturen /sig
beteer ; Og /leer.

'2 Ak see, hvor pyntet Solen
gaaer, ; Med lange Straaler i sit
Haar; Den varme Krands ; Er
rette Kands ; For alle Ting, som
nu maa grye ; Paa nye; Det
klare, lyse Himmelblaae ; Er
værd at kaste øye paa; See
Fuglene i Flokke-Tal, , Luftens

viide Sommer-Sal ; De holde
snart hvert øieblik ; Musik; De
kappes daglig, to og to, ; At
bygge, hvor de best kan boe;
Her flyver een ; Jo med sin
Green, ; En anden sanker Haar
og Straae ; Saa smaae.

'3 Ak see, hvor tegner Marken
vel ; For Bonden, heele Verdens
Trell! ; Han leer, fordi ; Hans
Slaverie ; Skal endes med sin
Frugtbarhed ; I Fred. ; Hist
gaaer de kaade Lam i fleng ; Og
spøge i den grønne Eng; De
knæle med en Hiertens Lyst ;
For Moders mælkefulde Bryst;
De qvægner ved den søde Taar,
; De faaer, ; Hist vogter
Hyrden Qvæg og Korn; Et
Hunde-Biæl, en Lyd af Horn ;
Er ald hans Spil; Men hører til, ;
Hvor smukt den Skov ham svare
maa ; Derpaa.

'4 Ak, see et meget yndigt Syn
; Paa Skovens grønne øyenbryn!
; Den høye Top ; Skal klædes
op, ; Og Vaaren pynter Bøgen
ud ; Til Brud. ; Naar Solen
brænder, som en Glød, ; Og
stikker Ild i Barm og Skiød, ;
Da har man jo bag hvert et Blad

; Abskonsel for sin matte Rad;
Her smager Thee og et Glas
Viin ; Fra Rhin. , Imidlertiid man
faaer at see ; Et ret naturligt
Assemblee: ; Hver Fugl har
spendt ; Sit Instrument, ; De
raske Dyr vil dandse net ; Og
let.

'5 Ak see, hvor speyle - klar og
glat ; Den Søe dog er i lave sat;
Det er jo, som ; At Solen kom ;
Kun for at see sit Skilderie ;
Deri. , Den Fisk, som stak i
Dynd og Skarn, ; Og slap fra
Frost og Fange-Garn, , Han
faaer nu atter Moed og Liv, ;
Og spørger frit i Rør og Siv; See
hist, hvor stolt hans Finner
gaaer, ; Og slaaer. ; Nu lirrer
Frøen med sin Mund ; Imod den
søvnig Aften-Stund. ; Jeg
tænker paa ; Mit Hviile-Straae,
; Og ender min Spadsere-Gang ;
I Sang.

'6 Saa er da Himmel, Jord og
Vand ; Opmuntret ved min
Skabermænd; Jeg gik omkring ;
Blant tusind Ting, ; Guds Forsyn
spores ved enhver ; Især. ;
Bekymret Siel, saa seer du dog,
; At Alting staaer i Herrens

Bog! ; I hvor det gaaer, saa
veed jeg grant, ; Mit Navn
staaer tegnet deriblant; Gud
kommer vist min Tarv ihu ;
Endnu. ; Han rammer nok den
rette Tiid, ; Da Himlen den skal
blive bliid; Jeg tør maaskee ;
Vel faae at see ; Min Vinter
blive til en Vaar ; I Aar.

,#2203: <[La]=Eb> (x Mi
/La La Ti mi /do oTi La
do '1 /Ti Mi Fa So /LaSo
LaTi La '2 /TiLa Tido Ti
mi /Ti La So Fa /Mi i h)
mi /fa fa fa fa /fa ami
re Ti /mi mi mi mi /mi
ire do Mi /La La La doLa
/Ti Ti Ti reTi /mi mi do
La /Ti Ti So Mi /La a h)

< Verkis Ambrosius Stub (1771).
Melodion de Oluf Ring (1937) ni
nur parte sukcesis interpreti en la
tekston. Tradukis Chr. Graversen
(Dana Antologio, 1961).>

,&2203. *La teda vintro ĉesis nun:*

'1 La teda vintro ĉesis nun;
mallonga tag', dormema sun' ;
sin ŝangas al ; mirinda mal' ;
forfuĝis frostaj nub-torent' ; kaj
vent'. ; Ekstere ni ne timas plu ;
pri neĝobat', pri koto-flu', ; - ne
timas plu ; pri neĝobat' kaj koto-
flu'. ; Eliru ni, ; por ĝoji pri ; la
belo, la naturjubilo' ; kaj rava

bril', ; eliru ni al la jubil' ; kaj
bril'.

'2 Jen ridas radiantanta sun' ; kun
kapo-nimb' el ora lum'. ; En
varma flu' ; de l'klara blu' ;
viviĝas ree kun esper' ; la ter'. ;
Kaj vidu tie: birdetar' ; en la aera
milda mar' ; - birdeta ar' ; en la
aera milda mar' ; Jen unu kun ;
tigeto, nun ; alia kun lanug' kaj
split' ; por sia lit', ; alia kun
lanug' ; kaj split' , por lit'.

'3,4 Rigardu, kia bela far': ; la
alta fago de l'arbar' ; belvestas
sin, ; - jen ĉarmulin' ; belega
fianĉino nun ; de l'sun'. , Ekbojas
hundo ie for, ; aŭdiĝas korna
ludsonor' ; - de ie for , aŭdiĝas
koma ludsonor' ; aŭskultu! ho ;
aŭskultu do: , mirinde eĥas de la
fon' ; la luda son', , mirinde eĥas
de la fon' ; la son'.

'5 Kaj tie - kvazaŭ luma tag': ;
spegule glata klara lag' ; vespera
sun' ; klopodas nun ; por sin
speguli kun pasi' ; en ĝi. ;
Ekgurdos baldaŭ rana hor' ;
dormige en tagfina hor', - ;
raneta hor' ; ekgurdos en tagfina
hor'. , Ripoz-inklin' , do kaptas
min, ; kaj hejmen iros la vagant'
; kun laŭda kant', ; kaj hejmen
iros la vagant' ; kun kant'.

&2206. *Vårvindar friska:*

'1 /Vårvindar friska ; /leka och
viska ; /lunderna kring likt
/älskande par ; /Strömmarna ila
; /finna ej vila ; /förrän i havet
/störtvågen far (; /Klappa, mitt
hjärta, /klaga, o hör ;
/vallhornets klang bland
/klipporna dör (&R;
/Strömkarlen spelar ;
/sorgerna delar ;) /vakan kring
(&B: berg och /dal.))*

'2 Hjärtat vill brista ; Ack, när
den sista ; gången jag hörde
kärlekens röst ; avskedets
plåga ; ögonens låga ; mun emot
mun och klappande bröst (;
Fjälldalen stod i grönskande
skrud ; trasten slog drill på drill
för sin brud (&T: Strömkarlen
spelte ; sorgerna delte ;)
suckande, &B)*

'3 Natten så fager ; ljust som
en dager ; göt över skog och
bölja sin glans ; Älvornas vingar
; glänsande ringar ; slöto kring
ängens tuva i dans (; Suckande
hjärtan, suckande lund ;
smekande ord och saligt
förbund! &T vakan kring &B)*

,#2206.Polso: < [t1] =
1,8:3 , /2 3 4 ! 4 3 2 ,
{[Rn] = Ritardando
1,8_1,4:}>

(; 3x /La LaTi LaTi; /do
dore dore; /mi mire Tido
/La '1 LaRn:Si Mi.; '2
LaSi La; /mi mido somi
/re (redo Ti)?(reTi So);
/do doLa mido /Ti TiSi
Mi '3 a h;)x

< Verkis Euphrosyne (= Julia
Christina Nyberg). Tradukis G-r
Löfvenmark (1908 ,&1 FloRe) kaj
ankaŭ Ernfrid Malmgren (1931
,&2'1 FLorE) kaj Kukoletto (,&2'2
FLorE). Popolmelodio norlanda. '1.
Printempe la vintra neĝo fandiĝas
kaj ĉie fluas la akvoj. '2. Nikso, "la
nudulo", danĝera supernatura
estaĵo kiu ludas violonon en
rapidflua rivereto, kaptante
homojn sub la akvon per belega
muziko.>

,&2206.1. Printempaj zefiroj:

'1 /Da zefiretoj ; /tra l' arbaretoj ; /blovas
printempa /jen ludantar' ; /Akvoj rapidaj ;
/kuras senbridaj ; /ne ripozante /ĝis al la
mar' (; /Plendu, ho koro! /Lasta sonor' ;
/tuj de l' ĉaskornoj /eĥos kun plor' (x;;
/Ondoj rapidas ; /zorgoj insidas ; /ĉie tra
mont' kaj /val' ;))x

'2 Krevu, ho koro! ; Mi kun doloro ; aŭdis
jam lastan vorton de l' am' ; Larmoj
fluadis ; koroj batadis ; buŝoj kuniĝis arda
en flam' (; Robon plej verdan vestis la val'
; sonis de l' turdo ama koral'))x

,&2206.2. Ludas la vento:

'1 /Ludas la vento ; /de la
printempo ; /kiel en park'
a/manta la par' ; /Fluo senbridas
<1> ; /saltas, rapidas ; /venas al
la ri/poz' de la mar' (; /Plendu,
ho koro, /ĉar la kornvok' ; /de la
paŝtist' nun /mortas ĉe rok' ;
/Niks' violonas, <2> ; /zorgojn
detronas ; /kanto de l' turd' en
/val'.))x

'2 Koro krevemas ; ve, mi eĉ
tremas ; pro la lastfoja vorto de l'
am' ; Adiaŭbrule ; fajron okule ;
buŝon al buŝo, brusta batad' (;
Brile la valo verdvestis sin ;
Turdo triladis por sia in' (x;;
/Niks' violonas, ; /zorgojn
detronas ; /kanto de l' turd' en
/val'.))x

&2209. Längtan till landet:

'1 Vintern rasat ut bland våra
fjällar ; drivans blommor smälta
ned och dö ; Himlen ler i vårens
ljusa kvällar ; solen kysser liv i
skog och sjö ; (Snart är
sommarn här, i purpurvågor ;
guldbelagda, azurskiftande ;
ligga ängarne i dagens lågor ;
och i lunden dansa källorne.)x

'2 Ja, jag kommer! Hälsen,
glada vindar ; ut till landet, ut
till fåglarne ; att jag älskar
dem, till björk och lindar ; sjö
och berg, jag vill dem återse ;
(se dem än som i min barndoms
stunder ; följa bäckens dans till
klarnad sjö ; trastens sång i
furuskogens lunder ;
vattenfågelns lek kring fjärd
och ö!)×

, #2209: <[do] = G,
1,2:4> (; (x /dodo miire
redoTido rere; '1 /mimi
faami mireredi re; '2
/remi mireSoLa TiLa So;)
(x /SoLaSoLa Somi '1
miiredo doTi; /SoLaSoLa
Sofa faamire do; '2
reemifa somi; /reere
reere mimimire do;) x) x

< Verkis H. Säterberg. Tradukis
A. Lindkvist (1956 FLoRe).
Komponis O. Lindblad.>

, &2209. *La vintro forkuras:*

'1 Al la montoj vintro nun
forkuras ; neĝamasoj fluidiĝas
for ; Super lago kaj arbar'
veturas ; sun' kaj vivon donas al
la flor' ; (Baldaŭ la somer' ĉi tie
estos' ; kun orbrilaj ondoj kaj
herbej' ; kiu en florar' sin ĉarme

vestos ; kaj la fontoj dancos en
ombrej'.)×

'2 Jes mi venos kun malakra
sento ; al la birdoj kaj la
verdkampar' ; la betulojn jen kun
ĝoja sento ; mi salutas en
foliarbar' ; (Mi revidu ilin kun
rideto ; sekvu la riveron ĝis la
mar' ; turdan kanton en la
arbareto ; birdan ludon ĉirkaŭ
insular'.)×

&2212. *Vårsång:*

Det ljusnar, det ljusnar i
rymden den klara ; Men skogen
bidar tyst och mörk ; På
sunnanvindarnas brus ; När isen
lossna vid älvens rand ; Då
lossna även mitt sinnes band ;
Då kan jag sjunga som förr jag
sjöng ; Vid smältande drivors
sus ; Och allt vad hjärtat i
vinter drömt ; om vänt och
vårligt och varmt och ömt ; Det
vakna upp till en verklighet ; Så
vid och blå och ljus ; O så ljus

, #:

< Verkis kaj komponis Wilhelm
Peterson-Berger (1867-1942).
Tradukis Joĉjo (SLEA).> ,&:

,&2212. Printempa kanto:

(Lumiĝas, lumiĝas aero la hela, ;) arbar' vekigâs el mallum', ; en muĝ' de l' forta sudvent'. ; River' degelas en vintra ĉen' ; ne ligas plue min ia katen', ; jen eĥas gaje pasintjarkant' ; je l' sono de la torent'. ; La vintra revo de mia kor' ; pri belprintempo kaj florodor' ; estiĝas jam realeca ver', ; en vasta blu' kaj lum', blua lum'.

&2213. Ja visst gör det ont:

'1 Ja visst gör det ont när knoppar brister. ; Varför skulle annars våren tveka? ; Varför skulle all vår heta längtan ; bindas i det frusna bitterbleka? ; Höljet var ju knoppen hela vintern. ; Vad är det för nytt, som tär och spränger? ; Ja visst gör det ont när knoppar brister, ; ont för det som växer ; och det som stänger.

'2 Ja nog är det svårt när droppar faller. ; Skälvande av ångslan tungt de hänger, ; klamrar sig vid kvisten, sväller, glider - ; tyngden drar dem neråt, hur de klänger. ; Svårt att vara oviss, rädd och delad, ; svårt att känna djupet dra och kalla, ; ändå sitta kvar och bara

darra - ; svårt att vilja stanna ; och vilja falla.

'3 Då, när det är värst och inget hjälper, ; Brister som i jubel trädets knoppar. ; Då, när ingen rädsla längre håller, ; faller i ett glitter kvistens droppar ; glömmer att de skrämdes av det nya ; glömmer att de ångslades för färden - ; känner en sekund sin största trygghet, ; vilar i den tillit ; som skapar världen.

, #:

< Verkis Karin Boye (). Tradukis Franko Luin (2001).>

,&2212. Ho jes, kun dolor':

'1 Ho jes, kun dolor' burĝono krevas. ; Kial la printempo ne hezitu? ; Kial nia varma vivsopiro ; palan frostamaron ne evitu? ; La burĝono vintre estis ŝelo. ; Kio nova ŝvele ĝin disigas? ; Ho jes, kun dolor' burĝono krevas; ĝin doloro ŝiras, ; doloro ligas.

'2 Ho ne, ne facile gutoj falas. ; Timotremaj peze ili pendas, ; kroĉas sin al branĉo, ŝvelas, glitas - ; pezo ilin tiras kaj etendas. ; Timas kaj malcertas, dissplitiĝas, ; sentas la profundon voki, tiri, ; dum plupendas ili kaj plutremas - ; ili volas resti ; kaj volas iri.

'3 Kaj kiam nenio helpi povas, ; krevas la burĝono ĝojkrie, ; kiam timo ne plu tenkapablas, ; falas la branĉguto eŭforie ;

kaj forgesas timon pri la novo, ; la korprenon antaŭ ol ĝi iras - ; dum sekundo sentas sin sekura ; en la fido, kiu ; la mondon stiras.

&2215. Vaar-Sang:

'1 Nu er da Vaaren kommen, ;
Nu er os Busken Læe; Og
Nattergalen toner ; Sødt i det
grønne Træ; Og huldt de unge
Roser ; Tæt ved hverandre
staae; Og klart de runde Vover
; I Søverbækken gaae.

'2 See Aftenstiernen smiler! ;
Den vækker Elskovs Lyst. ; O
see den smekke Pige ; Hist,
med det fulde Bryst! ; Og see
de smaae Zefirer! ; See, hvor
de uden Larm ; Det tynde Flor
bortrive, ; Som dækker hendes
Barm.

'3 O Pige! søde Pige! ; Nu har
jeg lukt min Bog. ; Jeg sidder
ey og stirrer ; Meer i det gamle
Sprog; Det Liv, som der jeg
finder, ; Det blomstrer ude nu.
; Ak kom min Elskerinde! ; Hvor
længe tøver du?

'4 Kierminde! som kan skue. ; Du
Zefir! som kan staae. ; Du Lillie!
som kan lue. ; Du Rose! som kan

gaae. ; Sødt syngte Nattergale, ;
Naar Skoven sig har hvalt, ; Du
synger og kan tale, ; Du søde
Alt i Alt!

'5 Ak kommer og omringer ;
Den unge Sanger her! ; Mens
høyt hans Lyra klinger ; Bag
disse Bøgetræer. ; Om Amors
Rosen-Lænker ; Han henrykt
syngte vil. ; Ak kommer hid! og
skienker ; Et Kys ham, for sit
Spil.

'6 See Tiden gaaer tilbage, ;
Naar Løvet springer frem. ; De
unge gamle Dage ; Staaer op
fra mørken Hiem! ; Slet intet
da jeg savner ; I Favnen af min
Møe; I Skoven springe Fauner, ;
Najader i min Søe.

'7 Og Pan staaer kiæk for
Skoven, ; Brat for en
Tiørnehæk, ; Og jager Tidens
Kloge ; Bort, med en panisk
Skræk, ; Som vil min Dryas
dræbe, ; Min overgivne Faun, ;
Og med en isnet Læbe ; Koldt
spotter Elskovs Navn.

, #:

< Verkis Adam Oehlenschläger
(1779-1850). Tradukis: H. E.

Jensen (Dansk Esperanto-Blad, aprilo 1945).>

&2215. Jam venis la printempo:

'1 Jam venis la printempo ; al la arbara hal' ; kaj en la' verda arbo ; nun kantas najtingal' ; ĵus floroj malfaldiĝis ; kapjesas en la vent' ; kaj ondas rivereto ; en brilo de arĝent'

'3 Ho, ĉarma vi knabino! - ; la libron fermis mi; ne plu enkatenigas ; min libro kaj lekci'. ; La libra viv' de l' vera ; ja estas nur imit' - ; aŭ, venu, amatino! - ; Ho, venu sen hezit'!

&2216. Rejsesang:

'1 Da Vaartoner lode ; Fra Lærkernes Bryst ; Og vakte det Døde ; Til Liv og til Lyst, ; Da sad som i Fængsel ; Vort higende Mod, (; Da svulmed af Længsel ; Vort Vikingeblood.)×

'2 Ej Kakkellovnskrogen ; Os hued som før, ; Da lukked vi Bogen, ; Den blev os for tør; Da Sejlet vi hejste ; I knagende Raa, (; Og lystig vi rejste ; Ad Bølgerne blaa.)×

'3 Og nu vil vi haste ; Med Haabet ved Roer, ; Og nu vil vi kaste ; Hver Sorg overbord, ; Og nu vil vi pile ; Mod vinkende

Kyst, (; Og saa vil vi hvile ; Ved Blomsternes Bryst.)×

'4 Og Sangen skal bruse ; I Skovenes Fred, ; Saa Bøgene suse ; Forundret derved; Og Bonden den skræmme ; Skal op af hans Ro, (; Og Pigen skal glemme ; At Malke sin Ko.)×

'5 Som Trækfugle flagre ; Vi vidt over Strand ; Fra Hjemmet, det magre, ; Til Glædernes Land. ; Vær frejdig, vor Haaben! ; Hvad frygte vi for? (; See, Vejen er aaben, ; Og Verden er vor.)×

, #:

< Verkis Jens Christian Hostrup (1856). Tradukis H. E. Jensen (Kantante Antaŭen, 1941).>

&2216. Printempa la forto:

'1 Printempa la forto, ; alaŭda jubil' ; nun vokis el morto ; la vivon en bril'. ; En griza karcero ; ruĝiĝis la vang', (; kaj al la libero ; sopiris la sang'.)×

'2 Kamena angulo ; ne plaĉs al ni, ; kaj ne la postulo ; de l'libra lekci'. ; Ni levis la velon ; en

vigla kuraĝ', (; ni vidis la celon, ;
nin vokis vojaĝ',)×

'3 Kaj nun ni rapidas ; el hejma
haven', ; espero nin gvidas, ; jam
mortis ĉagren', ; al land' sen
doloroj ; kondukas la voj', (; ni
inter la floroj ; ripozos en ĝoj'.)×

'5 Jen flugas feliĉa ; la gaja
korsar' ; de l' hejmo malriĉa ; al
land' de nektar'. ; Nin gvidu la
ĝojo, ; la forta esper' (; sur preta
la vojo ; al tuta la ter'!)×

&2218. Jeg velger meg april:

'1 Jeg velger meg april! ; I den
det gamle faller, ; i den det ny
får feste; det volder litt
rabalder,- ; dog fred er ei det
beste, ; men at man noe vil.

'2 Jeg velger meg april, ; fordi
den stormer, feier, ; fordi den
smiler, smelter, ; fordi den
evner eier, ; fordi den krefter
velter,- ; i den blir somren till!

, #: (oSo /dore mifa so
o;so /laso fami fa
re3;fa /sofa mire mi
do3;Ti /LaTi dore milre
mi;fi /sola tiso la a
/so h;mi somi remi /do o
o)×2

< Verkis Bjørnstjerne Bjørnson.
Tradukis Antoni Grabowski (,1
FLoRE) kaj Bruno Rifling (1936 ,2
FLORe). Melodio de Johan
Selmer.>

,&2218.1. Elekto:

'1 Mi voĉas por April! ; Malnovo tiam
falas, ; Novaĵ' pri rajt' batalas, ; Fariĝas
tial bruo; Sed estas rekonstruo ; Pli bona
ol trankvil'.

'2 Mi voĉas por April! ; Ĝi skuas
malkviete, ; Dissolvas, kaj ridete ;
Senkatenigas fonton, ; Fortigas la
estonton ; De la somera bril'!

,&2218.2. Aprilo:

'1 April' plej plaĉas min: ; Dum ĝi
malnovo falas ; la nov' sin supren levas ;
Ĝi brue ja batalas ; sed pacon mi ne revas:
; La vol' disvolvu sin!

'2 Plej plaĉas min april': ; Ĉar ĝi forigas,
ventas ; ridetas, degeligas ; Mi ĝiajn
fortojn sentas: ; Ĝi multe malpacigas ; por
la somer' - lulil'.

&2221. Grøn er vårens hæk:

'1 /Grøn er vårens hæk, ;
/kåben kastes væk, ; /jomfruer
sig alt på /volden sole. ; /Luften
er så smuk, ; /deres
længselssuk ; /ke2ndes let på
de2res /silkekjole.

'2 Nu har viben æg, ; pilen dygtig skæg, ; og violen småt på volden pipper. ; Gåsen sine små ; lærer flittig gå, ; skaden vindigt med sin hale vipper

'3 Svenden med sin brud ; går i haven ud, ; på de grønne sko hun synes danse. ; Ak, hvor hun er let! ; foden er så net. ; Pogen sælger til dem grønne kranse.

'4 Storken er så travl ; højt på bondens gavl, ; og de røde fødder næbbet slibe. ; Høkren med sin viv ; går for tidsfordriv ; med sin sølvbeslagne merskumspibe.

'5 Hulde piger små, ; røde, hvide, blå, ; sender deres blikke rundt som pile. ; Og som krigerflag ; i det kælne slag ; silkebånd fra liljenakken ile.

'6 Aftenen driver på, ; mens de skønne gå, ; bare de dem ikke skal forkøle. ; Hvilken yndig strøm, ; barmen blir så øm, ; man mit hjerte kan på vesten føle.

'7 I den tavse nat, ; som en stor dukat, ; månen stænker guld på alle grene. ; Ak, de skønne svandt ; jo fra hver en kant. ; Det er tungt, man skal gå hjem alene.

*,#: (/miido Tiire do /miido Laado Ti /SooLa Tiido reefa /miire do So /dooLa SiiTi La /miido Tiire do /LalTido reedo LalTiLa /Soomi re do)*7*

< Verkis Poul Martin Møller (1819).
Komponis Niels W. Gade (1851).
Tradukis Poul Thorsen.>

,&2221. Aprilkanteto:

'1 /Verdas heĝoj nun, ; /en printempa sun' ; /knabinetoj sur Rem/paro iras. ; /Belas la aer', ; /en la primaver' ; /i2li sub la si2lk' vi/deble spiras.

'2 La vanel' ĉe dig', ; vergoj de salik' ; vete kun violoj artifikas. ; Idoj de l 'anser' ; plonĝas en river', ; pigoj vostoplumojn balancigas.

'3 Gefianĉoj du ; en ĝardeno ĉu ; dancon volas jam al ni prezenti? ; Svelta siluet'! ; Bela piedet'! ; Knabo volas florkronetojn vendi.

'4 Cikoni' en vent' ; sur la farm-
tegment' ; bekon per la ruĝa krur'
poluras. ; Spicvendisto kun ; la
edzino nun ; pipon fumas kaj
promene kuras.

'5 Ĉiu junulin, ; bunte vestis sin,
; rigardetoj flugas kiel sagoj. ;
Ĉirkaŭ mola nuk' ; silkubanda
tuk' ; flirtas kiel militistaj flagoj.

'6 Vesperiĝas jam, ; sed interna
flam' ; gardas ilin kontraŭ
malvarmumo! ; Kia bela flu'! ;
Mia kor' kun bru' ; preskaŭ kreve
batas tral'kostumo.

'7 En la nokt-trankvil' ; kun
dukata bril' ; luno sur la branĉojn
gutas oron. ; Ĉiu belulin' ;
enlitigis sin! ; Sole hejmeniri
ŝiras koron.

&2224. Till min syster:

'1 Nu /spelar vårens /ljumma
vind i /myrens gu2la /starr ;
och /sakta stiga /sagorna kring
/ön i Berga /fors ; För/låt ett
stänk av /bitter fröjd, en /visa
ti2ll gi/tarr ; det /starka oss
till /läkedom likt /strandens
unga /pors.

'2 En sång till däj, min syster,
när all marken väntar vår! ;

Luossas ljunghed surrar yr av
vind och vilda bin ; Där lärde vi
oss tunga steg i våra yngsta år ;
och ingen vet hur djupt vi drack
vår barndoms beska vin.

'3 Men härlig, härlig våren kom
vart år i rosor klädd ; fast
sorgens skymning sökte oss och
blekte kindens färg ; En dag på
knä för konungen, en natt för
skuggan rädd ; och sedan drack
du salighet ur flod och fjäll och
berg.

'4 Kom ut, när stormen viner
vild i apel, pil och hägg! ; Se,
vårens himlar brinna till Guds
och stjärnors lov! ; Och när du
sövts till drömmar av resedan
vid din vägg ; all ängens rosor
ropa, kom ut till oss och sov!

,#2224: <[do] = A,
1,4:2> (;

(#1: x hSo Dj:/MiDo MiSo
/miire doSo Sj:/MiDo
La1SoMi /Re h;Re /ReeMi
FaSo Sj7:/TiiTi TiLa
/TiLa SoRe Dj: '1 /Mi;
'2 /Do;)+

(#Agorde: /jDo /o /o
/jSo; /o /j7So /o /jDo;
/o /o /o /jSo; /o /j7So
/o ojDo /o;))x4

< Verkis kaj komponis Dan Andersson. Tradukis Sten Johansson (2002 FLR).>

,&2224. Al mia fratino:

'1 Nun /herbojn en la /marĉo jam ka/resas va2rma /vent' ; dum /kantas mi pri /ĝojo, kaj sin/ceras la gi/tar' ; Fa/belo foren /flugas el la /ŝaŭmo de2 l' to/rent' ; kaj /helpas nian /sanon per mi/rika dolĉa/mar'.

'2 Printempon mi alvokas per la kant' al vi, fratino' ; Erikoin en Luossa zume kisas la abel' ; jen trinkis ni profunde da amara, forta vin' ; jen paŝis infanaĝe inter tero kaj ĉiel'.

'3 Sed venas la miraklo de printemp' en roza vest' ; Eĉ kiam niajn vangojn jam paligis la sufer' ; Dum nokto timtremante, kaj dum tago en majest' ; jen trinku vi feliĉon el montaro kaj river'.

'4 Do venu sub paduso kaj salik' en ŝtorma hor' ; Printempĉielo brulas nun por steloj kaj por Di' ; Kaj kiam endormigis vin rezeda songodor' ; vin vokas kampaj rozoj, venu dormi inter ni!

&2227. No livnar det i lundar:

'1 No /livnar det i /lundar, ; no /lauvast det i /li, ; den /heile skapning /stundar ; no /fram til sumars /tid.

'2 Det er vel fagre stunder ; når våren kjem her nord ; og atter som eit under ; nytt liv av daude gror.

'3 Guds kyrkje lysa skulle ; som høgt på berg ein stad, ; med sumar utan kulde ; og utan solarglad.

'4 Guds ord vel alltid lyser, ; den sol gjeng aldri ned. ; Det hus som Anden hyser, ; ligg støtt i ljøs og fred.

'5 Men stundom kom det kulde ; på Herrens kyrkjemark. ; Det var som Gud seg dulde, ; og borte var Guds ark.

'6 Det var dei mørke dagar ; Guds ord var fâhøyrd segn. ; Og hjarta frys og klagar, ; det saknar sol og regn.

'7 Så sende Gud sin Ande ; som dogg på turre jord. ; Då vakna

liv i lande, ; då grøddest vent
Guds ord.

'8 Då er det sæle tider ; for
Kristi kyrkjegrund. ; Då lauvast
det i lier, ; då livnar det i lund.

'9 Da ljoser det i landet ; fra
fjell og ned til fjord. ; Då
losnar tungebandet, ; då kved
Guds folk i kor.

'10 Då skin det over strender ;
som sol ein sumarkveld. ; Då
gløder kring i grender ; ein eilag
altareld.

'11 Du vår med ljose dagar, ;
med lengting, liv og song, ; du
spår at Gud oss lagar ; ein
betre vår ein gong.

'12 Då me med vigsla tunge, ,
med kjærleik heil og klår, ; alt
utan best og sprunge ; skal lova
Herren vår!

, #2227: <[do]=F> (So
/dore mido /so so;la
/so3mi domi /re e;so
/fami redo /do TiLa
/So3mi fare /do h)×12

< Verkis Elias Blix (1836-1902).
Komponis Ludvig M. Lindeman
(1812-1887). Tradukis Johan
Matland (1954).>

, &2227. *Verdiĝas la deklivoj:*

'1 Ver/diĝas la de/klivoj ;
vi/gliĝas boske /nun ; so/piras
ĉiuj /vivoj ; al /la somera /sun'.

'2 Belega la spektaklo ;
printempe en la nord' ; denove la
miraklo ; ke ĝermas viv' el mort'.

'11 Printemp' kun tago hela ;
sopiro, vivo, kant' ; aŭguras pri
pli bela ; printempo de l' Kreant'.

'12 Dum ni per sanktaj vortoj ;
kun amoplena kor' ; per ĉiuj niaj
fortoj ; laŭdgloros al Sinjor'.

&2230. *Lärkan sjunger:*

'1

, #:

< Sveda... .. Tradukis G. O.
Karlsson (1936A).>

, &2230. *La alaŭdo kantas:*

'1 Sopiras mi al la hejm' flugadi. ; Al mi
ne plaĉas en Sud' estadi. ; En nord-arbaroj
d pin', abi' ; sonados nun mia melodi'.

'2 Arbarfloraro nun ekstaranta ; sin turnas
gaje al sun' lumana. ; Alvenas turdo,
alvenas mi ; Kantadon ĉiam aŭskultas vi.

&2233. Vårsång:

(× /Våren är kommen. /På sina
kransar ; /ängarna binda,
/himlen är blå. ; /Pilträden bära
/guldgula fransar, ; /tuvorna
vaggas /ljusalfer små. '1 ;
(/Bäckarna brusa,)* ; (/vindarna
susa,)* ; (/böljorna glittra,)* ;
(/fåglarna kvittra,)* ; /sippan i
lunden /nigande står. ; /Högt
upp i luften /lärkorna sjunga : ;
/Nu är det vår! Hur/ra, hurra!
;)

,#2233: <[Do]=E, 2:4>
(/Mi DooRe Mi So /Mi
DooRe Mi Do; /Re TIIDo
Re La /So SooFa Mi i;
p:/Re FaaMi Re La Cn:/Re
FaaMi Re So; p:/So MiiDo
Fa Mi /8ReelMi lFaaMi Re
e; f:/La LaaLa Fa Re;
p:/MiilFa SooMi Mi Fa;
f:/So SooSo Mi Do;
p:/ReelMi FaaRe Re Mi;
p2:/Mi MiiMi Fa Mi;
f2:/Mi MiiMi Fa Mi;
p2:/Mi MiiMi Ri Mi;
f2:/Mi MiiMi Ri Mi;
<rf>/do doodo Ti La
Rn:/18So FaaFa Mi i;
t:/Mi FiiCn:Si La Ti.
/do Dn:TiLa Si. Mi
p2:/Ri RiiRi Ri iCn:Ri
/Mi iMi. f2Fa a p:/Mi
DooRe Mi So /24Mi DooRe

Mi Do; /Re <cresc.>TIIDo
Re La /So SooFa Mi i;
(f:/Re MiiFa So do)×
p:/TillLa ReFa Mi Re
/30Do DooDo Do h)

< Verkis Carl Fredrik Dahlgren.
Komponis Eric Jacob Arrhén von
Kapfelman. Tradukis G-r
Löfvenmark (1908 ,&1) kaj B.
Gerdman (1956 ,&2>

,&2233.1. Printempa kanteto:

(× /Jen la printempo! /Siajn florkronojn ;
/plektas herbejoj. /Bluas l aer'! ; /Portas
salikoj /orajn burĝonojn ; /elfon balancas
/8,30ĉiu herber' ; '1 (/Akvoj brukuras ;)*
(/ventoj murmuris ;)* (/ondoj sunbrilas
;)* (/birdoj gajtrilas ;)* /Florojn vivigas
/18nova la temp ; /Sub la ĉiel' a/laŭdoj
ĝojkantas: /Jen la printemp'! ; Hu/ra!
Hura! ;)

,&2233.2. Venis printempo:

(':/Venis printempo, /siajn
florkronojn ; /plektas la kampoj.
/Bluas ĉiel' ; /Portas salikoj
/orajn burĝonojn ; /lulas sin sur
la /8he2rbo libel') ; /Muĝas
torentoj ; ; /Mu2ĝas torentoj ;
/flustras la ventoj ; /flu2stras la
ventoj ; (/ondoj trembrilas ;)*
(/birdoj peptrilas ;)* /klinas sin
en ar/18bar' anemon' ; /Kantas
alaŭdoj: /Estas printempo, /bela
sezon'! ; Hu/ra! Hura! ; (,:/Venis
printempo, /24siajn florkronojn ;
/plektas la kampoj. /Bluas ĉiel' ;

/Portas salikoj /orajn burĝonojn ;
/lulas sin sur la /30herbo libel')

**&2236. Storken sidder paa
bondens tag:**

'1 Storken sidder paa bondens tag, ; han ser over mark og enge. ; Det bliver saa dejlig en foraarssdag, ; nu kommer den favre tid, jeg ventede' saa længe.

'2 Storken klaprer paa bondens tag, ; og gøgen kukker i skoven. ; Med majløv nu kommer skøn Valborgs dag, ; nu stiger der pinseglans med sol over voven.

'3 Storken flyver fra bondens tag, ; han spanker i grønne enge. ; Han kommer som gæst til skøn Valborgs dag, ; han bringer den favre tid, jeg ventede saa længe.

'4 Storken flyver til høsten bort, ; han kommer igen ad aare. ; Du sommerens gæst, dvæl ikke for kort! ; Velkommen, du favre tid, jeg elsker saa saare!

,#2236: <[Do] = F, :2>
(; /miire do[odo]So

/doore miiso /reTire
sooso /la sohfa /midomi
so[ofa]mi /so [olfa]mi
faare /mi[ifa]so laala
/sooso famire /do Ti
/dooh;)

< Verkis B.S. Ingemann (1837).
Komponis C. E. F. Weyse, (1837).
Tradukis H.E. Jensen (1956).>

,&2236. Printempa matenkanto:

'1 Alte sidas sur pajltegment' ; en rondrigard' cikonio; blovetas la milda printempa vent', ; alvenos la bela temp', sopiras ĝin ĉio.

'2 Sur la domo klakadas ĝi, ; dum kantas kukol' en arbaro; nun venos Valpurgo kun verda foli', ; kaj sub pentekosta sun' nun brilas maro.

'3 For li flugas al blua lag', ; en verda herbej' li iras; li estas la gast' de Valpurga tag', ; alportas someron jam, kaj ĝin mi sopiras.

'4 En aŭtuno forflugos li, ; revenos al ni venontjare; vi gasto somera, ho restu ĉe ni! ; Bonvenon, somero, vi amata avare!

&2239. Inbjudan till Bohuslän:

'1 Som blågrön /dyning
Bohusbergen /rullar ; i ödsligt
/majestät mot havets /rand ;
men mellan /dessa kala
urtids/kullar ; är bördig /jord

och gammalt bonde/land. ; Dit tränger /Skagerack med blåa /kilar ; och strida /strömmar klara som kri/stall ; och lummig /lövlund står med björk och /pilar ; och ask och /ek vid ladugård och /stall.

'2 Kom Rönnerdahl, till Ängön nu om våren! ; Nu häckar ejder, gravand, mås och trut! ; I vildrosbuskarna och björnbärssnåren ; har finkarna och mesarna tittut. ; På slånens taggiga och svarta grenar ; syns inga gröna blad, men knopp och blom ; som breder över gråa gårdsgårdsstenar ; ett pärlstrött flor av snövit rikedom.

'3 Kom ut och lufta vinterdävna tankar ; på stigar vindlande i berg och myr ; där vinden sveper in från Doggers bankar ; med toft av tång och salt och äventyr! ; Och kom till Långevik, till sjökaptenen, ; herr Johansson, som, mätt på havets skum, ; nu vårdar äppelträden och syrenen ; och örtagården kring sitt Tusculum.

'4 Ja, kom och se vårt Bohuslän om våren, ; du, Rönnerdahl, som äger blick för färg! ; Här går på vinnröd Ijung de svarta fåren ; och rosaskyar över druvblå berg. ; Här svallar myllan lilabrun kring plogen ; när Anders plöjer med sin norska häst ; och skutor med kinesiskt vitt om bogen ; på golfströmsgröna svall styr mot nordväst.

'5 Kom ut till oss! Här kärnar Hulda smöret ; och leghornshönsen värper ägg var dag. ; Här blir du frisk till hälsan och humöret, ; här trivs du, Rönnerdahl, det lovar jag! ; Här bygger Anders båtar och fioler, ; här kan du fiska torsk och spela vals ; och tjusa oss med kullrande trioler ; ur Anders felor och din egen hals.

'6 Kom ut, du gamle svenske Quintus Flaccus, ; och stäm din lyra till naturens pris! ; Men bjud farväl i Göteborg åt Bacchus, ; ty här blir mjölk och fisk din dryck och spis! ; Glöm bort din lärdom - den är ändå ringa! ; Låt Orusts hallar bli

ditt Helikon! ; Hos Phyllis må
Horatius visor klinga ; men dina
sjungs av Karin Johansson.

'7 Kom ut till stränderna, de
ödsligt sköna ; med slån och
hagtorn, böjda djupt av storm, ;
med gamla båtvrak som ha
multnat gröna, ; men än, i
brustna skrov, bär vågens form!
; Där, mellan hav och land, på
sand som skrider, ; på tång som
gungar, kan du ensam gå, ; och
leva i de längst förflydda tider,
; och i ditt släktes framtid
likaså.

,#2239: (3x hmi mimi /so
omi redo Tido /re re hre
remi /fa '1 ami rere
dore /mi i '2,3 are sofa
mire /do o '2 hdo remi
/fa fa fafa mire /mi so
hso soso /fi fi fifi
mire /so o) x

< Verkis kaj komponis Evert
Taube. Tradukis Andreas
Nordström kaj Siv Burell (2008
,&1) kaj modifis Martin Strid
(2008 ,&2).>

,&2239.1. Invito al Bohuslän:

~~Bluverda /hulo ŝajnas Bohus/montoj ;
senhom-ma/jeste kontraŭ rand' de /mar' ;
sed inter /tiuj senarbaj /altoj ; fekunda
/ter' kaj praa kampa/rar' ; Tien Skagerak~~

~~per blueco kojnas ; rapidaj fluoj, klaraj
kiel kristal' ; tie betuloj kaj salikoj ombras
; kaj fraksenoj, kverkoj apud stal'.~~

,&2239.2. Invito al Bohuslän:

~~Bluverdaj /ŝajnas Bohusmontoj
/huloj ; senhom-ma/jestaj kontraŭ
rand' de l' /mar' ; sed inter /tiuj nude
rokaj /ruloj ; fekundas /ter' kaj agra
prakam/par' ; Penetras /Skagerak'
per bluo /kojne ; kaj fluoj /fortaj,
klaraj ol kri/stal' ; betuloj /kaj salikoj
frondas /fojne, ; fraksen' kaj /kverko
ĉe bovej' kaj /stal'.~~

&2242. Roslagsvår:

'1 /Solen /sjunker i /sjön till
/ro ; och /svalan /landar i
/murat /bo ; /Aftonrodnad
/brinner och /aftonbrisen
/drar ; och /Adam och /Eva
står /par om /par (x: ; (6x
/Johansson, '1 /hör du
gökarna? ; '2 häng /med i
krökarna! ; '3 /ser du lökarna? ;
/Se hur alla /björkar slagit ut! ;
'4 /hör du strängarna? ; '5 var
/med i svängarna! ; '6 /ser du
ängarna? ; /Häggen doftar
/redan vid vår knut! ;) ; (4x
/Skynda dig, skynda dig, '1
/skogen kläder sig ; /Alla fåglar
kvittrar, /alla fjärdar glittrar ;

'2 /marken gläder sig ; /Öppna dina sinnen /allt vad du förmår!
; '3 /doften sprider sig ; /Alla blommor knoppas, /alla flickor hoppas ; '4 /jorden vrider sig, /flyktig är vår korta /roslagsvår ;) (3× /Johansson, '1 /ser du båkarna? ; '2 kom /rör på påkarna! ; '3 /hör du stråkarna? ; /Kort är våren, /snart så är den slut.)

'2 Dagen glittrar på gräs och strå ; och sommarskymningen lättar på ; Morgonrodnan stiger vid morgonbrisens drag ; och snart skall det vara en annan dag

,#2242: {<Agordoj: [Lm] = [la] minora, [Rm] = [re] minora, [Mj7] = [mi] majora7, [Sj7] = [so] majora7, [Dj] = [do] majora, [Fj] = [fa] majora, [Rj7] = [re] majora7>?< [Hm] = [ho] minora, [Hj7] = [ho] majora7, [Hj] = [ho] majora >}

<[LA] = C, 1,5:2, [Di]=25/24> (; Lm:/LA Mi Rm:/Mi ReDo Mj7:/Do TI /LmLA h;Sj7TI Dj:/Do So Fj:/So FaMi Sj7:/Fa So /DjMi i; Lm:/MiSi Lado

Rm:/Ti SiLa Sj7:/LaSo FaLa Dj:/Mi i;Mi Lm:/La MiMi Rm:/Mi ReDo Mj7:/Do TI /LmLA A; <[La:do]> (#p: x Dj:/SoMi do Sj7:/TiRe ReReRee; /FaRe TiRe Dj: '1 /doMi MiMiMii; '2 /dodoFj:dodo Djdoh;) x (4x Dj:/miredoh Lm:doTiLah Rm:/SoFa FaMiFaa; Sj7: ('4 Sj:) /ReDiReFa LaSo Dj: '1,3 /MiTIDoMi LaSo; '2 /dodoFj:dodo Djdoh;'4 /doRj7re Sj7re;) #p) x

< Verkis Alf Henrikson. Komponis Hugo Alfvén. Tradukis Salex (1984).>

,&2242. *Printempo en Roslagen:*

'1 /Suno /dronas en /paca /lag' ; hi/rundo /hejmas post /longa /tag' ; /sunsubiro /brilas je /la zefira /pas' ; pa/radas la /floroj en /ameks/taz'. (x: ;; (6× /Johansson, '1 /la kukola kri' ; '2 en /kur' rapidu vi! ; '3 /vidu bulbojn ĉi ; /la betuloj /verde staras nun ; '4 /kordojn aŭdu jen ; '5 nin /sekvu en promen' ; '6 /verdas la eben' ; /jam paduso /floras en la sun'.); (4× /Kun rapid', kun rapid', '1 /arboj vestas sin, ; /ĉiuj birdoj trilas, /ĉiuj lagoj brilas. ; '2 /tero festas nin, ; /kun malfermaj sentoj /trinku el trezor'. ; '3 /ŝvebas la odor', ; /la florar' burĝonas /kaj esperon donas. ; '4 /tero turnas sin, ; /velkos baldaŭ la prin/tempa flor'. ;) (3× /Johansson, '1

/la lumturoj jen ; '2 al /danca partopren' ; '3 /vibras arĉa tren' ; /la printempo /baldaŭ estos for.))

'2 Roso brilas sur herb-velur' ; krepusko fuĝas el la natur' ; Levas sin aŭroro je la zefira vag' ; kaj baldaŭ aperos la nova tag'.

&2245. Vårsång:

(/Glad såsom fågeln i /morgonstunden ; /hälsar jag våren i /friska natur ; /Lärkan mig ropar och /trasten i lunden ; /ärlan på åkern och /orren i furn ;)× (× /Se, hur de silvrade /bäckarna små ; '1vänliga '2sina × armar kring tuvorna slå ;)
????? Vänliga bäckar med tonerna klara ; klingande våg vill jag famna som ... ????? ; våren den unga och fåglarnas skara ; väckas med sången till skön harmoni.

?

(/Glad såsom fågeln i /morgonstunden ; /Hälsar jag våren i /friska natur, ; /Lärkan mig ropar och /trasten i lunden, ; /Ärlan på åkern och /orren i fur'n ;)× ('1,2 Se hur de silvrade bäckarna små ; Hoppa

och slå, hoppa och slå ; Vänliga armar kring tuvor och stenar ; Se, hur det spritter i buskar och grenar av ; Liv och av dans, av liv och av dans 3× ; I den härliga vårsolens glans ;)

,#2245: <[Do]=C, 3,2:4>
(3× p:/So SoSo So SooFa /Mi MiMi Mi Mi; /Fa FaaFa Mi MiiMi /Re '1,2 FaaMi Re e;/Mi MiiMi So SooSo f:/do doodo do Ti; /La LaaLa La LaaLa /Ti LaaLa So '1 o; '2 h; p:/TI DoRe Ma ReMa /Fa MaMa Re h; /So SoSo So o; /Fi FiiFi So o; '3 ReeRe Re RiiRi /Mi MiMi So; So /fdo doodo do h; /fdo odo So SoSo /So LaTi do; f0:SoSo /Mi DoMi So f2:Sodo /mi i re ere /do o o o)

< Verkis H. Säterberg. Tradukis G-r Löfvenmark (1908 ,&1) kaj modifis Salex kaj B. Gerdman (1956 ,&2). Komponis Princo Gustaf. La sveda teksto ŝajnas ne esti ĝuste notita.>

,&2245.1. Kiel birdet' en matena horo:

(/Kiel birdet' en ma/tena horo ; /mi la printempon sa/lutas sen fin' ; /Turd' kaj alaŭdo res/pondas en ĥoro ; /la motacil' kaj /tetro en pin' ;)× /Jen

kiel saltas la /eta river' ; (/brila en ver' ;)× /ĉirkaŭbrakante herb/tufojn kaj ŝtonojn ; /kiel tremigas ar/betajn burĝonojn (ju/nec' kaj viveg' ;)× /en printempa de l' /suno brileg' ; la prin/tempa de l' suno, de l' /suno bri/leg'.

,&2245.2. Gaja birdeto:

(/Gaja birdet' en ma/tena horo ; /freŝa printempo, sa/lutas mi vin ; /Vokas alaŭdo kaj /turdo en ĥoro ; /sturno sur kampo kaj /tetro sur pin' ;)× /Jen kun la brila ko/lor' kaj arĝent' ; (/saltas torent' ;)× /brakojn etendas al /herboj kaj ŝtonoj ; /Vibras arbuste prin/tempaj ĝojsonoj (pro /vivo kaj san' ;)× /en mirinda prin/tempa sunban' ; en mi/rinda printempa, prin/tempa sun/ban' ;

&2247. Vanha kevätlaulu:

'1 Se soimaan helkähti
illansuussa, ; sen kanto
maaemon päivipovi. ; Ei ollut
lehteä vielä puussa, ; oli vasta
raollaan kevään ovi.

'2 Vaan riemuisemmin kuin
ehtootuuli ; soi kukan kuiske se
säveltänsä. ; Tuon ohikulkija
laulun kuuli ; ja hetkeks'
unhotti ikävänsä.

3 Niin kevään vuokkonen hymys'
hälle ; suvehen milloinkaan
ehtimättä. ; Ja heltyi kulkija,

elämälle ; taas antoi kauniisti
veljenkättä.

,#2247: <> (× ooSo /SoSo
mi mimi /falmire do
Sooh;So /LaLa Ti LaTi
/dolTiLa So Sooh;So
/SoSo mi mimi /reldore
mi '1 mih; /h mimi mimi
/fi fi fi /fi so la /mi
mi h;mi (× /mimi la LaTi
/dore mi mi;mi /mimi
falfa fafa '1 /Tildore
'2 /sofa × mi mi;) '2
miihmi /mimi la doore
/milfare (do do /h)+ (mi
i /l:fasofa mi i.)

< Verkis Laina Törmä. Komponis kaj tradukis Raimo Tanskanen (1995). Laŭorele kaj malperfekte tonsilabigis Martin Strid.>

,&2247. Malnova printempa kanto:

Ĝi /eksonoris so/na2nte ion, ; ĝin
/portis signoj de l' /ne2ĝa Nordo. ;
Ne /havis arbo an/koraŭ folion; /estis
nur mal/fermata /printempa /pordo;
kaj /pli mallaŭte ol /vespervento ĝi
/flore ; frustradas /me2lodion. ; La
vaga/bondo kun varma /sento ; la
/kanton aŭdis, ne e/nuis ion. ; La
/anemono al /li2 ridetis, ; so/meron
kvankam ne/niam konis. ; Kaj
/vagabondo for /zo2rgojn /ĵetis; al
/vivo fratan la /ma2non do4nis.

&2248. Vårdag:

'1 Å nei, for /himi2l rein og /klår! ; Å sæle /meg, no2 er det /vår! ; No spelar /liv u2m land og /strand; å sæle /meg, a2t upp eg /vann!

'2 Å nei, for dag vår herre gav! ; So skirt um Fjell, so svalt i hav! ; So linn ei luft, so høgt um haug! ; Og dette sæle solskinslaug!

'3 Å nei, eg høyrer lerka slå ; upp under bleike himilblå; mot kvelv ho stig med songen sin; snart når ho visst i himlen inn.

'4 Sjå måken ror frå klåre nut ; i stille tak mot havet ut; og fugl det kvitrar, kved og syng ; i tun og tre, i lund og lyng.

'5 Og å, som soli lognar trygg ; som varmeflaum um barm og rygg! ; Og gjenom all den milde dag! ; det mjuke, salte havsens drag!

'6 Det brydder strå, det sveller knupp, ; og sevja stig i tréet upp; ein dām det vaknar søt og tung... ; Å sæle meg som er so ung!

,#2248: <[Do]=H, :3>

(#S: x omi doTi /So
LaLTi LaLa /So oMi DoMi
/So TiLLa '1 SoMi /So '2
SoSo /Do)+

(#A: Mi /Mi Ri Mi /Do TI
LA /Do o Di /LA TI Mi
/Mi i Fa /Do TI LU /Do o
LATI /SO Oh)+

(#T: SO /O FI SO /FI I
MI /MI I I /FA SO Do /TI
I Do /SO O FA /SO O FA
/MI Ih)+

(#B: DO /O O O /RE E ,la
/,la a a /RE E LA /MI I
FA /SO O FA /MI MA ,so
/DO Oh)

< Norvega. Verkis Komponis
Sparre Olsen. Tradukis>

,&2248. Printempa tag':

'1 Ho jen ciel' en pur' kaj sun'. ;
Benata mi, printempas nun. ; Jen
ludas viv' en land', laŭ strand'; Libera
mi el la malsan'.

'2 Ho, kian tagon donis Di!! ; Al
monta pinto vidas mi. ; Sur mar' aera
dafan' ; min benas per sunluma ban'!

'3 Aŭdiĝas kant'. Mi vidas: Jen ;
alaŭdo alte en seren' ; triladas en la
blua hel'; atingos baldaŭ al ciel'.

'4 Flugile remas tra la klar' ; la mevo
elen super mar'. ; Trilad', kvivito,

pepo, kant', ; en arb', arbust', sur kort
kaj kamp'.

'5 Ho, nun la sun' kareasas min, ; per
varmoflu' êe dors' kaj sin', ; kaj
svebas milde la brizet' ; de l' sala
maro en blovet'!

'6 Jen gernas tig', burgon' en svel', ;
levigas suko sub la sel'. ; Ho, dolca
sent'! Vekigas gi... ; Beste juna estas
mi!

&2251. Spel-Olles gånglåt:

'1 /Löven de grönska i /sol
kring alla vägar ; och /alla
lärkor sjunga den /långa vårens
dag ; /Här genom hagar jag
/gångar som jag plägar ; en
/stackars fattig spelman, en
/speleman är jag! ; (&S: /Sol,
sol, sol i de /glimmande snår ;
/sol, sol är de2t /var jag går - ;
/en speleman, /en hjärteglad ;
en /speleman, en speleman är
/jag.)

'2 Ute i världen där tiga alla
sånger ; och glädjen är en fejla,
som mist varenda sträng ; Går
jag än ensam och sorgsen många
gångar ; skall dock min visa
klinga som lärksång över äng! ;
Sång, sång, sång ger mig lyckan
igen ; sång, sång blir min

följesven ; klinge därför visan
min ; som lärkesång, som
lärksång över äng!

'3 Kommen I unga, när
aftonsolen dalar ; och alla byar
rodna omkring vår klara sjö! ;
Låtom oss sjunga en visa, som
hugsvalar ; och alla våra sorger
för himlens vindar strö ; Glöm,
glöm allt som gör hågen så tung
; glöm, glöm, var blott glad och
sjung ; en låt som strör
sorgerna ut ; strör sorgerna för
himlens vindar ut!

'4 Kan jag väl klaga, när i den
gröna hagen ; jag hör hur
trasten spelar sin flöjt med
raska tag ; gökarna ropa den
hela långa dagen ; och ängens
alla blommor mig dofta till
behag! &S

, #2251. *Marôo libera:*
<2:4> (; (x /Mi Sodo mi
mami /lala somi do Ti;La
/SoSo Tire so soso /soso
fare '1 mi i; '2 do o;)
/la la la tila /la sofi
so o; /fa re Ti LaTi
/La So mi i; /Mi Sodo mi
i /Fa Lado fa a;la
/laaso somi soso faTi
/do o o h;) x4

< Verkis Kerstin Hed. Tradukis S. Ragnar (1956). Melodio de D. Gruvman.>

,&2251. Kanto de Ludist-Olle:

'1 /Arboj verdiĝas en /brilo de la suno ; kaj /ĉiu birdo kantas. Prin/tempas nun la tag' ; /Belas la kampoj. Mi /ĝojas en la nuno - ; - mi /estas muzikanto kaj /kantas dum la vag'! ; (&S: /Sun' sun' sun' en la /brila arbar' ; /sun' en ĉiu /mia far' ; /mi muzikant' /ĝojas en kor' ; fer/vore nun mi kantas en la /ĥor'.)

'2 Nun en la mondo silentas ĉiuj kantoj ; ekstere mankas ĝojo, plezuro al homar' ; Eĉ se mi iras kaj mankas kunirantoj ; mi tamen kantas gaje, alaŭde en arbar' ; Kant' kant' kant' feliĉigas ja nin ; kanto ĉiam sekvos nin ; ek nun al kant' ; kiel alaŭd' ; alaŭde sonu kantoj en arbar'.

'3 Venu, junuloj, la suno nun foriras ; kaj ĉio flame brilas ĉe nia klara lag' ; Kantu kanteton, ĉar ĝojon ĝi inspiras ; kaj ĉiun kvereleton forĵetu en ĉi-tag'! ; - For for for vi malĝoja humor' ; for for for el mia kor' ; Ĝoju ni nun ; ĉar nia kant' ; forpelas nun la zorgojn al irant'.

'4 Ĉu mi lamentu dum ĉe la bela lago ; mi aŭdas turdan kanton kun bela melodi' ; krias kukoloj dum tuta longa tago ; odoron ĉiu floro regalas nun al mi. &S

&2254. Gångsång:

'1 Vi /gå över daggstänkta /berg, fallera ; som /lånat av smaragderna sin /färg, fallera ; (och /sorger ha vi inga ; våra /glada visor klinga ; när vi /gå över daggstänkta /berg, fallera.)x

'2 De gamla och kloka må le, fallera ; Vi äro ej förståndiga som de, fallera ; (Men vem skulle sjunga ; om våren den unga ; om vi vore kloka som de, fallera.)x

'3 O, människor, förglömmer er gråt, fallera ; och kommer och följer oss åt, fallera! ; (Si, fjärran vi gånga ; att solskenet fånga ; ja, kommer och följer oss åt, fallera!)

'4 Så gladeligt hand uti hand, fallera ; nu gå vi till fågel Fenix' land, fallera ; (till det sagoland, som skiner ; av kristaller och rubiner ; Nu gå vi till fågel Fenix' land, fallera.)x

, #2254. Marŝo: <[do]=F, 2:4> (;hSo /do miSo do mido /re reeere re e;mi /faaalfa fafa sofa mire

*/mi doodo do; (hdo
/faaalfa fafa lalla;
fafa /miiildo domi
solso; mido /So Tire
solso fare /do doodo
do;) x) x4*

< Komponis Edwin Ericson (1900).
Verkis Olof Thunman (Strix 1906).
Tradukis E. Malmgren (1931 FL-
rE).>

**,&2254. Ni iras sur rosoplana
mont':**

'1 Ni /iras sur rosoplana /mont',
falera' ; la /belkoloron pruntis
ciel/pont', falera' ; (kaj /zorgojn ni ne
konas ; niaj /gajaj kantoj sonas ; dum
ni /iras sur rosoplana /mont',
falera'.)x

'2 La zumo de l' granda arbar', falera'
; sonadas kiel la orgentonar', falera' ;
(kverelon kiu pezas ; ja facile ni
forzas ; en la zumo de l' granda
arbar', falera'.)x

'3 Forgesu la ploron, vi hom', falera'
; kaj venu al ni el via dom', falera' ! ;
(Ni malproksimen iras ; ĉar la
sunobriilo tiras ; ho jes, venu al ni el
via dom', falera'.)x

'4 Manmane ni estas sur la voj',
falera' ; al lando de l' feliĉo kaj de l'
ĝoj, falera' ; (fabeloland' favora ; kaj
ruben'-, kristalkolora ; Ni iradas al
rava land' de l' ĝoj', falera'.)x

&2257. På fjeldesti:

'1 /Når du vil på /fjelde2sti ;
/og skal nisten /snøre, ; /legg
så ikke /mere2 i, ; /enn du lett
kan /føre! (; /Dra e2i med deg
/dalens tvang ; /i de grønne
/lier, ; /skyll de2n i en /freidig
sang ; /neda2d fjeldets
/sider!)x

'2 Fugler hilser deg fra gren, ;
bygdesnakket viker, ; luften
bliver mere ren, ; høyere du
stiger. ; Fyll ditt glade bryst og
syng, ; og små barneminner ;
nikke vil blant busk og lyng ;
frem med røde kinner.

'3 Stanser, lytter du en gang, ;
vil du få å høre ; ensomhetens
store sang ; bruse til ditt øre. ;
Straks en fjellbekk risler kvikt,
; straks en småsten ruller, ;
føres hit din glemte plikt ; med
en verdens bulder.

, #2257: ; <{[do]=Bb}, :4>
((x /Mi Mi So Mi /Re
DoRe '1 Mi i; /So Ti re
do /La a So o; '2 Do o;
/Re Mi Fa La /re e do
o;) (x /do redo Ti La '1
/Ti Mi mi i; /mi di La
fa /mi i re e; '2 /So Re

*Mi i; /Mi TiLa So mi /re
e do o;) x) x3*

< Verkis Bjørnstjerne Bjørnson.
Komponis Wilhelm Peterson-
Berger. Tradukis Joĉjo (SLEA).>
,&:

,&2257. *Sur montega voj'*:

'1 /Se vi sur mon/tega2 voj' ; /troan
ŝarĝon /prenas, ; /jen forestas /ĉia2
ĝoj' ; /penpaŝe vi /trenas. ; /Estu2 for
la /vala vant' ; /en la verdde/klivoj! ;
/Libe2riĝu /per la kant' ; /en la2
montma/sivoj!

'2 Bird' salutas vin de l' pin', ; vala
bru' mortiĝas ; kaj la voj' kondukas
vin ; supren - vi fortiĝas. ; Plenas per
gajkanto Brust' ; kaj infanmemoroj, ;
dancas el la verdarbust'. ; Gaje batas
koroj.

**&2260. *Den gamle skærslibers
forårssang:***

'1 Nu lokker atter de lange veje
; Og jeg har flikket de gamle
sko. ; Og jeg har skåret en grøn
skalmeje ; Bag Pile dammen ved
Holstebro. ; Jeg går fra
Skagen, med kurs mod Fakse ;
Og glemt er vinterens, sult og
nød. ; Jeg sliber knive, jeg
sliber sakse ; Jeg sliber solskin
og dagligt brød.

'2 Hvor er min ungdom? jeg ved
det næppe ; Hvor var den skøn.
Jeg var fri og løs. ; Jeg sov i
vejgrøftens blomstertæppe, ;
Jeg sov hos landsbyens bedste
tøs. ; Med hende var det en
fryd at bakte ; Thi vårens duft
var i hendes skød. ; Jeg sleb
kun knive, jeg sleb kun sakse ;
Men sleb dog solskin og dagligt
brød.

'3 Jeg var jo bare en skør
skærsliber ; Foruden hjem, og
foruden ro. ; Jeg var kun
rakker, og hundeklipper ; Og
bonden skænked' for mig sin lo.
; Han var så selvsikker, thi hans
akse ; Var plantet støt i et
stort fad grød. ; Jeg sleb kun
knive, jeg sleb kun sakse ; Men
sleb dog solskin og dagligt brød.

'4 Dengang var brændevin, hver
mands eje ; Thi den var billig,
og den var ram. ; Men malurt
dufted', langs alle veje ; Og gav
kulør til en fusel dram. ; Åh,
soldebrødre, åh, lurifakse ; I
drak jer tumbet' fra vid og
sans. ; Men jeg sleb knive, og
jeg sleb sakse ; Og plukked'
malurt omkring sankthans.

'5 Den der har pligter, kan
sagtens dømme ; En pjalt som
ikke betaler skat. ; Men jeg er
digter, og jeg må drømme ; Thi
jeg er et med den lyse nat. ; De
digtere er så mange slags'e ;
Og selv blandt dem er jeg kun
en fant. ; Der sliber knive, og
sliber sakse ; Og takker rørt,
for en kobberslant.

'6 Hvor er i nu, alle i jeg kendte
; Hver buttet pige, hver
kammersjuk. ; Hver anden af
jer på Sundholm endte ; Hver
anden kvaltes, i flaskens kluk. ;
Men jeg er stadig, iblandt de
vakse ; Mit hår er hvidt, men
min tud er rød. ; Jeg sliber
knive, jeg sliber sakse ; Jeg
sliber solskin og dagligt brød.

'7 Og endnu venter, de lange
veje ; Med morgenkulde, med
middagsglød. ; Min slibesten kan
jeg fortsat dreje ; Og holde
næsen forsvarligt rød. ; Jeg
går fra Skagen med kurs mod
Fakse ; Og glemt er vinterens,
sult og nød. ; Jeg sliber knive,
jeg sliber sakse ; Jeg sliber
solskin og dagligt brød.

,&2260.0. Den gamla skärsliparen:

'1 Så börjar åter den långa vägen ; då du
är laddad min gamla sko ; å jag har skurit
en flöjt i sälgen ; här ner vid strömmen i
Örebro. ; Jag går mot Hallsberg med kurs
på Laxå, ; och glömde midvinterns svält
och nød. ; Jag slipar knivar, jag slipar
saxar. ; Jag slipar solsken och dagligt
bröd.

'2 Var är min ungdom, ja säg vad är den, ;
men den var fin, jag var fri och lös. ; Jag
sov i lador, jag sov i diken ; jag sov hos
byfogdens yngsta tös ; Först var hon
livrädd, men sedan drack jag ; all vårens
doft utur hennes sköt´. ; Sen slipt jag
knivar, sen slipt jag saxar, ; sen slipt jag
solsken och dagligt bröd.

'3 Men annars är jag Skärslipar-Lundman
; som krusar folk där jag krusat förr. ; En
stackars sate som klipper hundar ; och
bonden regler för mig sin dörr. ; Han lever
ofarligt för hans lycka, ; den sitter trygg i
ett stort fat gröt. ; Jag slipar knivar så får
jag smycka ; mitt liv med solsken och
dagligt bröd.

'4 En gång var brännvinet var mans äga ;
ty det var billigt och därför gott, ; och
malört dofta längs alla vägar ; och gav fin
smak åt en finkelpott. ; Tjo! Spelemän,
hej ni glada laxar! ; Er söp jag ständigt
från vett och sans. ; Och slipte knivar, och
slipte saxar ; och tog er kvinna när det var
dans.

'5 Ni som har plikter kan säkert döma, ; en
skit som inte betalar skatt. ; Men jag gör
dikter och jag får drömmar ; ty jag är ett
med den ljusa natt. ; Må stora diktare
stöddigt kraxa, ; jag vet bland dom är jag
blott en fjant, ; Som slipar knivar och
slipar saxar ; och hycklar rörd för en
kopparslant.

'6 Var är ni nu alla ni jag kände ; var mullig piga, var mager dräng? ; Nån fick väl slut på sitt livs elände, ; nån går och dras med sin Brustna sträng. ; Men jag finns ännu ibland dom raska, ; mitt hår är vitt men min käft är röd. ; Jag slipar knivar, jag slipar saxar ; jag slipar solsken och dagligt bröd.

'7 Och länge ännu så vill jag leva ; i morronkyla och aftonglöd. ; Min slipsten har jag, den kan jag veva ; samt hålla näsan försvarligt röd. ; Jag går mot Hallsberg med kurs på Laxå ; och glömmer midvinterns svält och nöd. ; Jag slipar knivar, jag slipar saxar, ; jag slipar solsken och dagligt bröd.

, #2260: <[do] = F,
1, 8:3> (; (#A: hhSo doore
/mi soomi reedo /La
doo; La doore /So SooLa
TiiSo /do ooh;) x hhmi
faaso /la laare miifa
/so soo; do reemi /fa
laaso faami /re eeh #A
;) x7 =

< Verkis Sigfred Pedersen (1955).
Komponis Kai Normann Andersen.
Sveda traduko laŭ Kråkbäckens
Måndårar. Espen tradukis Poul
Thorsen.>

, &2260.1. Printempa kanto de l' olda akriĝisto:

'1 Denove /logas la longaj /vojaj ;
flikita /estas fidela /ŝu' ; Mi tranĉis
/fluton de la tremoloj ; kun verda
/ŝelo ĉe Holste/bru' ; Mi venas /vage
de l' fora /nordo ; kaj forĝe/sita la
vintro/ nun (&T: ; Tranĉilojn /portu!

Tondilojn /ordu ; por mia /pano kaj
por la /sun'.)

'2 La junaj jaroj ho kien flugis ; la
bela tempo de libertin'? ; Ĉe la
vojrandoj mi florojn plukis ;
gedormis kun la kampar-knabin' ;
kun ŝi mi plezure luktis forte ; en ŝia
sina printemp-parfum' &T

'3 Strangulo estas la akriĝisto ; sen
propra hejmo, sen akompan' ;
Kotforiĝisto, hundotondisto ; kaj
forpelito de kamparan' ; Sekure post
la fermita pordo ; farmisto sidas sur
la farun' &T

'4 Abundis tiam la bona brando ;
malmultekosta kun ranca gust' ;
Amaraj plantoj laŭ la vojrandoj ;
aromon donis al la plenbuŝ' ; Ho,
festenuloj, vi dum jubiloj ; ebriaj
lasis min post kermes' ; kun (&L: la
tranĉiloj kaj la tondiloj ; kaj) la
amaro de la solec'.

'5 Ja, kiuj kun siaj devoj restas ;
facile juĝas min laŭ botel' ; sed mi
revemas, poeto estas ; mi estas ero
de l' nokta hel' ; Poetoj estas laŭ
multaj stiloj ; kaj mia estas la voja
vag' ; kaj &L dankoj pro la modesta
pag'.

'6 La vojkonuloj, ho kie estas ;
kampar-knabino kaj kamarad'? ; Plej
multaj en la azilo nestas ; aŭ kluge
mortis dum la drinkad' ; Sed mi
persistas, popolo-filoj ; kun haroj
blankaj kaj ruĝa naz' ; pro &L pro la
suno kaj pano-ĉas'.

'7 Ankoraŭ longas la longaj vojoj ;
tagmeza varmo, matena frost ; Per
akrigilo mi pluajn fojojn ; tenados
ruĝon sur naza fost' ; Mi venas vage
de l' fora nordo ; kaj forgesita la
vintro nun &T

&2263. Den gamla majvisan:

'1 God /afton om ni /hemma är!
(x:; /Maj är väl/kommen! ;)
För/låd oss om vi /väcka er (x:;
(/Sommaren är /ljuvlig för
ung/do/men.)?(/Glädjoms nu
för /en så ljuvlig /som/mar.))

'2 Nu komma vi udi er går'
Och fråga om vi sjunga får'

'3 Ty bära vi nu Maj i by
Och prisa den med sånger ny

'4 Ty vintrens fång ur landet är
..... För löv och gräset grönt nu
är

'5 Den lilla lärkans ljuva klång
..... Går upp i sky med Majesång
.....

'6 Välkommen är Maj månads
tid Gud signe denna sommar
blid!

'7 Förläna oss ett ymnigt år
Bevare både hus och går'

'8 Stark humle väx på
stängarna Så bäsk malört på
ängarna

'9 Giv mjölk och smör och osten
söd Bovede ock till vedegröd
.....

'10 Giv bien vax och honing söd
..... Till lägdom, mad och ljus och
mjöd

'11 Låd hönan värpa ägg på fad
..... Till pannekagor och äggemad
.....

'12 Nu sätta vi löv udi ert tag
..... Det skall ni få se i morgon
dag

'13 God natt och tack det skall
ni ha För gåvan den var
ganska bra

'14 Så ligg och ligg du lade stud
..... Till löss och loppor skall asa
dig ud

, #2263.Odo: <1,1:2>
(;hMi /LaSi LaTi /doTi
La; /Si TiSi /Mi Fi;Si
/TiLa LaSo /MiiMiRe Do;
/ReRe MiMi /SiLa Tido
/Ti i /La;)x14

< El sudsvedaj provincoj Skanajo,
Blekingo, Hallando. Laŭ malnova
kutimo, kiam komencas majo oni

"portas Majon en la vilaĝon".
 Grupoj da junuloj ĉirkaŭiras de
 bieno al bieno, kantas, ornamas la
 domojn per folioj (tutaj arboj) kaj
 ricevas donacojn. Tradukis
 Kukoletto (1993 FlOre). Jen unu el
 multaj variantoj de popola
 melodio. '1. Alaŭdoj, kiel multaj
 aliaj birdoj, post vintra foresto
 revenas printempe. Ĝia kanto do
 indikas venantan someron. '2.
 Lumo: Oni faras kandelojn el la
 abela vakso. '3. Meti = demeti
 ovojn. '4. Se neniu elvenas, oni
 insultas la domanojn.>

,&2263. Majkanto la malnova:

'1 Ves/peron bonan /en bien'! ; /Majo
 bon/venas! ; Par/donu se ni /vekas vin ;
 (/Dolĉas la so/mero por
 jun/u/loj.)<aŭ>/(Ĝoju ni pri /dolĉa la
 so/me/ro.)

'2 Nun venas ni al via bien' (×;; Majo
 bonvenas! ;) do ĉu ni rajtas kanti jen? (×;;
 (Dolĉas la somero por junuloj.)?(Ĝoju ni
 pri dolĉa la somero.))

'3 Ni portas Majon en vilaĝ' kaj laŭdas
 ĝin per kantoomaĝ'

'4 Ĉar estas for la vintra mond' Nun
 verdas herboj kaj arbfrond'

'5 La dolĉa alaŭdeta ton'<1> leviĝas
 kun Majkanta son'

'6 Bonvena estu Majmonat' somero ĉi
 al Dia ŝat'

'7 Nin donu jaron da prosper' kaj
 gardu pri bieno kaj ter'

'8 Sur stangoj pendu fortlupol'
 Maldolĉabsinton semu en val'

'9 Butero, lakto kaj fromaĝ' kaj
 fagopiro por gria kaĉ'

'10 Abela don' da vaks', miel' por
 sano, manĝo, lum'<2> kaj bier'

'11 Kokino metu <3> sur la plad' por
 krespoj kaj por ovomanĝaj'

'12 Folias ni tegmenton ĉi Morgaŭan
 tagon vidos vi

'13 Bonnokton, dankon kaj al pac' ĉar
 iom bonis la donac'

'14 Kaj kuŝu, kuŝu, pigra bov'<4>, ĝis
 puloj, pedikoj vin trenos al mov'

&2264. Vårkänning:

'1 Jag vet, var spindlarna
 spänna ; i vassen nät över
 vattnet, ; var den skummaste
 dagningen dallrar ; i den
 blommande ljugens skogar. ;
 Jag har räknat bäckarnas
 dammar ; av korslagda,
 nerblåsta grenar, ; från
 kärmlandets mörkgula björkar -
 ; jag har sett, var de unga
 uttrarna ; gå att jaga i grumliga
 vågor ; under lösa, gungande
 tuvor ; och gula, vaggande land.

'2 Jag har känt det dunklaste
 dunkla, ; som lever och njuter
 och lider ; under gräsens
 flätade täcke, ; som kravlar och
 krälar och kryper ; och fångar

och dödar och äter ; och avlar
och dör för att leva ;
pånyttfött i kommande tider... ;
Jag vet alla vägar för vattnet, ;
där de nyfödda bäckarna
mumla, ; under mossornas
multnande skogar, ; under
böljande lövverk, som myllra ;
av kvickbent och svartbrunt
och maskvitt, ; som väntar på
växande vingar ; till soldans i
berglandets vår.

'3 Det visslar en bondtrygg
stare, ; det skymtar en räv över
mon, ; det hoppar en jagad hare
- ; jag trampar en mask med
skon. ; Jag blev väckt av liv som
larmar - ; jag har vaknat i
vårens armar, ; och fast hungrig
jag strängt min lyra ; bland
alarnas droppande blom, ; är jag
rusig av vårens yra, ; där jag
går i min fattigdom...

, #: <[] = > (.. .. .)

< Verkis Dan Andersson (1915).
Tradukis Franko Luin (Spuroj de
miaj paŝoj. Iom da poezio originala
kaj tradukita. eLibro. Inko,
Tyresö, Svedio, junio 2001. ISBN
91-7303-098-8. 52 p.)>

,&2264. *Printemposento:*

'1 Mi konas la araneajn ; surkanajn retojn
ĉe l' akvo, ; la arbarojn erike florplenajn, ;
kie treme l' aŭror' malhelas. ; Kaj mi
nombris la rojajn digojn ; el branĉoj
betulaj, brunflavaj, ; krucforme ĵetitaj de l'
vento - ; kaj mi vidis la junajn lutrojn ; en
malklaraj rojondoj ĉasadi ; sub herbtufoj
balanciĝantaj ; kaj luliĝanta flavgrund'.

'2 De l' obskur' mi sentis l' obskuron, ;
vivanta en ĝuo, sufero, ; sub la kovra
herboplektaĵo ; ĝi krablas, ŝoviĝas kaj
rampas ; kaj kaptas, mortigas kaj manĝas ;
kaj naskas kaj mortas por vivi ; revive en
tempoj venontaj... ; Mi konas la vojojn de
l' akvo, ; kie rojoj murmuris novnaske ;
sub la muskoarbaroj humiĝaj, ; sub
ondantaj arbarkronoj vivplenaj ; je blanko,
brun-nigro. krurhasto ; flugonta per
plumoj kreskantaj ; sundancen en monta
printemp'.

'3 Ekfajfas la sturn' sen timo, ; rapidas la
vulp' tra l' erik', ; lapor' saltas, ĉasviktimo
- ; premiĝas sub ŝu' lumbrik'. ; Min
ekvekis vivobruo - ; nun min tenas
printempoĝuo, ; eĉ malsato min kanti
instigas, ; dum gutas de l' alnoburĝon', ;
min printempo ebria igas, ; mi pluiras
vagul' sen mon'.

**&2266. *Se det summer av
sol:***

'1 Se, det /summer af sol over
/engen, ; honning/bien vil fylde
sin /kurv, ; og der /pusles ved
bordet og /sengen ; af den
/fattigste si2sken og /spurv: ;
og der /jubles hele /dagen, ;

men mod /kvælden bli'r a2lting
så /ty2st, ; våren /synger sin
sang, det er /sagen, ; og mit
/hjerte bli'r vo2ks i mit /bryst.

'2 Der er sølvklang i
majbækkens vove, ; gyldent
skær gennem aftenen lang, ;
hver en grøft bliver
blomstrende skove ; langs den
kornrige, bølgede vang: ; disse
bølger, o, de stiger ; med min
sjæl over solskyens rand, ;
rundt i verden er dejlige riger,
; ingen vår som en maj i vort
land!

, #: (x MiRe /Do DoDo Re
DoRe /Mi do o; TiLa /So
'1 MiRe Do SoMi /Re e e;
'2,3 FaMi MiRe MiRe /Do
o o; '2 SoSo /La re do
La /So o Mi; dodo /Mi
MiMi LaSo MiDo /Re e
lSo;) x2

< Verkis Holger Drachmann
(1897). Tradukis Chr. Heilskov
(1954). Komponis Stephen C.
Foster (1856).>

,&2266. Majkanto:

'1 Sur her/bejo vibradas
sun/brilo ; serças /sukon de l'
floro a/bel' ; la pro/vizon por
nest' per flu/gilo ; portas /simpla

pa/se2r' kaj kar/del' ; Tag' al
/vivfanfar' in/stigas ; sed
ve/spere sile2ntas la /ho2r' ; sian
/kanton printempo so/nigas ; kaj
la /bruston ŝveli2gas la /kor'!

'2 Riveretoj argente sonoras ;
brilas ore la hela vesper' ; jam la
digoj de floroj odoras ; greno
ondas sur vivgaja ter' ; Tiuj
ondoĵ, ho, leviĝas ; kun l' anim'
al la sennuba bord'! ; Ĉiu land'
en la mondo beliĝas ; sed plej
ĉarma printempo en la nord'!

&2267. Ho, bela temp' de maj':

'1

'2

,#2267: <:2> (ooSo
/doore miiso /soofa
miimi /reere dooTi /do) x
(x oore /reemi miire
/reemi miire /reLaTi '1
doTido /re '2 doTiLa
/So) (x /Sodomi soodo
/mi iiSo /doore miifa
/re '1 eemi '2 ere x
/remifa sofami /redore
mi '1 /LaTido redoTi
/LaSiLa re '2 /remifa
miire /do oh) x

< France verkis Vincent Scottio
("Sous les ponts de Paris").
Tradukis en la suoman Tapio

Rautavaara kaj el suoma en
esperanton Raimo Tanskanen
(1995). Komponis ... >

&2267. Ho, bela temp' de maj'!:

'1 Plej belan kanton faris mi, ;
akordoj sonas jen. ; Alportas al
juneco ĝi, ; aperas nub' seren'. ;
Duope ni, nur vi kaj mi, ; vagis
en sagoland'. ; Fariĝis amo tre
ardant' ; kaj vokis al jena kant':

(×: Ho, bela temp' de maj', ;
betulodoro kaj, ho, ardegas ;
koroj de juna am', ; flustradas
lipoj ; en varmega flam'. ;
Junecan tempon vi memoras ;
kiel mi; la okulojn viajn kaj ;
feliĉon, ve, forgesi eblas ne!)

'2 La tempo fluis jar' post jar', ;
paciĝis kor' de ni; kaj malrapide
nia har' ; argĉenton havis ĝi. ;
Memorojn tamen ambaŭ ne ;
povis forgesi, ho ne! ; Briletas ili
sur la voj' ; sekvante vagantojn,
ve!

&2268. Mitt sommarlov:

'1 Mitt sommar/lov ; Vad
/jätteskönt mitt /sommarlov
ska /bli ; Då är man /ledig /hela
långa /dan/ ; Och alla
/männi/skor vill ut på /lan/det ;

Och nästan /ingen /vill bo kvar i
/stan/

'2 Mitt sommarlov ; Vad
jätteskönt mitt sommarlov ska
bli ; Med bad och sol och
jordgubbar och glass ; Tänk när
man springer barfota i gräset ;
Och humlor surrar kring i
solens gass

Och jag ska /önska /mig många
soliga /da/gar ; Så det blir
/varmt i /vattnet i vår /vik

'3 Mitt sommarlov ; Vad
jätteskönt mitt sommarlov ska
bli ; Med alla blommorna på
grönan äng ; Man står och ser
på hästarna i hagen (; Och vet
att inget är som sommaren)×

< Komponis Narciso Serradell
Sevilla (1883). Verkis Britt
Lindeborg kaj kantas Anita
Hegerland (1971). Tradukis Martin
Strid (2012).>

**#2268: (3× SO Do Re /Mi
i i; hMi /Mi Fa So La
/La a aSo FaMi /Re; So
Do Re /Mi i i So /Fi So
La aSo /Re e e e /h; SO
Do Re /Mi i i Re /Do Mi
So do /do o o o /La; La
Fa Re /Mi i i So /Fi So
Fa Re /Do o o o /o;**

'2 <instrumente:>So La
So /So o oFa ReTI /SOLA
TIDo Re /Mi i i So
<.> So So La /So o o Fa
/MiiMi iFaa SooLa aTii
/do o o o /La La Fa Re
/Mi i i So /Fi So Fa Re
/Do o o o /h)

&2268. Somerferi':

'1 (×: Somerfe/ri' ; Bo/negos la
so/merferi' por /mi ;) Oni li/beras
/dum tutlonga /tag' ; Kaj ĉiuj
/homoj /volas en kam/pa/ron ;
Preskaŭ ne/niu /emos en
urb/vag'.

'2 Kun bano, suno, fragoj,
glaciaĵ' ; Imagu, herbon kuri
nudpieda ; kaj zumos burdoj ĉe
sunarda draĵ'.

Kaj multajn /sunajn /tagojn por
mi mi de/ziros ; Ke l' akvo
/varmi/ĝu en nia golf'.

'3 Kun ĉiuj floroj en la verda
herb' ; rigardos ni ĉevalojn en
paŝtejo (; Nenio estas kiel la
somer'.)×

&2269. Studentsången:

'1 /Sjungom studentens
/lyckliga dag! ; /Låtom oss
fröjdas i /ungdomens vå2r ;

/Än klappar hjärtat med
/friska slag ; /och den
ljusnande /framtid är vår (;
/Inga /sorger än ; /i våra
/sinnen bo ; /Hoppet /är vår
vän ; /och vi löftet /tro ; när vi
knyta för/bund i den lund ; /där
de härliga /lagrarna gro ; /där
de härliga /lagrarna /gro ;
Hurra!)×

'2 Svea, vår moder, hugstor och
skön, ; manar till bragd, som i
fornstora dagar, ; vinkar med
segerens och ärans lön; men den
skörd utan strid man ej tar. (;
Aldrig slockne då ; känslans
rena brand, ; aldrig brinna må ;
vår trohets helga band, ; så i
gyllene frid som i strid, (; liv
och blod för vårt fädernes
land.)× ; Hurra!)×

, #2269: <[Do]=E, 1, 9:4>
(/Mi DooRe Mi Fa /Mi
ReeRe Mi h; /So MiiFa So
dooLa /So DooFa Mi lRe;
/Mi DooRe Mi FaaFa /Mi
Re Do h; /do do Ti LaaLa
/So FiiFi So h; × /So o
Fa a /Mi iFa So h; /Ti
'1 i La So /do oMi So h;
'2 iRe Mi Fi /So; SoSo
Si SiSi /La LaLa Ti i;
/do odo do LaLa /So FaFa
Mi h; /La aLa So DooRe

*/Mi i Re Re /Do h dodo
oh)*

< La kanto de svedaj studentoj ĉe abiturienta ekzameno. Verkis Herman Säterberg. Komponis Prins Gustaf. Tradukis G-r Lövvenmark (1908 ,&1) kaj modifis Salex (,&2) kaj poste Kukoletto (,&3).>

,&2269.1. Kanto de svedaj studentoj:

'1 /Kantu pri gaja /tag' de l' student' ; /ĝojaj ni estu en /temp' de l' june2c' ; /Batas la koro kun /freŝa sent' ; /kaj atendas nin /la estontec' ; /Ne ven/tegoj en ; /la korojn igis sin ; /La es/pero jen ; a/mike sekvas /nin ; ĉe la liga ĵu/rar' en l' arbar' ; /kie ĝermas la /laŭroj de l' glori' ; /kie ĝermas la /laŭroj de l' glori' ; Hura!

,&2269.2. Studenta kanto:

'1 /Kantu pri gaja /tag' de l' student'! ; /Ĝoju ni en la prin/tempo de jun' ; /Batas la koro kun /freŝa sent' ; /Al ni lumos e/stonta fortun' ; /Mankas /plu danĝer' ; /de niaj /mensoj for ; /Logas /la esper' ; kaj /fidas nia /kor' ; dum ni ligas nin /par' en arbar' ; /kie ĝermas la /laŭroj de l' glori' ; /kie ĝermas la /laŭroj de l' glori' ; Hura!

,&2269.3. Studenta kanto:

'1 /Kantu pri gaja /tag' de l' student'! ; /Ĝoju ni en la prin/tempo de jun' ; /Batas la koro kun /freŝa sent' ; /Al ni lumos e/stonta fortun' ; /Mankas /plu danĝer' ; /de niaj /mensoj for ; /Logas /la esper' ; kaj /fidas nia /kor' ; dum ni ligas nin /par' en arbar' ; /kie ĝermas la /laŭroj de l' glori' ; /kie ĝermas la /laŭroj de l' glori' ; Hura!

**&2272. Fredmans sång nr.
64. Haga:**

'0 Dediceras til Herr
Capitainen KJERSTEIN.

'1 Fjäriln /vingad syns på /Haga
; mellan /dimmors frost o2ch
/dun ; Sig sitt /gröna skjul
til/laga ; och i /blomman, si2n
pa2u/lu2n ; Minsta /kräk i kärr
och /syra ; nyss af /Solens
värma /vä2ckt ; til en /ny
högtidlig /yra ; eldas /vid
Zephi2re2ns /flägt.

'2 Haga, i ditt sköte röjes ;
gräsets brodd och gula plan ;
Stolt i dina ränlar höjes ;
gungande den hvita Svan ;
Längst ur skogens glesa kamrar
; höras täta återskall, än från
den graniten hamrar ; än från
yx i björk och tall.

'3 Se Brunsvikens små Najader
; höja sina gyldne horn ; och de
frusande cascader ; sprutas
öfver Solna torn ; Under skygd
af hvälfda stammar ; på den väg
man städdad ser ; fålen yfs och
hjulet dammar ; Bonden mildt
åt Haga ler.

'4 Hvad Gudomlig lust at röna ;
innom en så ljuflig Park ; då man
hälsad af sin Sköna ; ögnas af
en mild Monark! ; Hvarje blick
hans öga skickar ; lockar
tacksamhetens tår ; Rörd och
tjust af dessa blickar ; sjelf
den trumpne glädtig går.

, #2272: < 2:4 , 1 =
Legato> %C (; 3x doLa
/So So So So /do do o;
'1 miso /fa fa fa solfa
/mi i i; '2,3 somi /re
re reldo relmi /do o o;
'2 sofa /mi mi mi la /so
lfa a; fami /re re re so
/fa lmi i;)x4

< Verkis Carl Michael Bellman
("Fredmans sånger", Stokholmo
1791). Fredmana kanto no. 64.
Tradukis Ernfrid Malmgren
(1931). '1. Kjerstein, elparolu
Ĉerstejn aŭ Ĉeštejn. '2. Haga
estas reĝa parko ĉe la norda
flanko de Stokholmo. '3.
Brunnsviken, "Puto Golfo", lago ĉe

Haga. '4. Solna estas urbo apud
Stokholmo.>

,&2272. Flirtas Haga papilio:

'0 Dediĉita al sinjoro kapitano
KJERSTEIN <1>

'1 Flirtas /Haga <2> papi/lio ; en
ne/bul' kaj en su2n/or' ; faras
/domon sur fo/lio ; kaj la /lito
su2r la2 /flor'. ; Et-est/aĵojn en la
/marĉo ; naskis /jam la suna
/va2rm'. ; Ludas /la zefira /arĉo ;
pompas /la printe2mpa2 /ĉarm'.

'2 Hago, sub printempan signon ;
venas ĉio en la mond', ; kaj
fieran blankan cignon ; levas
gaje blua ond'. ; Fonto montras
la spegulon ; al arbar' en luma
bril'. ; Takte frapas sur betulon ;
kaj sur pinon la hakil'.

'3 En Brunsviken <3> la
najadoj ; levas kornojn kun
plezur', ; kaj torentas la
kaskadoj; tie estas Solna <4>
tur'. ; Trotas en la bela tago ; kun
fiero ĉevalid', ; dum feliĉa sin al
Hago ; turnas kamparan' kun
rid'.

&2275. Leivo:

'1 Mi2ks', /leivo, lennät
/Suomehen ; niin /varhain

kevä/hällä ; e2t /vihdy, lintu
/riemuinen ; sä2/maalla
lämpi/mällä? ; Miks /äänes
soreasti /soi ; vain /Suomen
taivaa2n /alla? ; Ja /vaikka puut
ne /viha2nnoi, ; sä /lennät
korke/alla?

'2 Sen tähden Suomeen
kiiruhdan ; ja lennän korkealla, ;
kun tahdon nähdä kauniimman ;
mä rannan taivaan alla. ; Ja
senpä vuoksi laulan ma, ; kun
kannel täällä soipi ; ei missään
voi niin riemuita ; kuin
Suomessa vain voipi.

, #2275: (MiFa /So So La
So /So oFa Mi; Fa /Mi Re
Do Re /LA LA A; DoRe
/Mi Mi Fa Mi /Mi iRe Do;
MiFa /So La Ti La /So
So o; So /do oSo TiLa
SoLa /Mi i i; La /So Fa
Mi ReMi /Fa Mi i; Re
/Do oRe Mi La /So MiFa
So; do /Ti LaSo Mi Re
/Do Do h) x2

< Verkis A. Rahkonen. Tradukis P.
Riihivaara (197T).>

, &2275. La alaüdo:

'1 Alaüdan kanton aüdas ni, ;
nordanoj, frusomere. ; Salutas
hejman landon vi, ; birdeto, alt-

aere. ; Plej charme sonas via tril' ;
sub norda nur cielo. ; Flugadas
vi jam en april' ; ce hela
nubniveło.

'2 Vi kial lasas sudon for, ;
rapidas al Finnlando? - ; - Plej
kara car por mi trezor' ; cekuŝas
arkta rando. ; Pli bela lando
subas ne ; celan firmamenton. ;
Beleco gia re kaj re ; ravegas
mian senton.

&2278. Alla fåglar kommit ren:

'1 Alla fåglar kommit re'n ;
vårens glada gäster. ; Vilken
fröjd i solen sken ; vilka
sångarfester! ; Lärkan drillar
högt i sky ; våren är ju evigt ny.
; Jordens högtid börjar gry ;
sprider fröjd åt alla.

'2 Trast och fink och siskor
små ; sjunger glatt ur snåren. ;
Göken räknar i sin vrå ; dagarna
och åren. ; Skogen står så grön
och ljus ; gungar lätt i
sunnansus. ; Duvan i sitt gröna
hus ; fröjdar sig åt våren.

.. . . .

, #2278: (4x /DooMi Sodo
/LaadoLa So; /FaaSo MiDo

/Re Do; '2 (x /SoSo FaFa
/MiSoMi Re;))x3

< Tradukis G. O. Karlsson (1936A
,&1).>

,&2278.1. Venis jam la tuta birdar':

'1 /Venis jam la /tuta birdar', ;
/nun printempo /estas. ; /Kant'
aere, /kant' en arbar'! ; /Ĉiu bird'
kant/festas. (; /Ŝvebas super /ni
la alaŭd', ; /sonas vikle /ĝia
kantlaŭd'. /Ĉie nun prin/tempa2
plaŭd'! /Zorgoj ne plu /restas.)x

'2 Sturnoj tie en la ĝarden' ;
vivas nun libere, ; movas sin de
frua maten', ; lacaj nur vespere.
(; Ĉiuspeca, pluma popol': ;
fringo, turdo, gaja kukol' ; per
muzika, ĉarma parol' ; nin
amuzas vere.)x

'3 En la granda birdkoncertad' ;
gaje ni kuniĝas. ; Estas nun
tutviva parad'. ; Ĉio reviviĝas. (;
Homo, besto, tuta la ter' ; himnas
nun en milda aer': ; Venu nun,
feliĉa somer'! ; Ĉio reviviĝas.)

**&2281. Nu grönkar det i
dalens famn:**

Nu2 grönkar det i2 dalens
famn ; nu dofta2r äng o2ch lid ;
Ko2m med, kom med på2

vandringsfärd ; I våre2ns
glada2 tid (; Var dag är som en
gyllne skål ; till brädde2n fy2lld
me2d vin ; Så2 drick mi2n vä2n,
dri2ck sol o2ch doft ; ty,
dage2n den ä2r din.)x

,#2281: (4x h Do1Re /Mi
'1,2 Mi Mi FaMi /Re Re
'3,4 MiRe MiRe MiDo /Re
ReMi 4x Re; Mi /Fa MiRe
Mi ReDo /Do o; '2,3 So
/do So So So /La So So
So /So FaSo LaSo FaMi
/Re e e;)

< Komponis Johann Sebastian
Bach. Sveda teksto de Evelyn
Lindström. Tradukis Siv Burell
(2008 ,&2).>

,&2281.2. Nun verdas en la valo:

Nu2n /verdas en la2 /valo ; kaj
o/dora2s bosk' kaj her/bej, ;
Venu /sekvi nin en prin/tem[pa
ek]skurs' ; al /gaja2 kampa2/rej'
(; [Ĉiu] /tago kiel /bovla or' ;
plen/plena2 pe2r la2 /vin' ; Do2,
/trin[ku a]mi2ko, de /sun' kaj
odor' ; [ĉar la] /tago posedas ja
/nin.)x

**&2284. Den blomstertid nu
kommer:**

'1 Den blomstertid nu kommer ;
med lust och fägring stor ; Du
nalkas ljuva sommar, då gräs
och gröda gror ; Med blid och
ljuvlig värma ; till allt, som varit
dött ; sig solens strålar närma ;
och allt blir återfött.

'2 De fagra blomstersängar ;
och åkerns ädla säd ; de rika
örtesängar ; och lundens gröna
träd ; de skola oss påminna ;
Guds godhets rikedom ; att vi
den nåd besinna ; som räcker
året om.

'3 Man hörer fåglar sjunga ;
med mångahanda ljud ; skall
icke då vår tunga ; lovsjunga
Herren Gud? ; Min själ upphöj
Guds ära ; stäm upp din
glädjesång ; till den som vill oss
nära ; och fröjda på en gång.

'4 Välsigna årets gröda ; och
vattna du vårt land ; Giv alla
mänskor föda ; välsigna sjö och
strand ; Välsigna dagens möda ;
och kvällens vilostund ; Låt
livets källa flöda ; ur Ordets
djupa grund.

, #Himno:

(&2284s: <[Do]=F, 1,2:4>

(#1: (mi /mi re do Ti
/do o do; mi /so so fa
fa /mi i i;)x so /la so
fa mi /re e re; mi /fa
fa mi mi /re e e; re /mi
re do Ti /La a La; So
/La do do Ti /do o o)+

(#2: (do /Ti La So So
/lSo Fa Mi; do /So do
doLa Ti /do o o)x do /do
do LaTi do /re lLa Ti;
do /do Ti do do /Ti i i;
re /do Ti La So /So lFa
Mi; So /Mi La So So /So
o o))?

(&2284g: <1,2:> mi
/Laldo Tilmi malmi maldo
/LaSi i i; hdo /TilLa
LaTi dolmi malfi /mi i
i; hre /milso ofilso la
filso /filmi re e; relfi
/miilsofi solmi malfi
mi; /filso la mi ma
/milma dool:Tido. La;
/mi malTi dolmi malTi
dolmi /Ti i i; Ti /do
milma milso fiil:mafi.
filmi mi; milma /dolLa
La1:domi. Ti Til:doTi.
/La a a)

;;)x4

< Verkis Israel Kolmodin (1643-
1709). Tradukis Åke Ahlrén tri
strofojn (&1'1-3 FloRe) kaj Gustav

Stenholm la lastan (, & 1'4 FOR).
Alian tradukon faris H.E. Jensen
(197T , & 2). Jen du melodioj. La
unua, #2284s, estas la
popolmelodio ĝenerale kantata en
Svedujo. La alia, #2284g, venas el
Gammalsvenskby, sveda vilaĝo en
Ukraino.>

, & 2284.1. Floradas nun la tero:

'1 Floradas nun la tero ; kun
granda bel' kaj ben' ; Vi venas,
ho somero ; ekĝermas herb' kaj
gren' ; Pro varma sun-radio ; jam
cedis frost-steril' ; Kun ĝoj'
vigliĝas ĉio ; al re-naskiĝ-jubil'.

'2 Herbejaj florbukedoj ;
kampara nobla gren' ; la riĉaj
ĝarden-bedoj ; kaj arba
verdoplen' ; jen signoj al
memoro ; pri l' vasta Dia bon' ;
kaj Lia grac-favoro ; en ĉiu
jarsezon'.

'3 Aŭdiĝas birdoj trile ; kun
multvaria son' ; Do kantu ni
simile ; al la ĉiela tron' ! ; Animo,
gloru Dion ; ĝojkantu Lin sen
lim' ! ; Li donas al ni ĉion ; por
korpo kaj anim'.

'4 Beniĝu jaro-greno ; kaj pluv'
en nia land' ! ; Manĝaĵ' al ĉiuj -
beno ; al ĉiuj sur la strand' ! ;
Beniĝu tag-laboro ; vespera

ripozad' ! ; Jes, vivofont' en koro
; el Vorto la fluad'.

, & 2284.2. Nun venis la somero:

'1 Nun venis la somero al ni kun nova ĝoj'
; de la ĉiela sfero ; - sur kampo, ĉe la voj' ;
nun vokas la sunlumo kun varma, milda
fort' ; en bunta florkostumo la mondon el
la mort'.

'2 La verdaj kampoj floras sur novkreita
ter' ; la arboj bonodoras en freŝa la aer' . ;
Pro granda la favoro de Dio dankas ni ; el
plena, varma koro laŭdkantas ni al Li!

'#23. Someron:

'#23. Someron:

&2304. *Limu limu lajma:*

/Limu, limu, /lajma <1>; /Gud lat
soli /skajna; /yvyr bjä2ri blå;
/yvyr ku2llur små; /så i sko2jim
gå; um /så2mårn.

, #2304. *Pašta kanto:*
<0,8:> (/Lami mire /mi
Ti; /doLa dodo /Ti 3x
La; /dore miildoTi '3
La;ldo /SilTi La h)

< Paštistina kanto el Elvedalo,
Dalekarlajo. Somere vilaĝaninoj
paŝtas brutojn en arbaraj montoj.
Tradukis Ernfrid Malmgren (1931
,&1), Kukoletto (1993 ,&2) kaj
maldecideme Martin Strid (2005
,&3 kaj 2011 ,&4). '1. La vortoj
nenion signifas.>

,&2304.1. *Paštistkanto:*

"/Limu, limu, /limu." ; /Sunon Di' bril/igu
; /super blua montar'; /super paštistinar';
/en la granda arbar'; en /la somer'!

,&2304.2. *Limu limu lajmu:*

/Limu, limu, /lajmu; /Dio, suno /varmu;
/super blua montar'; /super virinetar';
/iranta en arbar'; so/me2re.

,&2304.3. *Sable sable siblu:*

(/Sable, sable, /siblu ; /Dio, suno
/brilu)?(/Lage lage /ligu ; /Sunon Di'
lu/migu)?(Gruze, gruze, /grizu ; Sunon Di'
bri/lizu) ; /super blua montar'; /super
virinetar'; /iranta en arbar'; so/me2re.

,&2304.4. *Limu limu lajmu:*

/Limu, limu, /lajmu; /Dio, suno
/gajnu; /ĝis la blua montar'; /ĝis
la virinetar'; /iranta en arbar';
so/me2re.

&2305. *Där budâr vill je värô:*

'1 Där /budâr vill je /värô ; då
/gräsä tar på /gro. ; Där /e hä
myttjy /järô ; men /role må i
/tro. ; Ô /sittä hur sola ho
/bläntjä pi töppar, ; snart /skä i
få si hur hä /grönskä ti
knöppar. ; Ô /kryttrar döm
råmä ô /vill byty /båsar, ; då
vär hä /tä dra å. ; /Oo oo, /oo
oo, /o.

'2 Pi bärgar blås hä nola, ; men
baso varm ho e, ; ô snart sô kôm
fur sola ; ô skräm bôt skrymt ô
skre. ; Ô tôm tar dôm huppâ ô
kutâ pi vallar ; ô randa sôm
mäst plâ hall tä ôppi fallar, ;
men hôtä hä kujä frå

Gösjöbärings slogar, ; nu kôm hä
hemmafôlk. ; Oo oo, oo oo, o.

#2305: <:3> ((ii;Mi
/LaaLa doomi /rimii
ii;do /miido TiiLa /Si)×
(ii;Mi /LaTido reTido
/LaTido /TiTii)× ii;Mi
/LaTido remifa /mi idoLa
/Tido;La doodo /TiiTi
La; (/doodo TiiTi)× /La
a)×2

<El Jernao, okcidenta Dalekarlujo.
Tradukas Martin Strid (2014).>

,&2305. *Estemas mi paŝtare:*

'1 E/stemas mi pa/ŝtare ; dum
/kreskas ek la /herb' ; Jen /endas
multon /fare ; sed /gxuas mia
/cerb' ; Ri/gardu la sunon, sxi
/brilas en pintoj ; vi /baldaux
ekvidos ver/digxajn
sxosintojn?burgxonojn ;
bo/vinoj mublekas kaj /volas
lok/sxangxon ; migrendas /tiam
ek. ; /Uu uu, /uu uu, /u.

'2 En montoj blovas nordo ; sed
varmas blova korn' ; kaj baldaux
suno mordos ; timige ogrojn for
; kaj gnomoj saltkuras cxe
pasxtoj de brutoj ; sed restas
elfino kutime cxe krutoj ; sed
auxdu, kricxkantas de Lagmont-
falcxejoj ; nun venas hejma
gent'. ; Uu uu, uu uu, u.

&2306. Suvivirsi:

'1 Pois väistyi talven valta. ;
Taas suven riemua ; soi
sinitaivahalta ; tuo kiurun
laulelma.

'2 Vapaiksi meret saavat ; ja
purot pulppuaa ; ja nurmikentät
aavat ; luo tainta nousevaa.

'3 Jos kärsimystä juoden ; tai
riemuin rientänyt ; liet,
kiitostasi tuoden ; käy suven
juhlaan nyt!

'4 Pois tuskan tumma huuma, ;
pois elon toivottuus - ; nyt
hurmaa päivä kuuma ; ja kukkain
ihanuus.

'5 Niin tuoksuvat on tuulet, ;
puut metsän vihoittaa. ; Nyt
kuuntele, nyt kuule ; Jumalan
kutsuntaa!

'6 Oi, taivas, auta meitä ; tää
aina muistamaan: ; on joka suvi
askel ; suvehen suurimpaan!

, #2306: (3× h3So /mire
doLa So3Fa Mi3;So /LaLa
'1 Tido re '2,3 Ti3do do
'2 h;La /LaLa TiTi
diih;La /LaLa Ti3Ti Ti
'3 (h3;;<[So:Mi]>Mi
/LaTi doLa Ti3So Mi;Mi

/SoSo So3Fa Miih;Mi
/LaTi dore mi3do LaahLa
/TiTi TildoTillLa Si)x ..
.. ..

< Verkis Ilmari Pimiä. Komponis kaj tradukis (1995) Raimo Tanskanen. '1 Vintre maron povas glacio. '2 Laŭ kristana kredo, bona homo post morto venos al "ĉielo" kie "loĝas Dio".>

&2306. Somera psalmo:

'1 Jam venkis vintran venton ;
printempo triumfant'; jam bluan
firmamenton ; plenigas birda
kant'. ; La maroj liberiĝas, <1> ;
riveroj kirlas nun. ; Sur kampoj
releviĝas la plantoj pro la sun'.

'2 Se trinkante suferon ; aŭ ĝoje
urĝis vi, ; nun festi la someron ;
vi povas dank' al Di'! ; For
doloro malhela, ; de l' vivo
malesper'; nun ĉarmas floro bela,
; varmegas tag', vesper'!

'3 Odoraj ventoj blovas, ;
verdiĝas arbfoli'. ; Nun aŭskulti
vi povas ; la alvokon de Di'! ;
Ĉiela Sinjor', helpu min ;
memori tion ĉi: ; somero ĉiu
portas nin pli proksimen al
vi!<2>

&2308. Sommarpsalm:

'1 En /vänlig grö2nskas /rika
dräkt ; Har /smy2ckat da2l och
/ängar ; Nu /smeker vi2ndens
/ljumma fläkt ; De /fa2gra
ö2rte/sängar ; Och /solens ljus,
och /lundens su2s ; Och
/vågens so2rl bland /viden ;
För/kunna so2mmar/tiden.

'2 Sin lycka och sin sommar ro ;
De yra fåglar prisa ; Ur skogens
snår, ur stilla bo ; Framklingar
deras visa ; En hymn går opp
med fröjd och hopp ; Från
deras glada kväden ; Från
blommorna och träden.

'3 Men du, o Gud som gör vår
jord ; Så skön i sommarns
stunder ; Giv att jag aktar
främst ditt ord ; Och dina
nådesunder ; Allt kött är hö och
blomstren dö ; Och tiden allt
fördriver ; Blott Herrens ord
förbliver

,#2308.Himno: (x So /So
o do /re lmi do /La a Ti
/do o; mi '1 /mi lso fa
/mi lre do /re e e /re
e; '2 /re lso Ti /do lTi
So /La a a /So o; So /fa
a fa /re e; re /so o so
/mi lfa; so /la a so /so

*lfa mi /re e e /re e; mi
/fa a mi /re ldo La /Ti
i i /do o;;)x4*

< Verkis Carl David af Wirsén (1842-1912). Komponis Waldemar Åhlén (1894-1982). Tradukis Karl Olof Sandgren (1978 ,&1) kaj Lars Forsman (1991 ,&2).>

,&2308.1. Agrable nun la verdkolor':

'1 A/grable /nu2n la /verdko/lor'
; her/be2jon, /va2lon /ve/stas. ;
En /belaj /ka2mpoj /de la /flor' ;
la /mi2lda /ve2nto /fe/stas. ; La
/suno/varm' kaj /blovo/ĉa2rm', ;
dum /ond' sa/li2kojn /le/kas, ;
so/mero/te2mpon /ve/kas.

'2 Feliĉon, pacon de l' somer' ; la
birdoj laŭdas ĝoje. ; Ilia kanto
tra l' aer' ; el arb', el nesto foje, ;
en himn' de l' ter' pri la esper' ;
altiĝas kiel ĥoro ; kun foliar' kaj
floro.

'3 Favoru min, Kreint' de l' ter' ;
kaj de l' somera gloro, ; ke Vian
Vorton de la ver' ; mi havu en la
koro. ; Hom' iras for, sekiĝas
flor', ; pere' la tempo estas. ; Nur
Dia Vorto restas.

'4 Sen daŭro estas tie ĉi ; la
herb', la karno, ĉio. ; Sinjoro,
sole nur en Vi ; eterne restas io. ;

Pro Via don' de l' vivokron' ;
spirito floron portos, ; eĉ kiam
kampo mortos.

'5 Somera bril', paligu vin, ; kaj
velku via laŭro. ; Min amas Iu,
kaj mi Lin, ; jes kun eterna
daŭro! ; Al la ĉiel' kun grac'-
fidel' ; por flori laŭdestine ; Li
min transplantos fine.

,&2308.2. Himno 201:

'1 Ver/daj' a/mi2ka /en ve/stet' ; or/na2mis
/va2lher/be/jojn ; Ka/resas /nu2n la
/dolĉven/tet' ; la /be2lajn /flo2rajn /e/jojn ;
kun /suna /bon' ; ar/beta /so2n' ; kaj
/onsu/su2ra /ven/to ; ho, /jen so/me2ra
/tem/po.

'2 Somerfeliĉo kaj kviet' ; petola temp' por
birdoj ; el arbdensaĵ' kaj el nestet' ;
sonoras melodioj ; Esperhinnad' ;
feliĉkantad' ; el idaj ĝojaj odoj ; el arboj
kaj el floroj.

'3 Beligas Dio, sur la ter' ; somere niajn
tempojn ; mi lernu ĉiam, estu ver' ;
kompreni viajn gracojn ; Do iras for ; la
karn' kaj flor' ; nun ĉion temp' malvestas ;
nur diaj vortoj restas.

'4 Paliĝu la somera or' ; kaj velku ĉio
morta ; nun estas li en mia kor' ; amik' por
ĉiam forta ; En paradiz' ; kun justemiz' ; li
plantos min finfine ; nenio velkos tie.

**&2312. Det sjunger ibland
tallarna:**

'1 Det /sjunger ibland /tallarna
; av /tusen fågla/röster ; Det
/glittrar över /vallarna ; när
/solen går ur /öster (; av
/daggens dia/manter på ;
vart/enda blad och /strå.)x

'2 De solbelysta skyarna, ; de
locka oss att vandra ; ut från
de röda byarna ; och följa alla
andra, (; som gå med blodet
sjudande ; i täta, glada led.)x

'3 Så låt oss tåga sjungande ;
rakt in i sommarns rike ; där
blommorna stå gungande ; i
varje väg och dike (; Och
äventyret väntar den ; som
vågar följa med.)x

, #2312: <:2> hSo /do3La
Lado /Ti3So So;Ti /LaFa
FaLa /So Mi;Mi /FaSo
LaTi /dore mi;do /remi
reLa /Ti Ti;So /mire
doTi /LaLa La;do /redo
TiLa /So o;Fa /MiSo domi
/fa3La La;La /TiTi LaTi
/do o)x3

< Verkis Sten Ås. Komponis Allan
Jerbo. Tradukis Siv Burell (2008
'1,3).>

,&2312. Sonas en la pinarbar':

'1 /Sonas en la /pinarbar' ; mil
/birdoj en kant/horo ; trem/brilas
roso /cie, car ; sun' /brilas en
fru/horo. ; I/magu dia/mantojn,
vi, ; sur /ciu florfo/li'. ; I/magu
dia/mantojn, vi, ; sur /ciu
florfo/li'.

'3 Do, vagu ni kantante ; rekten
al someraj ajoj ; Floroj staras
atendante ; ce la vojfosajoj (;
Atendas aventuro al ; kurağa
vagemul'.)x

&2316. Idas sommarvisa:

'1 Du /ska inte tro det blir
/so2mmar ; i/fall inte nån
sätter /fart ; på /sommarn och
gör lite /so2mrigt ; då /kommer
blommorna /snart ; Jag /gör så
att blommorna /blo2mmar ; jag
/gör hela kohagen /grön ; Och
/nu så har sommaren /ko2mmit ;
för /jag har just tagit bort
/snön.

'2 Jag gör mycket vatten
bäcken ; så där så det hoppar
och far ; Jag gör fullt med
svalor som flyger ; och myggor
som svalorna tar ; Ja, jag lagar
nya potäter ; och småfågelbon

här och där ; Jag gör himlen
vacker om kvällen ; för jag gör
den alldeles skär.

'3 Och smultron det gör jag åt
barna ; för det tycker jag de
kan få ; och andra små roliga
saker ; som passar när barna är
små ; Och jag gör små roliga
ställen ; där barnen kan springa
omkring ; då blir barna fulla
med sommar ; och bena blir
fulla med spring.

,#2316: <2,7:> (; '1,2
So 3x /do dodo do remi
/fa mi re e;do /Ti TiTi
Ti dore /do o o; '2 mi
/so mimi so mimi /fa so
la a;fa /re rere re sofa
/mi i i; re)x3

< El porinfana filmo pri Emilo en
Smolando. Verkis Astrid
Lindgren? Tradukis Martin Strid
(Fl-Re). Komponis>

,&2316. Somera kanto de Idav:

'1 Ne /kredu ke estos so/me2ro ;
se /ekas neniŭ je /far' ; so/mera
kaj igas ra/pi2de ; ke /baldaŭ
venu flo/rar' ; Mi /igas la florojn
/flo2ri ; ver/digas en tuta pa/ŝtej'
; kaj /nun la somero jam /ve2nis
; ĵus /neĝon forprenis mi /plej.

'2 Mi multe akvigas la rojon ; ke
saltu ĝi brile en krut' ; kaj faras
hirundojn flugantajn ; kaj kulojn,
hirunda englut' ; Jes, mi faras
novajn terpomojn ; kaj
birdetoneston po hor' ; beligas
ĉielon vesperan ; ĉar faras je
roza kolor'.

'3 Fragetojn pro mi la infanoj ;
ekhavas, ĉar bonas en man' ; kaj
pli da aferoj amuzaj ; konvenaj
por eta infan' ; Kaj mi faras
amuzajn ejojn ; por infana
ĉirkaŭa kur' ; Somero plenigas l'
infanojn ; pleniĝas je kuro la
krur'.

&2320. Pippis sommarvisa:

'1 Och nu så vill jag sjunga, att
sommaren är skön ; och träden
är så fina och marken är så
grön ; Och blommorna är vackra
och höet luktar gott ; och solen
är så solig och vattnet är så
vått ; och lilla fågeln flyger i
boet ut och in ; och därför vill
jag sjunga, att sommaren är
min.

'2 Och jag vill också sjunga, att
fjärilar är bra ; och alla söta
myggor, dem vill jag också ha ;
Och jag är brun om bena precis

som det sa va' ; och därför vill jag sjunga, att bruna ben är bra ; Och jag har nya fräknar och prickigt sommarskinn ; och därför vill jag sjunga, att sommaren är min.

, #2320: <2:> (; (oMi /SooMi MiDo Mi DoDo /TIIFa FaFa Fa a;Fa /MiiMi FaaSo La FaahFa /MiiMi ReeRe Do;) x hDo /ReeRe TIISO Mi DooMi /FaaFa MiiMi Re e;Re /MiiMi FaaSo La FaaFa /MiiMi ReeRe Do;) x

< El porinfana filmo pri Pipi Ŝtrumpolonga. Verkis Astrid Lindgren. Komponis Georg Riedel. Tradukis Martin Strid (F--rE).>

&2320. Somera kanto de Pipi:

'1 Kaj /nun mi volas kanti, ke /dolčas la somer' ; kaj /belas ĉiuj arboj kaj /verdas jam la ter' ; kaj /belas ĉiuj floroj, o/doras bone fojn' ; kaj /suno estas sune, mal/sekas akve roj' ; kaj /eta birdo flugas je /nesto el kaj en ; kaj /tial mi kantemas: so/mero mia jen.

'2 Mi ankaŭ volas kanti, ke bonas papili' ; kaj ĉiujn dolĉajn kulojn havemas ankaŭ mi ; kaj krure mi sunbronzas, ja tiel estu

nur ; pro tio mi kantemas, ke bronze bonas krur' ; Somerlentugas haŭto pro punkta novalven' ; pro tio mi kantemas: somero mia jen.

&2324. Nyt kesäkulta vallitsee:

'1

, #:

< Verkis Tyko Hagman. Tradukis P. Riihivaara (197T).>

&2324. Somero regas sur la ter':

'1 Somero regas sur la ter' ; kaj verdas la herbejoj. ; Nun trilas birdoj en aer' ; kaj flutoj sur paŝtejoj. ; Odoras ĉarme belaj floroj, ; varmaj estas tagoj, ; kaj ruĝajn vangojn havas jam ; arbaraj, dolĉaj fragoj.

'2 Aspektas nove nun natur', ; vizaĝo vintra pasis. ; Koloron ruĝan fragoj sur ; infanajn vangojn lasis. ; Somera ĝojo ĉirkaŭsonas, ; kantas la etuloj, ; gustumas berojn, saltas, ludas ; ĉie ruĝvanguloj.

&2326. Somero ĉarma:

'1

,#2326: (/MiMi MiMi
/So3Fa MiMi; /SoMi
FaalMiRe /Mi Mi; /FaFa
MiMi /La3Ti doLa; /SoMi
FaalMiRe /Do Do) x

< Savonia popolkanto. Tradukis
Raimo Tanskanen (1995 F-?R?).>

,&2326. Somero ĉarma:

‘1 Nun somero ĉarma estas, ;
bonodoroj ĉie; birdoj ankaŭ
alvenintaj ; kantadas ĉi tie.

‘2 Delikataj, dolĉaj fragoj ;
baldaŭ manĝi eblas; unu flanko
ruĝa jam ; al ĉiuj ni videblas.

‘3 Ili ĉiam frondaĵo ; de Finna
lando estis; maturiĝis kelkaj nun
; kaj guston ni jam testis.

&2328. Här är gudagott att vara:

/Här är /guda/go2tt att /vara ;
/o, vad /li2vet /dock är /skönt!
; /Hör vad /fröjd från
/få2glars /skara ; /se, vad
/grä2set /lyser /grönt! ;
/Humlan /surrar, /fjäriln
/prå2lar ; /lärkan /slår i /skyn
sin /dri2ll ; /och ur
/nektar/fy2llda /skålar ;
/dricka /o2ss små /blommor
/till.

,#2328.Himno: <[do] = G,
2,2:3, /4 4 5>

(#1: '1,2p: 3x /mi i do
/re e Ti /do lre mi /so
o fa; '1,2f: x /mi i so
/so lfa re '1 /do o re
/mi i h; '2 /mi i re /do
o h; f0: (x /fa a re /mi
i so '1 /la a so /so lfa
mi; '2 /fi i la /so o
lfa;) '3 /do o Ti /do o
h)+

(#2: '1,2p: 3x /do o Mi
/Fa a So /Mi lSo do /mi
i re; '1,2f: x /do lTi
Ta /La a Fa /Mi i '1 So
/do o h; '2 Re /Do o h;
Mf: (x /So o Ti /do o mi
/fa a mi /Ti i '1do;
'2lre;) '3 Re /Mi i h)

< Verkis kaj komponis Gunnar
Wennerberg. Tradukis G-r
Löfvenmark (1908 ,&1), Ernfrid
Malmgren (1931 ,&2) kaj Poul
Thorsen (, &3). '1 Posta modifo
(1954). Origine (1934) estis "burdo
zumas".>

,&2328.1. En la naturo:

/Estas /ĉi jen /i2di/lie! ; /Kiom /lo2gas,
/ho, la /viv'! ; /Kantas /la bir/da2r' ĝoj/krie
; /verde /bri2las /la de/kliv'! ; /Burdo
/zumas /kaj ku/la2ro ; /trilas /la a/laŭd sen
/fi2n' ; /per po/kaloj /da2 nek/taro ; /la
flo/ra2r' re/galas /nin.

,&2328.2. Estas paradiz' ĉi tie:

/Estas /para/di2z' ĉi /tie! ; /Kiom /lo2gas, /ho, la /viv'! ; /Kantas /la bir/da2r' ĝoj/krie, ; /verde /bri2las /la de/kliv'! ; /Zumas /burdo<1> /kaj ku/la2ro ; /trilas /la a/laŭd' sen /fi2n' ; /Per po/kaloj /da2 nek/taro ; /la flo/ra2r' re/galas /nin.

,&2328.3. Brave, bone esti kune:

Brave, bone esti kune, ; kiel bela nia viv'!
; Birdoj kantas ame-ume, ; herbo helas sur
deklin'. ; Burdo kontraŭ papilio ; vetas
dum alaŭdo-tril', ; kaj el ĉiu nektario ;
tostas nin floretoj mil.

&2331.:

.. . . .

#:

< Svede verkis B. Franzén.
Tradukis Runo Stridell.>

,&2331. Eta somera valso:

'1 Nun revenis la ĉarma somero
; por varmigi la frostan
Nordland'. ; Tutan nokton en
freŝa aero ; ni maldormas
revante sur strand'. ; En la
verdfoliar sidas ni par' je par' ;
kun la koramatin' en la sin', ;

fororgesante logaĵojn de l' tero ;
pro la nokto kun koramatin'.

'2 Aŭdu birdojn en bosko
kantante. ; De l' somer' estas
festmelodi', ; kaj kukolo trilas
sekundante ; por plensona
somersimfoni'. ; Eta koramikin',
ho, amegas mi vin! ; Nun ni
dancu somerplenan danc'. ;
Fidelecon al mi promesante ;
metu zorgojn en fora distanc'.

**&2332. Visa vid
midsommartid:**

'1 Du /linda2r av /olvon en
/midso2mmar/krans ; och
/hänge2r den /om ditt /hå/r ;
Du /skratta2r åt /mångubbens
/benvi2ta /glans ; som /högt
ö2ver /tallen /stå/r ; I /natt
ska2ll du /dansa vid
/Svartrama /tjärn ; i
/långda2ns, i2 /språngda2ns
på2 /glödande /järn ; I /natt
ä2r du /bjuden av /dimma2n till
/dans ; där /Ull-Sti2na, /Kull-
Lina /gå/r.

'2 Nu tager du månen från
Blåbergets kam ; att ge dig en
glorias sken ; Och ynglet som
avlas i gölarnas slam ; blir fålar

på flygande ben ; Nu far du till
 Mosslinda, Mosslunda mor ; där
 Ull-Stina, Kull-Lina, Gull-Fina
 bor ; I natt skall du somna vid
 Svartrama damm ; där natten
 och mossan är len.

,#2332: <[La] = E,
 2,3:3, /6!6 5!4 5!5> (;

(#1:; 3x Mi /La La!Ti do
 /Si La Ti /La La!Ti do
 /Fa a; La /Si SilLa Ti
 /Mi '1,2 i '3 Si x Si
 /La a a /a h; '2
 (<[La:do]> So /mi milfa
 so /re fa so /mi so la
 /re e; fa /mi milfa
 solla /so solfa milre
 /do do re /So o;))+

(#Agorde:; 3x h /mLa
 /j7Re /mLa /j7Fa; /j7Re
 /e /mLa /a; '2 h /jLa
 /j7Re /jLa /j7Re /jLa
 j7:/Re e Di /mFi i j7Do
 /jRe;))x

< Ĉi tiun parodion pri popolkanto
 verkis Rune Lindström. Tradukis
 Kukoleto (2003 FLorE). Komponis
 Håkan Norlén. '1,2. Lan-Stina,
 Kan-Lina, Stan-Ŝpina: Nomoj de
 bovinoj, paŝtantaj en arbaro.>

,#2332. *Kanto je somermeza
 tempo:*

'1 Vi /volva2s vi/burnojn al
 /some2rmez/laŭr' ; kaj /meta2s al

/via ha/ra/r' ; Vi /rida2s la /lunon
 pro l' /ostbri2la /kaŭr' ; en /alta2
 sur/pina /sta/r' ; Ĉi/nokte2 vi
 /dancos ĉe /Nigronda /rok' ; en
 /ĉenda2nc', e2n /tenda2nc', su2r
 /arda fer/blok' ; Ĉi/nokte2 vin
 /dancos ne/bula2 la /aŭr' ; ĉe
 /Lan-Sti2na, /Kan-Lina <1>
 /pa/r'.

'2 Vi prenas la lunon de
 Blumonta rand' ; vin doni la
 brilon de pur' ; la idoj breditaj en
 ŝlimakva fand' ; ĉevale ekflugas
 per krur' ; Vi kuras al Muskorba,
 Muskarba vast' ; ĉe Lan-Stina,
 Kan-Lina, Stan-Ŝpina <2> paŝt' ;
 Ĉinokte vi dormos ĉe Nigronda
 strand' ; sur muska kaj nokta
 velur'.

**&2336. *Hallå, dig ropar
 solens sken:***

'1 Hal/lå, dig ro2pa2r /solens
 sken ; ut /i2 Gu2ds sköna2
 /värld. ; Ko2m, /lämna stugans
 /trå2nga2 bur, ; där/ute
 stänger /i2nge2n mur. ; Kom
 /med på va2ndri2ngs/färd, ;
 kom /med på vandrings/färd!

'2 Hör vinden med det glada
 sus, ; han sällan vila får. ; Och
 bäcken med de muntra hopp ;

och älven med det strida lopp (:
till havet längtan står.)×

'3 Kom med, kom med! Tag stav
i hand ; och vandra fri och glad.
; Kom, se hur härligt är vårt
land ; i morgonsol, i aftonbrand!
(; Till fjälls dra vi åstad.)×

,#2336. *Marôso*: <[do]=e>
(f:So /do oSo SoFa MiRe
/Do Do Do; Mi /ReSo SoTi
re doLa /So o h; SoFa
Cn:/Mi Mi. Dn:La aSo.
/SoFa FaMi Fa h;Mi
Cn:/Re Re So. oFa
Dn:/FaMi MiRe. Mi
h;Mf:So /do oSo FaMi
ReDo /La a h; f:Ti /do
oSo mi re /do o h;;)×3

< Verkis A. T. laũ J. L. Tieck.
Germana popolmelodio. Tradukis
Ernfrid Malmgren (1931).>

,&2336. *Ha-lo, vin vokas
sunobril'!*:

'1 Ha-/lo, vin vo2ka2s /sunobril',
; al /Di2a2 bela2 /mond'! ;
E2l/iru el la /do2mo2j mil, ;
ek/stere staras /ne2 ba2ril'! ;
A/tendas ni2a2 /rond' ; a/tendas
vin la /rond'!

'2 Rapidas ve2nt' ku2n flustra
son', ; ne ha2lta2s ĝia2 ir', ; Ka2j
la river' kun a2lta2 muĝ' ;

ĝojsaltas al la ma2r-ri2fuĝ': ; Al
maro la2 so2pir', ; al maro la
sopir'!

'3 Nun venu ku2n ba2ston' en
man' ; kaj i2ru2 gaje2 for! ; Je2n
kuŝas bele ni2a2 land' ; en suna
kaj en lu2na2 ban'! ; Al mont' ni
i2ru2 for, ; al montoj en sunor'!

**&2340. *I sommarens soliga
dagar*:**

'1: (': &A: I /sommarens soliga
/dagar ;) vi /gå genom skogar
och /hagar ; på /färdens besvär
ingen /klagar (×:; (&O: Vi
/sjunga var vi /gå. Hallå! Hallå!
;) Du som är /ung ; kom med och
sjung ; och sitt ej /hemma slö
och tung ; Vår sångar/tropp ;
den gånger opp ; till bergets
/allra högsta topp ;) (,: &A) (×:
&O)

'2: När vårliga vindarna susa ;
när natt liksom dag äro ljusa ;
då skola sångerna brusa

'3: Bland mognande skördar,
som gunga ; vi vandra i klunga
och sjunga ; De gamla, som hör
oss, bli unga

'4: När höstvindar ila så kalla ;
när vita små flingorna falla ; vid
minnet så tralla vi alla

,#2340.Marêo: <[do] = A,
2,4:4> (;So /Mi So3Fa Mi
do3Ti /La a Fa; Fa /Re
Fa3Mi Re Ti3La /So o Mi;
(#S: So /do do3do mi
do3do /Fa a La; fa /mi
do re Ti /do3do do3do)
do3;So So3Fa /Mi3;So
So3Fa Mi3;do do3Ti
/La3La La3So Fa3;Fa
Fa3Mi /Re3;Fa Fa3Mi
Re3;Ti Ti3La /So3So
So3Fa Mi; #S do;)x4

< Verkis Gust. E. Johansson.
Tradukis E. Julin (1956). Malnova
marêa melodio.>

,#2340. Dum somero en suna
kam/paro:

'1 Dum so/mero en suna
kam/paro ; iras /ni tra la verda
ar/baro ; ho, /for estas nia
zor/garo (x:; Kun /gôjo kantu
/do! Halo! Halo! ; Ekiru /nun ; al
rava sun' ; ne sidu /hejme gis
aŭtun'! ; Ni marêas /for ; kun
gaja kor' ; kaj gûas /de la
florodor' ;) Dum /somero en
suna kam/paro (x:; kun /gôjo
kantu /do! Halo! Halo!)

'2 En printempo la venta susuro ;
ravas nin dum la çarma veturo ;
niaj kantoj ja sonas en duro

En printempo la vento susuras
.....
'3 Bele ondas grenkampoj nun
sunaj ; arde brilas koloroj
aŭtunaj ; kaj juniĝas la koroj
maljunaj Jes, juniĝas la koroj
maljunaj

'4 En aŭtuno la ventoj batalas ;
kaj en vintro la neĝflokaj falas ;
sed kuraĝe ni trilas kaj tralas
Hej! Kuraĝe ni trilas kaj tralas!
.....

**&2343. Vi vandrer med
freidig mot:**

'1 Vi vandrer med freidig mot,
vårt sinn er lett og rapp vår
fot. ; I høyden oppad mot
fjellet, i dypet til fossevellet.
(x:; x La veien gå hvor hen den
vil, vi vandrer frem med sang og
spill.)

'2 Her er vi i Guds natur, som
bekken vill i fjellets ur. ; Så
stevner vi frem på ferden, ti
åpen oss ligger verden.

'3 Vi er jo en lystig flokk, av
mot og sanger har vi nok. ; La
storme kun ut på fjorden, la
true med lyn og torden.

, #: ; < [] = > (;
.. ?# ;)

< Verkis Henrik Ibsen. Tradukis ..
.. .. (1936). Komponis J. U.
Wehrli.>

&2343. Ni marŝas kun bonhumor':

'1 Ni marŝas kun bonhumor' ; pied'
rapidas, ĝojas kor' ; Pli supren for de la
valo ; malsupren al akvofalo ; konduku
kien ajn la voj' ; kantante marŝas ni kun
ĝoj'.

'2 En bela natur' de l' Di' ; la vojon gaje
iras ni ; jes, kvazaŭ montar-rivero ;
senbare en freŝ-aero ; Kaj kiel birdoj en
arbar' ; jubilas nia gaja ar'.

'3 Kuraĝo en nia kor' ; kaj kantprovizo en
memor'! ; Ventegu sur mara ondo ;
minacu la fulmotondro ; Trinkinte el
arbara font' ; salutas ni al fjord' kaj mont'.

&2346. Ut vi nu vandra:

'1

, #:

< Sveda.. .. Tradukis G. O.
Karlsson (1936A).>

&2346. For ni marŝadas:

'1 For ni marŝas, gaje kantadas, ; for al
amuzo en libera aer'! ; Vento blovetas,
vangoj ruĝetas. ; Bravaj humoro kaj
marŝadmanier'! (; Verda herbejo, belo
ombrejo ; ĉiujn allogas en la ĉarma
somer'.)×

'2 Vivo nun floras. Jam ni laboras ; por
fortigado de la korp' kaj anim'. ; Ludoj
vivigas, bone pretigas ; ankaŭ rikolton de
grandega estim' : (; plenon da sano, forton
en mano, ; bravan spiriton kun la koro sen
tim'.)×

&2349. Vandringsång:

'1 Vi vandra genom skogen en
högsommardag ; vi gossar och
hjärteglada jäntor ; Och
speleman, ja speleman är med i
vårt lag ; och solen lyser in i alla
gläntor ; Å hej, vad sången
skallar ; bland granar och bland
tallar ; och alla fåglar tystna
(och lyssna på vår sång ;)×3 vår
jublande vandringsång.

'2 Vi vandra upp mot bergen,
som lockande stå ; vi vandra
igenom röda byar ; och över oss
är himlen så strålande blå ; och
vinden gungar lätta
sommarskyar ; Å hej, ni alla
unga ; kom med och låt oss
sjunga ; när all naturen jublar (i

glädje och i sol ;)×3 i strålande
sommarsol!

, #: (; ?#)

< Verkis Alfhild Silfverstolpe (= A. Ljungman?). Tradukis E. Malmgren (1931). Komponis (Felix Körling)?(Patr. Gyllenhammar).>

,&2349. Ni maršas tra l' arbar':

'1 Ni maršas tra l' arbar' en somermeza tag' ; knabinoj kaj knaboj, laŭtkantante ; Muzikas la ludist' al ni kun ĝoj' dum la vag' ; kaj inter arboj ridas sun', brilante ; Ni kantu, ho knabinoj, ; ĉar nin aŭskultas pinoj ; La birdojn en arbaro (ravigas nia kant' ;)×3 la ĝoja maršada kant'.

'2 Ni maršas al la montoj, nin logas la bel' ; ni maršas tra ruĝan dometaron ; Kaj super ĉio volbas sin la blua ĉiel' ; lulante la someran nubetaron ; Do hej, junuloj, venu, ; la kanton partoprenu, ; ĉar himnas la naturo (en ĝojo kaj en sun' ;)×3 en rava somera sun'.

&2352. Uppå fjellet:

'1 Hu hei! kor er det vel friskt og lett ; uppå fjellet! ; her leikar vinden i kåte sprett ; uppå fjellet! ; og foten dansar, og augat lær, ; og hjartat kveikjande hugnad fær ; uppå fjellet!

'2 Kom upp! kom upp frå den tronge dal ; uppå fjellet! ; her

bles ein blåster so frisk og sval ; uppå fjellet! ; og lidi skin utav blommar full, ; og soli drys alt sitt fagre gull ; uppå fjellet!

'3 I dalen starvar du tung og heit, ; kom på fjellet! ; kor fint her er, inkje nokon veit, ; her på fjellet! ; dit auga flyg yver nut og tind, ; det er som flyg det i himlen inn ; uppå fjellet!

'4 Og når no soli til kvila gjeng ; attum fjellet, ; då reida skuggane upp si seng ; attmed fjellet, ; då gidrar alt i ein strålestraum, ; og hjartat sveiper seg inn i draum ; uppå fjellet!

, #: <: > (. ?#)

< Verkis Kristoffer Jansson. Komponis Halfdan Kjerulf. Tradukis Erling Anker Haugen (1954).>

,&2352. Sur la monto:

'1 Hej, kia freša, serena pur' (×:; sur la monto)! ; Ĉi ludas vento en vigla kur' (×:; sur la monto) ; Piedo dancas laŭ kruta voj' ; la koro ŝvelas de freša ĝoj' (×:; sur la monto.)×

'2 En val' vi trenas sub prema sent' ; venu monten! ; Karese tuŝas vin milda vent' Deklivoj helas de brila flor' ; la suno ŝutas el sia or' (; sur la monton ;)×

'3 El val' malvasta ho venu vin! ; Vi ne imagas la belon ĉi! ; De pinto flugas al pint' la vid' ; en preskaŭ rekta ĉiel-vizit'

'4 Dum iras sun' al ripozo, jen ; post la monton ; el ombroj pretas por ĝi kusen' ; post la monto ; Tremetas ĉio en brula glori ; kaj envolviĝas en rev' la kor'

'5 Ho venu, kara amat', ĉe min! ; Mi tiel arde sopiras vinn! ; Kaj ni abilu ĝis tag-ekbril' ; jen, el mi kuros la matrankvil'

&2355. Landsvägstrall:

'1 Nu så glada gå vi alla ; stora landsvägen fram och tralla, tra la la la la la, tra la la la la la. ; Goda vänner, glada unga, ; nu vi gå med varann' och sjunga, tra la la la, tra la la la, tra la la la la. ; Vägen är så lätt att vandra, ; när vi sjunga med varandra, ; solen lyser klar i höjden, ; i vart öga lyser fröjden. ; Uti solen sjöar glittra. ; Uti skogen fåglar kvittra. ; Tra la la la, tra la la la, tra la la la la la. ; Landsvägen gå vi sommardagar ; genom hult och hagar, ; ut över bygden den klinga skall ; vår glada landsvägstrall. (; sjung tra la la la la, tra la,)x3 ; sjung tra la la la la !

, #: <: > (.....?#)

< Verkis Göran Svenning.
Tradukis E. Malmgren (195?).>

&2355. Kiel ĝoje ĉiuj iras:

'1 Kiel ĝoje ĉiuj iras ; survoje dum ni trilas ; (Tra la la la la la! ;)× Bona, gaja kamarado ; kune estas ni sur parado: (×; (Tra la la la! ;)× Tra la la la la!)

'2 Vojojn iras ni facile ; kiam ĉiuj ni kantas trile ; Ĝojo estas en okulo ; brilas suno sen makulo ; En la suno lagoj ĉarmas ; en arbaroj birdoj svarmas

'3 Kaj en kamparo sur la vojo ; marŝas ni kun ĝojo ; Ĉie sonas instigil' ; la ĝoja marŝa tril' :

&2358. Visa vid vindens ängar:

'1 (× Det går en /vind över vindens /ängar ; det fladdrar /till i en tyllgar/din ; Och jag ska /skriva en sommar/visa ; med sol och /blomdoft i melo/din '1 ; ; Jag ville /sjunga om Kata/rina ; till träklang/flöjter och alsym/bal ; men vindens /toner blir sommar/sånger ; jag bara /lyssnar i björklövs/sal.)

'2 (× Det går en flicka i aspelunden ; jag har ett gulnat fotografi ; Med åren blev hon

en dröm, en saga ; en ensam
vandrades sympati '1 ; ; Jag
ville skriva en liten visa ; där
ögonblick blir till evighet ; men
ord blir stumma och toner döda
; och visans tanke blir
hemlighet.)

,#2358: <1,9:> (;x (x
eSO LADo /So SoSo MiMi
/Do LA;MI MIMI /FA LADo
'1 MiDo /Re; '2 MiMi
/Do;); '1 oSo SoSo (x
/La doLa doLa /Re Re;Re
MiFa '1 /So TiSo TiSo
/Mi i;Mi FaSo '2 /Mi
SoMi ReDo /Re;))x

< Verkis Mats Paulson. Tradukis
..... .>

**,&2358. Kant' êe l' kampar' de l'
vento:**

'1 (x Nun iras /vent' sur kampar'
de l' /vento ; Kurtenon /tušas-
ekflirtas /ĝi ; Mi volas /skribi
somerkan/zonon ; kun floro/doro
kaj sunra/di' '1 ; ; Mi volus /kanti
pri Kata/rina ; ja aln-cim/balo
kaj fluto-/ton' ; sed ton de l'
/vent' iĝis kantso/mera ;
aŭskultis /mi en betulsa/lon' ;)

'2 (x Knabino iras en arbareto ;
malnovan foton jen havas mi ;
Post jaroj iĝis ŝi songê', fabelo ;
por sola viro nur simpati' '1 ; ;

Mi volus skribi nun kanzoneton ;
pri eternigo de momentet' ; sed
mutas vortoj kaj mortos tonoj ;
la pens' de l' kant' iĝas nur
sekret' ;)

**&2361. Danmark, nu blunder
den lyse nat:**

'1 /Danmark, nu blunder den
/lyse nat ; /bag ved din seng,
når du /sover. ; /Gøgen kukker i
/skov og krat, ; /Vesterhavet
og /Kattegat ; /synger, imens
det /dugger, ; /sagte som sang
ved /vugger.

'2 Danmark, du vågner med
søer blå, ; mætte som
moderøjne. ; Alt, hvad i dine
arme lå, ; lader du solen skinne
på, ; ser, hvor det yppigt glider
; frem af forgangne tider.

'3 Lærker, som hopped af æg i
vår, ; svinder i himlens stråler. ;
Tonerne ned med lyset går, ;
samme sang som i tusind år. ;
Lykken fra glemte gruber ;
klinger af unge struber.

'4 Hyldene dufter i stuen ind ;
ude fra Danmarks haver. ;
Kornet modnes i sommervind. ;

Hanegal over lyse sind ; stiger
bag gavl og grene, ; hvæsset
som kniv mod stene.

'5 Køer og heste og får på
græs ; hen over brede agre, ;
åbne lader for fulde læs, ; sejl,
som stryger om klint og næs, ;
byger, som går og kommer, - ;
det er den danske sommer.

'6 Pigernes latter og lyse hår, ;
leg, som får aldrig ende, ;
øjnene blå som vand i vår ; mildt
om et evigt Danmark spår, ; sol
over grønne sletter, ; lykke og
lyse nætter.

, #2361: <[do]=d>

(#1: /so fafa mi rere
/mi la so o /la 'DO'DO
so mila /so o fa h /la
so fa mire /so fa mi i
/'DO ti la titi /so fi
so o /la faso la 'DO /la
a so h /so mifa so mi
/re e do h)+

(#2: /so fafa mi rere
/mi do o o /do o re mi
/mi i re h /do o o Ti
/iSo LaTi do o /mi i i
re /Ti dore Ti i /do o o
o /fa a mi h /h h h do
/o Ti do h)+

(#3: /So Fa Mi Re /Mi Fa
a Mi /LA A TI Di /Re LA
ReDi ReMi /Fa Mi Re SoFa
/Mi Re Do DoTI /LA ATi
Do Re /Mi Re SO O /Fa
aMi Fa La /do Ti do h
/So MiFa So Do /So o Do
h)

< Verkis Thøger Larsen (1914).
Komponis Oluf Ring, (1922).
Tradukis Chr. Graversen.>

, &2361. *En la lumaj noktoj:*

'1 /Gardas dumdorme vin, /dana
land' ; /nun somerluma la /nokto.
; /De kukolo en /boskorand' ;
/kaj de l' maro sub /rosa strand' ;
/sonas akord' tran/kvila ; /kiel
kantet' lu/lila.

'2 Kaj viaj lagoj je dormofin' ;
ŝajnas patrino-okuloj. ; Kio
dormas en via sin' ; en sunlumo
nun laŭdas vin, ; kreskas el la
abundo ; de la pratemp-
profundo.

'3 Alten fordronas en lumobril' ;
ĵus elkovitaj alaŭdoj, ; kun la
lumo la birdotril' ; fluas kiel dum
jaroj mil. ; Ĝojo en nestoj foraj ;
sonas el brustoj koraj.

'4 De la ĝardenoj sambukflorar' ;
tra la fenestroj odoras. ; Jen
virkoko per krifanfar' ;
distrumpetas pri propra far'. ; En

somervento greno ; ondas por homa beno.

'5 Bovoj, ĉevaloj sur herbeben' ; ŝafoj kun gajaj ŝafidoj, ; grenoŝarĝoj en longa ĉen' ; velkurado trans borddolmen', ; suno kaj pluvvetero ; ŝanĝas en la somero.

'6 Dolĉa amemo kaj milda kant' ; de l' serenkoraj knabinoj ; bonaŭguras pri l' vivdemand' ; senmorteco de nia land', ; tagoj kun suna riĉo ; kaj somernoktfeliĉo.

&2364. I natten ?:

.....?&

, #: (;) ?

< Verkis J. Witt. Tradukis Gast (SLEA).>

,&2364. En la nokto:

Hela, ĉarma somervesper' ; jam naturo dolĉiĝas. ; Al la nesto en konifer' ; fluge la bird' rapidas. ; Nun amrevema najtingal' ; sola en bosko restas, ; ja ĝi pro amkial' (; kanton per ĝemoj vestas.)× Kial bruston nun levas mi, ; nun levas mi?

Kial batas vi, koro, ; batadas vi koro, batadas vi koro? ; Ĉu la espero (konsolas al vi? ;)×3 Ĉu vin premeegas doloro, ; ĉu la espero konsolas al vi, ; ĉu vin premeegas doloro?

&2366. En somervespero:

'1.. ..

'#2366: (; DolMi /SoSo MiSo /dodo dooTildo /rere '2 i ; MiFa /SooSoSo MiSo /mi iirere /doododo × TiTi /La aa ; RelMi /FaFa ReFa /La LaTi /SoSo FaFa /Mi) ×

< Finna popolkanto. Tradukis Raimo Tanskanen (1995).>

,&2366. En somervespero:

'1 E2n /belsomera /vespero mi2 /vidis herbe/jon, (' ; ka2j /kanto de la /birdoj ple/nigis arba/ron.)

(×:La-la /lal-la-la lal-la-/lei ; la-la-/lal-la-la-lal-lal-/lei.) (, : Ka2j /kanto de la /birdoj ple/nigis arba/ron.)

'2 Ĝi memorigis tuj al mi pri feliĉo de mi: ; du junaj amoj iam renkontis tie ĉi.

&2367. Där björkarna susa:

'1 Där /björkarna /su2sa sin /milda sommar/sång ; och /ängen av /roso2r /blom/mar ; [skall vårt] /strålande /bru4d/fö2lje en /gång ;

[draga] /fra2m i den /ljuvliga /som/mar.

'2 Där barndomstidens minnen sväva ljust omkring ; och drömmarna på barndomsstigar vandra ; där skola vi i sommar växla tro och ring ; och lova att älska varandra.

'3 Där björkarna susa, där skola vi bland dem ; svära trohet och kärlek åt varandra ; Där skola vi sen bygga vår unga lyckas hem ; och göra livet ljuvligt för varandra.

,#2367: <1,5:> (;oMi /So SoSo /SolLa Tido /redo doLa /So o;So /La LaTi /do TiLa /La a /So o;So /mi mimi /reLa LaTi /redo doLa /So o;Mi /FaSo LaTi /do SoMi /Re e /Do;;-)x3

< Verkis Viktor Lund (= Oskar Merikanto). Tradukis Salex (1956).>

,&2367. Betuloj susuros:

'1 Be/tuloj su/su2ros bel/kanton de l' so/mer' ; her/bejo de /rozoj flo/ra/dos ; [kiam] /[edzo]festa /amikar' en /brila mani/er' ; [tra la] /belsomera /tago mar/ŝa/dos.

'2 Me/moroj [de in]/fana tempo /pasas kun gra/ci' ; la /re[voj va]gas /en infana /lando ; La /[ringon] de fi/delo mi do/nacos kiam /vi ; re/spo2ndis al /mia de/man/do.

'3 Ver/danta be/tularbaro /estos belor/nam' ; [dum fi]/[delan] amon /volas ni de/kla/ri ; kaj /[tie] fondos /ni la hejmon /de feliĉa /am' ; por /provi la kun/vivon dolĉa /fa/ri.

&2370. Vi lossa sand:

Vi lossa /sand ; i/bland ; när /vi ha gått i /land ; Vi /lossa hela /dagen ; i /hamnen åtta /man.

,#2370: <2,5:> (;hSo LaTi /doh; hmi /doh; hSo /dodo miso /reh; hmi /fafa lala /so mi;mi /fafa reTi /doh;)x

< Sveda havenlaborista kanto. Reripetigadas. Tradukis>

,&2370. Jen estis gren':

Jen estis /gren' ; kun /pen' ; en /Suda ŝipha/ven' ; ni /ŝargis tutan /tagon ; ok /viroj en ha/ven'.

Ĉar estis gren' ; kun pen' ; en Suda ŝiphaven' ; ni ŝargis tutan tagon ; ok viroj en haven'.

**&2373. Fredmans epistel nr.
48:**

'0 Hvaruti afmålas Ulla
Winblads hemresa från
hessingen i Mälaren en sommar-
morgon 1769.

'1 /Solen glimmar /blank och
trind, ; /Vattnet likt e2n
/spegel; /Småningom up/blåser
vind ; /I de fallna2 /segel ;
/Vimpeln sträcks, och /med en
år ; /Olle på en /Höbåt står;
/Kerstin ur Ka/jutan går, ;
/skjuter lås o2ch /regel.

'2 Stålet gnistrar, pipan tänds,
; Olle klår sit öra ; Rodret
vrides, skutan vänds, ; Gubben
har at göra; Under skarpa
ögonbryn ; Grinar han mot soln i
skyn; Kerstin, gubbens
hjertergryn, ; Skal nu seglen
föra.

'3 Seglen fladdra, skutan går, ;
Jerker tar sin lyra, ; Lyran
brummar, böljan slår, ; Alt med
våld och yra; Skutan knarkar,
bräcklig, gles, ; Vimplens fläckt
i toppen ses, ; Tuppen gol så
sträf och hes. ; Nu slog klockan
fyra.

'4 Mowitz stöt åt dem i lurn, ;
Som på skutan fara. ; Olle du
vad kostar Tjurn? ; Lyssna hvad
de svara. ; Hör hvar är ni
hemma ni? ; Ifrån Lofön komma
vi ; Med Grönsaker, Silleri, ;
Mjök och Äplen klara.

'5 Si en Julle skymtar fram, ;
Marjo åran lyftar, ; Med sin
löfbrodd, mjök och lam ; Hon
åt tullen syftar, ; Har i knä en
bytta smör, ; Kersbärs-korgar
frammanför; Marjo nu sin
lofsång gör, ; Snyter sig och
snyftar.

'6 Ulla Winblad skratta, sjung,
; Spritt vid Solens strålar, ;
Jäsja ej, lös up din pung, ; Tag
fram band och nålar; Fästa din
salopp igen ; Nös du? Prosit lilla
vän! Si där har du Hessingen, ;
Gröna trän och pålar.

'7 Lilla Fästman på dig ser, ;
Kom min Norström lilla, ; Sätt
dig bred vid mej, sitt ner, ;
Fritt din låga stilla; Vi ha alla
lika rang. ; Lustigt! Hör
basuners klang. ; Profit och
Contentement! ; Dyrbar
ögonvilla.

'8 Kon i vassen skylt sin kropp, ;
Snärd i väta tågen, ; Bruna
Oxen kastar opp ; Himmelsblåa
vågen, ; Ängen står i härlighet, ;
Kalfven dansar yr och fet, ;
Hästen tumlar stolt och het, ;
Svinet går i rågen.

'9 Vid et träd uppå en slätt ;
Syns en Skytt förbida ; Dagens
gryning klar och lätt, ; Foglens
sång och qvida; Bakom trädets
tjocka stam; Bössan syns och
skymtar fram, ; Hunden trogen
som et lam ; står vid skyttens
sida.

'10 Morgon supen, Movitz, går. ;
Ljufligt böljan svallar. ; Ser du
Ekensberg? Gutår! ; Hör hur
folket trallar. ; Där framsätter
en sin fot, ; Klotet käglorna slår
mot. ; Hör du dunsen av hans
klot ; uti bergen skallar?

'11 I en löfsal kring ett stop ;
Några bussar skratta, ; Ropa
trumpf, och allihop ; Uti stopet
fatta; Somliga med sträckta
ben ; Sofva godt och snarka
ren, ; Hvila hufvudmot en sten ;
På en blomstermatta.

'12 På den klippan, där vid
strand ; Sjelf Chinesen målar, ;
Bildar, af en näfva sand, ;
Skönsta blomster-skålar; Uti
leret brännes in ; En Apelles
pensel fin. ; Ulla Winblad, min
Cousine! ; Ser du hur det prålar.

'13 Lilla fästman på dig ser ;
kom min Norström lilla, ; sätt
dig bredvid mej, sitt ner, ; fritt
din låga stilla. ; Vi ha alla lika
rang. ; Lustigt ! Hör basuners
klang. ; Prosit och
Contentement! ; Dyrbar
ögonvilla.

'14 Såg du nu Mariæberg, ; Så
se längre neder, ; Med en gul
och bleknad färg ; Sig ett tjäll
utbreder. ; Fönstren glittra,
känner J ; Ej Salpeter sjuderi?
; En gång, Ulla, raillerie! ; Palten
dit dig leder. <1>

'15 Fällom lodet på vårt djup, ;
Jäs pa en och nicka, ; Sof ej,
öppna flaskan, sup, ; Bjud
Mamsellen dricka; Vakna
Movitz, ser du ej ; Lazarets
palats, så säj? ; Akta näsan du
på dej ; För hvar vacker flicka.

'16 Tornens spetsar blänka ren,
; Kors och tuppar glimma, ;
Morgonrodnas klara sken ; Syns
i vattnet strimma; Barnet leker
gladt vid strand, ; Samlar
stenar i sin hand, ; Slungar
stenen dit ibland ; Där som
gässen simma.

'17 Lossa tågen, seglen fäll, ;
Ren syns Skinnarviken, ; Med
dess Kojor och Castell, ; Branta
berg och diken; Under små
kolsvarta tak ; Gnälla pumpor,
eld och brak, ; Hästen sträcker
foten spak, ; Gnäggar, rädd för
spiken.

'18 Med sitt klappräd ner vid
strand ; Pigan står så kåter, ;
Knyter till sitt förkläds-band, ;
Och sin barm uplåter. ; Barbent
hon på bryggan står, ; Räknar
slagen klockan slår, ; Flitigt sig
på benet klår, ; Svettig, sur och
våter.

'19 Allstäds godt, men hemma
bäst! ; Sagta låt oss unna ;
Vattukörarn med sin häst ;
Hvälfva om sin tunna; Kärlet
glittrar, hjulet går, ; Sprundet
sprutar, hästen slår. ; Om den

pragt för ögat står ; Sjunga de
som kunna.

'20 Jeppe tutar, trumman går, ;
Böneklockan klämtar; Sotarn
svart i skorsten står, ; Hvislar,
sjunger, skämtar; Bagarn sina
korgar kör, ; Smeden ren sin
slägga rör, ; Ren båd' Knekt och
Granadör ; Vid geväret flämtar.

'21 Skyndom dit vår hydda fins,
; Gömmom not och flöte; Stöt
uti basun, och mins ; Detta
glada möte. ; Farväl Jörgen,
Truls och Hans! ; Farväl flickor,
spel och dans! ; Ulla tog sin
myrtenkrans ; Uti Neptuns
sköte.

'22 Norström stjelper sin
peruk ; Af sin röda skalle, ; Och
vår Ulla blek och sjuk ; Lät sin
kjortel falla. ; Klef så bredbent
i paulun; Movitz efter med
basun. ; Maka åt dig Norström !
Frun ; Hör ju till oss alla.

<'1 Då detta skrefs, var på
Kongsholmen en
Salpetersjuderi-inrättning, och
därvid et Tukthus.>

, #2373: <[Do]=C, :2>

(#A: 3x /Mi3Fa SoSo
/LaLa '1,2So '3Soh x
/do3re [kfami][redo] /Ti
do '2 /fami remi /fami
re /fami redo /TiLa So)

(#T: 3x /Do3Re MiMi
/FaFa Mi /Mi3Fa SoMi
/Fa+Re '1,2Mi '3Mih '2
/redo TiDo /redo Ti
/Tido FaMi /Re[Fi+Do]
So)

(#B: 3x (/ ,doDO ,doDO) x3
/ ,So,so '1 ,doDO '2 ,do
(/ ,soSo ,soSO) x4 '3
/ ,So,so DO)

< Fredmana epistolo 48-a. Verkis
Carl Michael Bellman (1790).
Tradukis Leander Tell (La Espero
1/1922 ,&1) kaj E. Malmgren
(1934 ,&2 kaj 1943 ,&3) kaj
aldonis Martin Strid (2009
,&3'0).>

,&2373.1. La 48-a Epistolo de Fredman:

'1 /Hele brilas /ronda sun' ; /kaj
la lago2 /glata. ; /Iom estas /velo
nun ; /de la vent' mo2/vata. ;
/Dum fojnŝipa /flagflirtad' ;
/estas Ole /en remad'. ; /Krinjo
iras /por agad' ; /el kaban'
ŝlo2/sata.

'2 Ŝtalo fumas pro la pip, ; Ole
gratas haron, ; li direktas, kaj la
ŝip' ; sentas tuj la faron. ; Sub la

akraj brovoj li ; ridas kontraŭ
sunradi' ; Lia koro, Krinjo-ĉi ;
zorgos la velaron.

'3 Veloj flirtas, dum la ir' ; estas Jerk
ludanta, ; sonas forte lia lir' ; dum ondad'
bruanta. ; Ho, kaduka la ŝipet' ; grincas
sub la mastflaget'. ; Kriis raŭka nun koket'
- ; kvara hor' sonanta...

,&2373.2. Suno brilas sur laĝet':

'1 /Suno brilas /sur laĝet' ; /ondojn ne
ŝa2n/celas. ; /Sed ekblovas /nun ventet', ;
/la boato2 /velas. ; /Flirtas flago /dum
minut'. ; /Olle staras /sen surtut'. ; /Kerstin
iras /el kajut', ; /pordojn ŝi di2s/pelas.

'3 Vibras veloj, iras ŝip', ; Jerker ludas
liron. ; Muĝas liro, fumas pip', ; Ŝaŭmas
lag' deliron. ; Knaras ŝip' en rompa stat'. ;
Flirtas flago sur boat'. ; Frumatene
koksoldat' ; krie vekas viron.

,&2373.3. Suno brilas:

'0 En kiu pentriĝas la hejmenveturo de
Ulla Winblad de la insulo Hesingo en
Melar-lago someran matenon en jaro
1769.

'1 /Suno brilas. /En kviet' ; /dorme la2g'
se2/renas. ; /Sed ekblovas, /kaj ventet' ;
/velboa2to2n /trenas. ; /Vibras flago /dum
minut'. ; /Olle staras /sen surtut'. ; /Kaj
nun Kerstin /el kajut' ; /sur ferde2ko2n
/venas.

'3 Ŝvelas veloj de la ŝip'. ; Jerker
ludas liron. ; Gaja lag' pro venta
vip' ; venas en deliron. ; Ŝipo
grincas de kaduk'. ; Bele flirtas

flagotuk'. ; En maten' per nokta
kluk' ; koko vekas viron.

'4 Movitz, per trumpeta blov' ;
voku la ŝipano! ; "Olle kiom
kostas bov'?" ; Signu per la
mano! ; Sed de kie venas vi?" ;
"De insul' veturas ni ; kun
legomoj, celeri' ; kaj kun
pomĉampano."

**&2376. Fredmans epistel nr.
71:**

Til Ulla i fenstret på
Fiskartorpet ; Middagstiden, en
Sommardag. ; ; Pastoral ; Dedic.
til Herr Assessor
LUNDSTRÖM.

'1 (x /Ulla! min /Ulla! säj /får
jag dig /bju2da2 ; /Rödaste
/smultron i /Mjolk och /Vin? ;
/Eller ur /sumpen en
/sprittande /Ru2da2 ; /Eller
från /Källan en /Vatten-
ter/rin? ; '1 /Dörrarna /ö2pnas
af /vädren med /vå2da2 ;
/Blommor och /Gra2nri2s
/vällukt /ger ; /Duggande
/sky2ar de /Solen be/bå2da2 ;
/Som du /ser ;) (x: /Ä'ke det
gu/domligt, /Fiskartorpet!
/Hvad? ; Gu/domligt /at

be/skå2da2! ; /Än de stolta
/Stammar /som stå rad i /rad ;
Med /friska /blad! ; /Än den
lugna /Viken ; Som går /fram? -
Åh /ja! ; /Än på långt håll
/mellan diken ; /Åkrar/na2! ;
/Ä'ke det gu/domligt? - /Dessa
Ängar/na? ; Gu/domli/ga!
Gu/domli/ga!)

'2 (x Skål och middag i
Fenstret min sköna! ; Hör huru
klockorna hörs från Stan ; Och
se hur dammet bortskymmer
det gröna ; Mellan Calescher
och vagnar på plan ; '1 Räck mig
ur fenstret där du ser mig
stanna ; sömrig i sadeln, min
Cousine ; Primo en Skorpa,
Secundo en kanna ; Hoglands vin
;)

'3 (x Nu ledes Hingsten i
spiltan, min Ulla ; Gnäggande,
stampande, i galopp ; Än uti
stalldörn dess ögon de rulla ;
Stolt opp til fenstret, til dig
just dit opp ; '1 Du all naturen
upeldar i låga ; Med dina ögons
varma prål ; Klang! ner vid
grinden, i varmaste råga ; Klang
din skål! ;)

, #2376: <1, 6:> (;

(#A: x /So SoSo /Fa FaFa
/Mi ReDo /DoTI LASO; /So
SoMi /Fa FaRe '1 /Mi Fi
/So o; '2 /Do TITI Do o;)

(#B: /Re SoFa /FaMi
ReDo) x; #B

(#C: /Mi Fi /So o;) #B x
#C #A;;

(<[do:la]> (#D: /LaTi
doTi /La La /LaTi doTi
/La) a;La /Si fa /mi re
/reldo TiLa; #D a;fa /mi
Si /La a /mifa somi
/dire; midi /re e /re e;
/remi fare /Tido reTi;
/do do /Ti iLa; #D;

(fa /mi Si /La) x;)) x3

< Verkis Carl Michael Bellman
(Fredmana Epistolo 71-a).
Tradukis Salex (,&'1) kaj Martin
Strid (2009 ,&'2). '1. Ulla: virina
nomo.>

,&2376. Ulla, ho Ulla:

Al Ulla <1> en la fenestro de la
Fiŝkaptista dometo ; tagmeze, someran
tagon. ; ; Pastoralo ; dediĉita al sinjoro
asesoro Lundström.

'1 (x /Ulla, ho /Ulla, mi /volas
pro/po2ni2 ; /ruĝajn fra/getojn
en /lakto kaj /vin' ; /fiŝon
sal/tantan mi /povas al/do2ni2 ;
/akvo el /fonto o/feras ja /sin ; '1
/Krakas fe/ne2stroj pro /venta
vor/ti2co2 ; /floroj kaj /bra2nĉoj

o/doras /nun ; /Nuboj di/si2ĝas
en /luda kap/ri2co2 ; /jen la
/sun'! ;) (x: /Estas para/dize.
/Verdas la kam/par' ; La /vivo
/estas fe/li2ĉo2/ ; /Jen fieraj
/trunkoj /kiel gardo/star' ; kun
/foli/ar' ; /La kvieta /lago sin
e/tendas /jen ; /kaj distance /inter
digoj /kampe/be2n' ; /Estas
para/dize. /Verdas la kam/par' ;
Be/nita /tag', be/nita /tag' ;)

'2 (x Toston, ho bela, fenestre
kaj ŝma2co2n ; Aŭdu de l' urbo
da tintsonor' ; Vidu, ke inter
kaleŝoj sur pla2co2 ; polvo la
verdon eĉ kaŝas for ; '1 Donu,
[kie] vi2das min halti, plej
tra2fe2 ; sele dorme2ma2, ho
kuzin' ; [unu]e bisko2ton, kaj
due kara2f[on da] ; Hogland-vin'
;)

&2379. Tre trallande jäntor:

'1 Där /gingo tre /jäntor i
/so/len ; på /vägen vid /Lindane
/Le/ ; De /svängde, de /svepte
med /kjo/len ; de /trallade
/alla de /tre/ (x:; (Tra/lalala/la
; tra/lalalala/la ; tra/lalala/la,
tra/lalala/la ;)x)

'2 De gingo i takt som soldater
; och sedan så valsade de ; Och

"Udden är så later" ; de
trallade alla de tre

'3 Men när som de kommo till
kröken ; av vägen vid Lindane Le
; de ropade alla "Hör göken!" ;
Se'n skvätte och tystnade de
.....

'4 Och tego så tyst som de
döda ; och rodnade alla de tre ;
Men varföre blevo de röda ; och
varföre tystnade de?

'5 (Jo!) Det stod tre studenter
vid kröken ; och flinade alla de
tre ; och härmde och skreko:
"Hör göken!" ; Och alla så
trallade de

,#2379.Ŝotiso: <2,2:>
(;-So /do SoSo /La SoFi
/So o /Mi i;So /So LaSo
/Mi FaRe /Do o /o; So
/do Tido /Ti LaTi /La a
/So o;La /Ti LaSo /La
ReRe /So (Fa /Mi Re)? (h
/h So);; /DoDo DoRe /Mi
i;So DoDo MiSo /do o;re
/mi redo /So MiDo /Re
ReRe /Re e;Fa /ReRe ReMi
/Fa a;La /ReRe FaLa /re
e;mi /fa reTi /So Tire
/do dodo /do o;;-)x5

< Verkis Gustaf Fröding.
Komponis Felix Körling. Tradukis
Ernfrid Malmgren (1931 Fl-RE).>

,&2379. En sun' tri knabinoj:

'1 En /sun' tri kna/binoj i/ra/dis ;
sur /vojo al /"Lindane /Li/" ; La
/jupoj svin/giĝis, flir/ta/dis ; kaj
/gaje kan/tetis la /tri:/ (×;; (Tra
/la la la /la, tra /la la la la /la ; tra
/la la la /la, tra /la la la /la ;)×)

'2 Kaj ili soldate marŝadis ; kaj
poste valsadis la tri ; La
senparulin' laciĝadis ; Do kantu
kun ĝoj' tiel ci:

'3 Sed kreskis ĉe kurbo primolo ;
kaj tie kun granda talent' ;
kriadis la tri: Ho kukolo! ; kaj
levis la jupon. Silent'!

'4 Farigis silento mortmorta ;
ruĝiĝis jen ĉiuj la tri ; Sed kial
silent' tiel forta ; kaj kial ruĝiĝ'
tiel ĉi?

'5 Jes, ; Ĉar staris ĉe kurbo idolo
; studento, sed ne! estis tri! ;
kriante imite: Kukolo! ; Kaj jen
la gajega ari'!

&2382. Överbyvals:

'1 En sång som jag sjöng om
sommaren när ingenting fanns
som tog ; ifrån mig mitt skratt
och längesen jag sjöng så bra
som då. ; Jag ställde mig högst

upp på vårt berg högre än någonstans. ; Man kan inte annat när fåglarna sjunger, när färgerna spelar upp och vindarna tar sig

(x: en vals med alla måsarna uppe på Överbyberg. ; Och Vindö strömmar blommar av segel och båtar i färg. ; Kom hit här bjuder mamma på blåbär med socker och kylskåpskall fil. ; Skogen syns långt idag och vattnet minst ett par mil.)

'2 Mamma med inget puder alls, men härligt brun ändå. ; Och ungar med hår, som solen blekt och fötter med ingenting på. ; Dom kommer till mej på vårt berg högre än någonstans. ; Dom kan inte annat när fåglarna sjunger, när färgerna spelar upp och vindarna tar sig

'3 När sommarn är slut och vintern här - vit och vacker men kall. ; Då vänjer man sig också vid den, man måste ju i alla fall. ; Men rätt vad det är så blundar jag och då kan man tänka sig, ; att jag får höra hur fåglarna sjunger och färgerna

spelar upp och vindarna tar sig

.....

,#2382.Valso: <[Do]=D,
:3> Mi /So o SoSo /Mi i
Mi /La a La /Mi i Mi /Re
e Re /Do Do Do /TI I I
/I I; Mi /So So So /Mi i
Mi /La a La /Ti i Mi /do
o do /do o Ti /La a a /a
a; Mi /Re Re Re /Re Mi
Fi /So o o /Re e Re /La
a LaLa /La So La /Ti i i
/i i; Re /Re Re Re /Re
Mi Fi /So o SoSo /Re Re
eRe /Re Re Re /Re Mi Fi
/La So Fa /Re TI; SO /LA
A Do /Mi i So /La aTi So
/La Ti iSo /Mi i i /i Re
eDo /Mi i i /i i; SO /LA
A Do /Mi i So /La aTi So
/La Ti iSo /Mi i i /i Re
Do /Re e e /e e; SO /LA
A Do /Mi i So /La aTi So
/La Ti iSo /Mi i i /i Re
Do /Mi Re Do /La a a;
/La Ti do /So o Lo /La a
SO /LA A Do /Mi So oMi
/Do o o /o h)

< Verkis kaj komponis Carl Anton Axelsson (1962). Tradukis Sten Johansson.)

,&2382. Valso kun mevoj:

'1 Mi /kantas so/meran /valson
/dum ka/resas /min la ze/fi/r', ;
kaj /ridas mi /en la /koro /pro
fe/liço /kaj in/spi/r'. ; Mi

/grimpas sur /nian mon/te/ton,
plej /altan de l' /tuta in/su/l'. ; Ne
/eblas alio se /kantas la /birdoj,
se /ludas odoroj kaj /dancas
koloroj

(×: dum /ĉiuj /mevoj /ŝvebas en
/valso kun /ve/nto kaj /su/n', ;
kaj /barkoj /bunte /velas lu/lite
de l' /di/o Nep/tu/n'. ; Blu/igos
/ni la /lipojn man/ĝante
mir/te/lojn en /nia ar/bar', ;
/bluas la /montoj /kaj fa/bele
/bluas la /ma/r'!)

'2 Infanoj kun nudaj piedoj kaj
hararo pala pro sun' ; kaj edzino
kies haŭto bronzas per la natura
brun' ; alvenas sur nian
monteton, plej altan de l' tuta
insul'. ; Ne eblas alio se kantas la
birdoj, se ludas odoroj kaj
dancas koloroj

'3 Finiĝis somer' kaj dormas la
insulo sub neĝa tavolo', ; sed eĉ
dum severa vintro ja troviĝas por
mi konsol'. ; Fermante miajn
okulojn, mi staras sur nia insul' ;
kaj spertas kun miro ke kantas la
birdoj, ke ludas odoroj kaj
dancas koloroj

&2385. Seterjentens søndag:

'1 På /solen jeg ser det /lider
alt frem ; snart /er det ved
højmesse/tide ; O, /den som en
stund fik /ønske sig hjem ;
blandt /folk, som på kirkevej
/skride! ; Når /solskiven stiger
/lidt, så den står ; der /midt
over skaret i /kammen ; da /ved
jeg i dalen /klokkerne går ; da
/ringer fra tårnet det
/sammen.

'2 Mens ene jeg går i ødslige
fjeld ; og kun hører bjelderne
klinge ; står jenternes flok med
søljer og tjeld ; på vangen, hvor
klokkerne svinge ; Nu kommer
vel Odd i susende trav ; som
ellers på Elgsblaks-ryggen: ;
Han klapper dens hals, han let
springer af ; og binder den
henne i skyggen.

'3 Han vender sig alt, men
stanser dog lidt ; og taler og
fløjter til folen ; og så går han
ind med mandige skridt ; og
sætter sig fremme i stolen ;
Han luder sig ned og beder sin
bøn ; og hæver så atter sitt øje
; Men hvorhen da blikket plejer

i løn ; at glide - det husker jeg nøje.

'4 Det nytter ej stort at tage sin bog ; og synge i hejen sin salme ; Mit loft er for højt, og her er det dog ; som tonerne blegne og falme ; O den, som i dag fik blande sin røst ; med hans og de øvriges stemme! ; Gud give, at snart det lakked mod høst ; Gud give, jeg atter var hjemme!

'#2385: <[Do] = D,
1,7:4> (;3× p:hMi /Do
ReeTI LA ASO /Do MiiFa
La a;Ti /La Soomi Do '1
TIIDo /LA Re e; '2,3
ReeTI /SO Do o; '2 f:
hMi /La SiiLa Ti ido /La
SooFa Mi i;Mi /La Tiidi
re TiiLa /Re So o;)×4

< La paŝtiga vivo, kvankam ofte romantikigita, havas ankaŭ sian tro solecan flankon. Verkis Jørgen Moe. Tradukis Liv Sandberg kaj Rolf Bugge-Paulsen (1936) kaj modifis verŝajne E. A. Haugen (1954 &H). Komponis Ole Bull.>

,&2385. La dimanço de l' paŝtistino:

'1 Mi /vidas per sun' ke /hejme en val' ; pre/ĝejtempo jam proksi/miĝas ; Se /estus mi for!

Pre/ĝeja la hal' ; a/tendas, kaj homoj ku/niĝas ; Nun /staras ĉe monta /fendo la sun' ; dum /ĉi-supre sole mi /sidas ; en /val' sonorilo /tonas ja nun ; la /homojn preĝejen ĝi /gvidas.

'4 Nur vane en mia montara palac' ; se psalmoj ĉielen leviĝus ; tro alta la hal' tro vasta la spac' ; la tonoj aeren perdiĝus ; Jam li kaj aliaj kantas en ĥor' ; kunkanti mi forte deziras ; Se nur la somero jam estus for! ; Mi hejmen al valo sopiras!

&2388. Med sång emot havet:

'1 Med sång emot havet styr forsen sin färd

'#:

< Verkis E. Beckman. Komponis J. E. Nordblom. Tradukis Ernfrid Malmgren (1931).>

,&2388. Kantante al maro:

'1 Kantante al maro torentas river' ; tra l' kanta arbar' verdiĝanta; kantante ekfulmas la fajra fajrer', ; dum tondras martelo frapanta; sur ŝtonriĉa kamp' maturiĝas la pan' ; kaj torĉas la roz' en sovaĝo, ;

kantante plenkreskas ruĝvanga infan'; kantadas somera pejzaĝo.

'2 Kaj kantas la ŝaŭmo de l' mar', ke sen lim' ; sin sentas la ond' libereca; kantbrilas la stel' ke la vira sentim' ; hardiĝos de flam' purigecca; kaj kantas la sun' de l' somer' ke grenĝerm' ; atendas en ter' maturiĝon; sed dum la jarcentojn subigas eksterm' ; prikantas l' anim' renaskiĝon.

'#24. Aŭtunon:

'#24. Aŭtunon:

&2408. Tytebæret:

<:2>/Tyttebæret /oppå tuva /voks utav ei /liti von. /Skogen med si /grøne huva /fostrar mang ein /raudleitt son. /Ein gong seint om /hausten lagde /liten svein til /bærskogs ut. /"Raudt eg lyser," /bæret sagde, /"kom åt meg, du /vesle gut. <:4>/Herifrå du /må meg taka, /moge bær er /utan ro; /mal meg sundt, at /du kan smaka /svalledrykken /av mitt blod! /Mognar du, så /vil du boda

,#2408: <[Do]=G, vive>
(<:2> x /doso solasola /somi doSo /Lafa Tiso '1 /Rn:lasofami fre. '2 /Rn:doTi do. /f:lala lala. /dlasodfami d:refa /soso soso. /sofamire fmi '3 /laRn:Ti fdo. (<:4> x /ddo so dso la /so mi do So /La fa fa so '1 /la fa re e '2 /do Ti do o /d:la la la la. /la fa re fa)

< Verkis Aasmund Olavson Vinje (1818-1890). Komponis M. M.

Ulfrstad. Tradukis Didrik
Didriksen kaj Odd Tangerud.>

&2408. La vakcinio:

'1 <:2> /Vakcini' sur /seka tufo ;
/kreskas tamen /en esper'. ; /En
arbar' kun /verda kufo ; /ĉie
ruĝas /sur la ter'.

'2 /Iam en aŭ/tuno iris ; /en
arbaron /la knabet': ; /"Mi
brilruĝas," /bero diris, ; /"venu
do al /mi, bubet.

'3 <:4> /For de tie /ĉi min prenu!
; /Ne plu kvie/tiĝus mi. ; /Min vi
maĉu, /kaj gustumu! ; /Sangon
mian /ĝuu vi.

'4 /Vi matura, /vi pretiĝos <Fino
de muziknotoj.>; por ĉi tiu sama
far'. ; La matura hom' deziros ;
sin fordoni por homar'."

&2416. Höstvisa:

'1 /Vägen hem var mycket lång
och /ingen har jag mött ; nu blir
/kvällarna kyliga och /sena ;
Kom, /trösta mig en smula, för
nu /är jag ganska trött ; och
med /ens så förfärligt a//lena ;
Jag /märkte aldrig förut att
/mörkret är så stort ; går och
/tänker på det där man /borde

; Det /finns så mycket saker
jag /skulle sagt och gjort ; och
det /är så väldigt lite jag
/gjorde.

(x: /Skynda dig älskade,
/skynda att älska, /dagarna
mörkna mi/nut för minut ;
/Tänd våra ljus, det är /nära
till natten ; /Snart är den
blommande /sommarn slut.)

'2 Jag letar efter någonting,
som vi kanske glömde bort ; och
som du kunde hjälpa mig att
finna ; En sommar går förbi,
den är alltid lika kort ; Den är
drömmen om det man kunnat
vinna ; Du kommer kanske nån
gång förrn skymningen blir blå ;
innan ängarna är torra och
tomma ; Kanske hittar vi
varann, kanske hittar vi då på ;
något sätt att få allting att
blomma

'3 Nu blåser storm därute och
stänger sommarns dörr ; Det är
för sent för att undra och leta
; Jag älskar kanske mindre än
vad jag gjorde förr ; men mer
än du nånsin får veta ; Nu ser vi
alla fyrar kring höstens långa
kust ; och hör vågorna

stillsamma vandra ; En enda sak
är viktig och det är hjärtans
röst ; och att få vara samman
med varandra

,#2416: <[La] = E,
1,6:4, /6 4 5 6> (x (x
aMi /LaTi LaTi LaLa MiMi
/LaTi Lami Ti Tido /re
remi '1 rere miTi /La a
La '2 re doMi /La a La)
(hLa x /FaMi FaSo La
SoFa /MiLa TiLa do '1
MiMi /Fa FaSo LaLa SoLa
/Mi i Mi Mi '2 TiLa
/MiMi MiMi Fa MiMi /La a
So o;); (x /do domi Ti
Timi /La Lafa '1 fa mi
/re mifa fa mire /re
doLa So o '2 La La /So
SoLa So SoLa /So) '1,2
fa mi;; '3 re do o)

< Verkis Tove Jansson. Komponis
Erna Tauro. Tradukis Franko Luin
(1991 ,&1), Sten Johansson (,&2)
kaj Börje Holmberg (,&3).>

,&2416.1. Aŭtuna kanto:

'1 /Longis, tute senrenkonta, /mia
hejmenir' ; la ve/spero estis nigra kaj
/frida ; Kon/solu min nun iom, ĉar mi
/lacas pro la ir' ; kaj mi /sentas min sola
kaj ti/mida ; Nur /nun mi vidis, kiel
pro/fundas la malhel' ; mi ri/markis nun
kiom fa/rendas ; Da /diroj kaj da agoj ja
/plenas mia cel' ; sed /daŭre ankoraŭ ĉio
a/tendas.

(x:; /Venu, karulo, ra/pide min amu ;
/fadas la tagoj mi/nut' post minut' ; /Prenu
kandelon, al/venas la nokto ; /pasis la
lasta so/mersalut'.)

'2 Mi ŝatus trovi ion, kion mi forgesis jam
; kun via helpo mi ĝin eble trovus ;
Somero ĉiam pasas rapide kiel flam' ; nura
signo, ke ion ni povus ; Vi eble venos
antaŭ ol bluos la vesper' ; antaŭ ol jam
sekiĝis la plantoj ; Ni eble renkontiĝos kaj
nia amesper' ; igos florojn ree flori en
kvantoj

'3 Nun ŝtormas la aŭtuno kaj forestas la
somer' ; ne plu indas pensadi nun kaj vagi
; Mi eble ne plu amas vin kun tiom da
tener' ; tamen pli ol vi povas imagi ; Ni
vidas la lumturojn laŭ la aŭtuna bord' ; kaj
ni aŭdas la ondojn plaŭdadi ; Nur unu sola
gravas: ĝi estas koragord' ; kaj ke ni povu
kune restadi

,&2416.2. Aŭtuna kanto:

'1 /Longe hejmen paŝis mi laŭ
/triste sola voj' ; dum kre/pusko
inside al/kuras ; Kon/solu min,
amiko, ĉar min /kaptis la malĝoj'
; kaj so/lec' mian koron te/ruras ;
Ne/niam mi rimarkis la /pezon
de l' mallum' ; kaj la /premon de
devoj kaj /pravoj ; Ja /ĉio
nefarita fa/riĝas granda sum' ;
kiam /restas nur mankoj kaj
mal/havoj.

(x:; /Venu, amata, ra/pidu por
ami! ; /Ĉiam pli frue sub/iras la
sun' ; /Nokton ne timu, sed /levu

la lumon ; /Nia somero fi/niĝas nun.)

'2 Mi serĉas ion gravan, kion perdis la memor' ; kaj esperas, ke vi ĝin retrovos ; Finiĝis la somero, kaj pasis nia hor' ; Ĉu la vent' nian revon forblovos? ; Ĉu iam vi revenos en la krepuska blu' ; trans kampoj jam baldaŭ senfloraj? ; Se tiam ni retrovos nin, eble longe plu ; ni kunvivos somere fervoraj

'3 Aŭtuna ŝtormo muĝas en nigre nokta hor' ; jam malfruas demandi kaj peni ; Mi eble ne plu amas kun tiel arda kor' ; sed pli ol vi povas kompreni ; Marborde en lumturoj ekbrilas ruĝa flam' ; kaj la ondoj nun plaŭdas aŭtune ; La sola, kio gravas, ja estas nia am' ; kaj la eblo denove esti kune

,&2416.3. Aŭtuna kanto:

'1 /Estis longe hejmen kaj ne/niu vidis min. ; Nun ve/sper' iĝas frida kaj /sola. ; Jam /venu, min konsolu, ĉar la/ciĝis mi ĝis fin'. ; Tuj mi /iĝis terure i/zola. ; Ĝis /nun mi ne rimarkis, ke /grandas la obskur'. ; Mi pen/sadas pri ĉiu enda /faro... ; Tro /multon mi maldiris kaj /lasis ĝis futur': ; "Inter /diro kaj faro estas /maro."

(×:; /Kara rapidu, ra/pidu por ami, ; /tagoj kurtiĝas jam /eron post er'. ; /Venas la

nokto, bru/ligu l' kandelojn! ; /Baldaŭ finiĝos la /florsomer'.)

'2 Mi serĉas ion, kio eble pasis el memor', ; kion vi povus helpi malkaŝi? ; Jen ĉiam same kurta, la somero iras for, ; ŝajnas ĉio gajnenda forpaŝi. ; Vi eble venos iam, antaŭ la obskura blu', ; antaŭ ol la kampoj seke malplenos; ni eble ekvidiĝos, elpensos ambaŭ du ; solvon, ke l' somer' florante revenos

'3 Ekstere blovas ŝtormo, malfermiĝas la aŭtun' - - ; tro malfrue por serĉi kaj miri. ; Mi eble malpli amas, ol mi faris antaŭ nun, ; sed pli ol vi povus deziri. ; Ni vidas lumturojn en la aŭtundeĵor', ; aŭdas maron batadi ebria. ; Nur unu aĵo gravas - la emo de la kor' ; kaj l' ebleco esti kune kun l' alia

&2424. En kråka flög:

'1 En /kråka flög i /sakta mak ; in /i sin tysta /skog ; Det /faller droppar /från mitt tak ; Där/ute regnar /nog.

Det /är den svavel/gula tid ; med /smak av slutlig/het ; som /döden brukar /liknas vid ; men /höst, så heter /det.

'2 Nu slår vi ner och hugger av ; vad nyss i blomma stod ; Nu tar vi mera än vi gav ; och proppar full vår bod.

Och kråkan flög i sakta mak ; in i sin tysta skog ; Det faller

droppar från mitt tak ; Därute regnar nog.

,#2424: <0,9:2> (ami /mi3mi fami /re2la la;re /re3re mire /do o;do /do3do redo /Ti2mi mi;Ti /La3La TiSi /La;; x ala /la3la tila /so2mi do;Ti /La3fa reTi '1 /mi; '2 /La;;) x =

,#: <0,9:2, /3'1 1'1 /2'1 1'1> (hmi /mimi fami /rela la;re /rere mire /do o;do /dodo redo /Timi mi;Ti /LaLa TiSi /La ah;; x hla /lala tila /somi do;Ti /Lafa reTi '1 /mi i; '2 /La a;;) x

< Verkis kaj komponis Allan Edwall. Tradukis Kukoletto (1996 floRE).>

,#2424. Senhaste flugis jen kornik':

'1 Sen/haste flugis /jen kornik' ; ar/baren en si/lent' ; Eks/tere pluvas, /gutmuzik' ; fa/ladas de l' teg/ment'.

Jen /sulfurflava /tempo nun ; kun /gusto de la /fin' ; Al /morto estas /la aŭtun ; kom/paro per in/klin'.

'2 Nun falças ni kaj hakas dis ; restaĵon de la flor' ; nun prenas al stokejo ĝis ; pli ol ni donis for.

Senhaste flugis la kornik' ; arbaren en silent' ; Ekstere pluvas, gutmuzik' ; faladas de l' tegment'.

&2432. Til efteråret:

Det blæser op ; træerne dunker hinanden i ryggen ; og hoster rustne blade op. ; Sokkerne blir længere og tykkere. ; Det varme vand blir hurtigere koldt. ; Fugle samles for at vise hvad de dur til ; og undgå gigt. ; Nogle folk graver stadig kartofler op ; andre gifttromler. ; Hvis skovlen ikke eksisterede ; måtte man opfinde den. ; Det siges ; vi er for mange mennesker på jorden ; men har man spurgt hver enkelt? ; Hun siger af og til: ; "Jeg ku æde dig!" ; men svarer ikke når jeg spør: ; "Er det sandt?"

,#:

< Verkis Benny Andersen. Tradukis Poul Thorsen (2007).>

,&2432. Al la aŭtuno:

Ekblovas. ; La arboj interboksas sur dorsoj ; dissputate rustajn foliojn. ; La ŝtrumpetoj plilongiĝas kaj plidikiĝas. ; La varma akvo ekmalvarmiĝas. ; Birdoj ariĝas por montri kapablojn ; kaj por eviti reŭmatismen. ; Kelkiuj ankoraŭ forkas terpomojn ; aliaj venenbarelojn. ; Se la ŝovelilo ne ekzistus ; necesus ĝin inventi. ; Oni diras ; ke homoj tro multas sur la tero ; sed ĉu oni enketis ĉiun unuope? ; Ŝi kelkfoje diras : "Mi povus vin vori!" ; Sed ne respondas ; se mi demandas ; "Ĉu vere?"

&2440. Høstsang:

'1 Vingede skarer ; fly de sorte skove. ; Under dem farer ; storm paa vildest vove ; over dem blinker ; stjernen mildt og vinker ; toget til palmernes ly.

'2 Ak, om jeg kunde ; følge fuglens baner, ; vilde jeg blunde ; dog blandt mørke graner, ; hist i det fjerne ; vinker ingen stjerne ; saa sødt som drømmene her.

'3 Her, hvor min glæde ; klang fra alle dale, ; her, hvor min - spæde ; blomst er lagt i dvale, ; her vil jeg sprede ; om min dunkle rede ; vingen og vente min blind.

'4 1 mine drømme ; gror der liljer fagre ; der ser jeg ømme ; foraars-alfer flagre. ; Af mine grave ; danne de en have, ; vække mig smilende der.

, #: (. x#)

< Verkis Johan Sebastian Welhaven. Tradukis Johan Matland (1954). '1. Abio: ŝajne mistraduko pri piceo.>

,&2440. Aŭtuna kanto:

'1 Birdoj transflugas ; la arbarojn nigrajn ; sub ili plugas ; ŝtormo ondojn migrajn ; steloj ridetas ; kaj la birdojn petas ; veni al palma ŝirmej'.

'2 Ho, se mi povus ; sekvi kun birdaro ; dormon mi trovus ; en la abiaro <1> ; Steloj ĉiele ; brilas ne pli bele ; ol dolĉaj songoj en ĝi.

'3 Kie la koro ; ĝojis en la valoj ; kaj mia floro ; kuŝas sub vualoj ; tie mi nestos ; kaj atende restos ; por mia lasta ripoz'.

'4 Dum mi songadas ; floras la lilioj ; elfoj flagradas ; kiel papilioj ; Tomba tereno ; iĝas nun ĝardeno ; kie min vekas elfar'.

&2449. Paimenen syyslaulu:

'1 (/Lehti puusta /variseepi ; /päivä yötä /pakenee ;)× (/Lintu pieni /syksyn tieltä ; /kesämaille /rientelee ;)×

'2 (Minä, pieni paimentyttö ;
lentohon en pääsekään ;)×
(Tänne, tänne jäädä täytyy ;
syksyhyn ja ikävään ;)×

,#2449: < [La] = e, :4>

(#1: (#A: /mi mire do do
/Tido reTi do mi /la la
re re /mi mi mi i)× (#B:
/fa fa mi mi /re re do
dore /mi do Ti do /La La
La a)×)

(#2: (#A: × /do doTi La
La /SiLa TiSi La do /do
do '1 Ti La /Si La Ti
lre '2 do Ti /do do re e
/do Ti do do /TiLa Si La
LaTi) (#B: /do La La Si
/La La La lSi /La Ti do
do /TiLa Si La LaTi /do
La La Si /Mi Fa Mi i)

(#3: × /DO DO DO DO /,so
,so DO DO /,la ,la '1
,la ,la /,so ,li ,ty lRE
'2 ,ti ,ti /,mi MI RE E
/DO ,ti MI DO /,la ,so
DO ,la /,so ,so ,so ,so
/Do ,ti ,la l,si /,fa
,ti ,mi ,so /,la ,so DO
,la /,so ,so ,so ,fa
/,mi ,fa ,mi ,mi)

< Verkis kaj komponis P.J.
Hannikainen (1854-1924).
Tradukis Anja Karkiainen. "Leikin
selitys F. Stenroth
Laululeikkejä".>

,#2449. *Foliet' de arbo falas:*

'1 (&A: /Foliet' de /arbo falas ;
/antaŭ nokto /fuĝas tag' ;)× (&B:
/de l'aŭtun' al /suda lando ;
/portas birdon migra vag' ;)×

'2 (Sed al eta paŝtistino ; eblas ne
flugad' al sun' ;)× (Tie ĉi mi
devas resti ; en grizeco de l'
aŭtun' ;)×

**&2458. Förbi är ljuvlig
sommar:**

'1 För/bi är ljuvlig /sommar,
och /vinter närma2r /sig ;
Far/väl, min fagra
/blomstervärld, som /vissnar
bo2rt fö2r /mig!

'2 Nu fågelskaran drager mot
söderns para2dis ; Säll den, som
kan få fa2ra långt bort från
sto2rm o2ch is!

,#2458: <1,6:> (;La /Si
Mi La Ti /do o Ti mi /re
Ti do TiilLa /Ti i i; Ti
/do re mi re /do oTi La
Ti /Mi La dolTi LalSi
/La a a;)×

< Sveda popolkanto. Tradukis
Kukoleto.>

,&2458. Somero dolça pasis:

'1 So/mero dolça /pasis, kaj /vintro veno2s /çi ; A/diaŭ, bela /flora mond', vel/kanta fo2r de2 /mi.

'2 Nun /flugas la bird/aro al /suda para2/diz' ; Fe/liĉa, kiu /i2ros de /ŝtorma fro2sta2 /griz'.

&2467. Nu är det slut med den lugna friden:

'1 Nu är det slut med den lugna friden

, #:

< Sveda.. .. Tradukis G. O. Karlsson (1936A).>

,&2467. Kvieta paco, jam vi ne restos!:

'1 Kvieta paco, jam vi ne restos! ; Danĝera tempo morgaŭe estos. ; Al ni minacas terura sort'. ; Infanoj, flugu ni for de l' mort'!

'2 Ho jes, sukcesis la flug' unua. ; Ripozu nun iom por la dua! ; Post tio super la lagon for! ; Jen la insulo! Benita hor'!

'3 Vespere, kiam la sun' subiras, ; ni super montoj kaj valoj iras. ; Alia loko akceptos nin. ; Ĉasisto tie ne trovos sin.

'4 Adiaŭ nun, kara regiono! ; Revenos mi dum printempsezono ; al herbotufoj en junklaget' ; kaj loĝas ree sur insulet'.

&2476. Blott ett är ditt:

.....x&

, #: (. x#)

< Verkis Bo Bergman (1960). Tradukis Ferenc Szilágyi?>

,&2476. Hararon herban.....:

'1 Hararon herban perdis la natur' ; kaj nudas nun la ter', grizaĉa kapo ; ĝis venas sur ĝin blanka noktoĉapo ; tutvintre dormi nur.

'2 Sed se vekiĝos ĝi neniam, por ; ni vermoj, ĉu do ĉiu ŝanco for? ; Esperas hom', Sinjoro prenas ; kaj venas, kio venas.

&2485. Høst-Sang:

'1 Nu /fa2lmer /Skoven /trindt om /Land, ; Og /Fugle/ste2mmen /da/ler; Nu /Storken /fly2ver /over /Strand, ; Ham /fø2lge /muntre /Sva/ler.

'2 Hvor Marken Bølged' nys som Guld ; Med Ax og Vipper bolde, ; Der seer man nu kun sorten Muld ; Og Stubbene de golde.

'3 Men i vor Lade, paa vor Lo, ; Der har vi nu Guds Gaver;

Der Virksomhed og Velstand
groe ; I tøndemaal af Traver.

'4 Og han, som voxe lod paa
Jord ; Med Skoven Ax og
Vipper, ; Han bliver hos os med
sit Ord, ; Det Ord, som aldrig
glipper.

'5 Ham takke Alle vi med Sang ;
For Alt, hvad han har givet ;
For hvad han voxe lod i Vang, ;
For Ordet og for Livet.

'6 Da over os det hele Aar ; Sin
Fred han lyser gjerne ; Og efter
Vinter kommer Vaar ; Med
Sommer, Korn og Kjerne.

'7 Og naar engang, paa Herrens
Bud, ; Vort Timeglas udrinder, ;
En evig Sommer hos vor Gud ; I
Paradiis vi finder!

'8 Da høste vi, som Fugle nu, ;
Der ikke saae og pløie ; Da
komme aldrig meer ihu ; Vi
Jordens Strid og Møie.

'9 For Høsten her og Høsten
hist ; Vor Gud skee Lov og Ære,
; Som ved Vorherre Jesum
Christ ; Vor Fader vilde være.

'10 Hans Aand, som Alting kan
og veed, ; I disse korte Dage, ;
Med Tro og Haab og Kjærlighed
; Til Himlen os ledsage!

,#2485: <[do] = Ab, 2:3>
(;

(#1: So /So lmi re /do o
So /La a do /So h; do
/re e Ti /re elmi fa /mi
i i /do h; mi /mi i re
/do olTi La /re e do /Ti
h; So /do lre mi /fa a
re /Ti i i /do o;)+

(#Agorde:; j:/Do /Do?Mi
/Fa /Do; /So /j7So /jDo
/o; /j(Mi?Si) /mLa
/j(Re?Fi) /jSo o; j7So
/mLa /mRe /jSo o j7So
/jDo;))x5

< Verkis Grundtvig. Tradukis Kai
Røssum (2002). Komponis J. H.
Nebelong (1889). '1. En evanĝelio
Jesuo montras al la birdoj, kiujn
nutras Dio kvankam ili nek semas
nek rikoltas.> ,&:

,&2485. *Paliĝas arbaro:*

'1 Pa/liĝas l' ar/baro /tra la /land'
; ek/mutas /bi2rdo-/kan/toj ; kun
/ciko/ni2oj /trans la /strand' ; nun
/flu2gas /formi/gran/toj.

'2 Sur kampo ĵus ondis ora lum' ;
pro spikoj tre abundaj ; sed nun

vidiĝas nigra hum' ; kun stoploj,
ho, malfekundaj.

'3 Sed en la grenejo tie ĉi ;
abundas Di-donacoj ; Pri riĉo kaj
laboro pli ; atestas grajn-amasoj.

'8 Jen kiel la bird' rikoltos ni <1>
; sen plugo kaj semado ; Ni tiam
ne memoros pri ; la tera labor-
penado.

'10 Kaj lia spirito en prosper' ;
plenumis la provizon ; Kun
Kredo, Amo, kaj Esper' ; ni iros
la paradizon.

&2494. Hösten är kommen:

'1 Hösten är kommen, hör
stormarna gny! ; Svanen tar
avsked, och svalorna fly ;;
blomman har bäddat i mossan
sin grav ; vågorna brusa på
villande hav ;; Näcken mot
klippan gulddharpan slår ;
skogsbruden fäller sitt
grönskande hår.

'2 Solen är slocknad. Så mörkt
blir på hed ; regnbäckar gråta
längs fjällarna ned ;; Källan på
knä står invid deras fot ; och i
sin urna tar tårarna mot ;;
Sommar'n här nere har slutat

sitt lopp ;; där uti stjärnorna
tindrar han opp.

,#2494: <[1a] = d, 2:4>
(;

(#1: (f0:/Mi MiiRe Do
DoDo f:/TI MiiRe Do h;
p:/Mi MiiFa So SoSo /Fa
FaaFa Mi h;;) × (p:/Mi
MiiMi Mi Mi /Mi MiiMi Mi
h; f0:/Do ReeRe Mi LaaTi
/do TiiMi La h;;) ×)

(#2: (f0:/Do DooTI LA
LALA f:/LA SIISI LA h;
p:/Do DooRe Mi MiiMi /Re
SOOTI Do h;) × (p:/Mi
ReeRe Do LA /TI MiiRe Do
h; /LA TIITI Do FaaFa
/Mi ReeRe Do h;) ×) ×

< Verkis Carl Fredric Dahlgren.
Komponis O. W. Uddén. Tradukis
G-r Löfvenmark (1908).>

,&2494. Aŭtuno:

'1 /Jam aŭtuniĝis kaj /bruas la
vent'! ; /Birdoj ekmigras
mal/gaja kun sent'! ;; /Tombon
pretigis en /musk' la florar' ;
/muĝas la ondoj sur /vasta la
mar' ;; (/Nikso disrompas la
/harpon el or' ; /harojn faligas
arb/nimfoj kun plor' ;;) ×

'2 Ne plu sur kampojn radias la
sun' ; montojn rivere plorigas l'
aŭtun ;; Sidas ĉe ĝiaj piedoj la

font' ; kaj kolektadas la larmojn
de l' mont' ;; (Pasis nun for la
somer' tie ĉi ; sed en la steloj
ekflamas jen ĝi! ;;)×

#25. Julon:

#25. Julon:

&2505. Staffansvisan:

'1 (/Staffan var en /stalledräng
(x:; vi /tackom nu så /gärna ;)
han /vattnade sina /fålar fem
(x:; allt /för den ljusa /stjärna ;
/Ingen dager /synes än ;
/stjärnorna på /himmelen ; de
/blän/ka.)) ?

(&C: '1 /Staffan var en
/stalledräng (x:; /Håll dig väl,
/fålan min! ;) han /vattnade de
/fålar fem (x:; /allt vid den
/ljusa stjär/nan ; /Ingen dager
/synes än ; /synes än ; men
/stjärnorna på /himmelen ; de
/blänka.))

'2 Två de voro röda de
tjänste väl sin föda

'3 Två de voro vita de voro
varandra lika

'4 Bästa fålen apelgrå den
rider Staffan själv uppå

'5 Innan hanen galit har
Staffan uti stallet var

'6 Innan solen månd uppgå
betsel och gullsadel på

'7 Framme han till skogen var
..... Innan någon galit har

'8 I den fula vargens spår
fort och oförskräckt han går
.....

'9 Själva björnen i sitt bo ej
får vara uti ro

'10 Stackars haren, skrämnd och
rädd måste stupa i sin bädd
.....

'11 Dagen den lider fålen
hemåt skrider

'12 Nu är jul uti vart hus
julegran och juleljus

'14 Nu är eld uti var spis
julegröt och julegris

'15 Nu komma vi uppå er gård
..... och fråga om vi sjunga få

'16 Käre far vid stabben låt
oss få smaka ur kaggen

'17 Kära mor vid spisen låt
oss få smaka grisen

'18 Finns en piga i detta hus
så stiger hon opp och tänder
ett ljus

'19 Går hon inte opp och tänder
ett ljus då kalla vi henne
kalvskinnsmus

'20 Godnatt och tack det skall
ni ha för gåvan den var
ganska bra

,#2505:

(#Sveona:; <1,1:2> /LaLa
LaSi /Lado mii;do /LaLa
doLa /La Sii;Si /TiTi
rere /TiTi doo;do /LaLa
doLa /La Si;; /LaLa LaSo
/dore mi; /faami redo
/TiLa do;Ti /Ti i /La
a;) ?

(#Malunga:; <1,2:2> -So
/dodo SoSo /dore mii;mi
/soso lala /so mii;mi
/soososo lala /soso
mi;mi /mimi redo /La
So;; /dodo SoSo /dore
mi; /soso lala /sofa
mifa /re e /do o;-)x ?

(#C:; <[la] = f, 1,5:2,
/6 5>

(#1: /LaLa dodo /TiSi
La; /dore mi /rere mi;mi
/LaLa dodo /TiSi La; /Ti
dore /mido Ti /La h;
f:/doSo MiSo /SoSo

p2:do; /rere mi;fa /mire
doTi /dore mido /Ti
La;) +

(#2: //;/doSo do /FaLa
Si;h //;/Si LaFa /MiLa
Si /Si h; f:/doSo MiSo
/SoSo p:do; /SoSo do;re
/doTi LaSi /LaTi doLa
/Mi La;)) x

< Kanto de la Sankta Lucia festo en Svedajo, la 13an de decembro. Tre konata kvankam oni ĝenerale nur la kvar unuajn strofojn kantas. Tradukis Ernfrid Malmgren (1931 ,&1) kaj Kukoletto (1993 ,&2). Jen tri versioj de melodio. Al melodio #C adaptis Martin Strid. '1. Per tiu strofo kutimas finiĝi la ĝenerala versio de la kanto. '2. Brandujo. '3. Tabue estas tro laŭdi. '4. Aŭ "patron".>

,&2505.1. Sankta Staffan:

'1 /Staffan estis /bub en stal' (x::; ni /estas tiel /dankaj ;) li /donis akvon /al ĉeval' (x::; sub /steloj bele /blankaj ; /Ĉie estas /nun malhel' ; /steloj klare /sur ĉiel' ; bri/la/das)

'6 Kaj rapidas surseliĝ', ĉar jam estas sunleviĝ'

'4 Sur la griza belĉeval' Staffan rajdas en la stal'

'9 Kaj la urson en arbar'..... vekas el ripoz' kantar'

'14 En la hejmoj estas fajr' kaj kristnaskaj kaĉ' kaj lard'

'12 Estas ĝoj' por ĉiu hom' kun kristarb' en ĉiu dom'

,&2505.2. Stafan stalservisto:

'1 (/Stafan estis /stalservist' ; vo/lonte ni nun /dankas ; /akvis ĉevalojn /siajn kvin ; /por la stelo /blanka ; /Tag' ankoraŭ /estas for ; /steloj de ĉi/eldeĵoro ; /bri/las) ?

(&C: /Stafan estis /stalservist' ; /Tenu vin, /ho ĉeval'! ; /akvis ĉevalojn /siajn kvin ; /je tiu /stelo blan/ka ; /Tag' ankoraŭ /estas for, /estas for ; sed /steloj de ĉi/eldeĵoro ; /brilas.)

'2 (Koloraj estis du je ruĝ' (x::; volonte ni nun dankas ;) bone servis sen penfuĝ' (x::; por la stelo blanka ; Tag' ankoraŭ estas for ; steloj de ĉieldeĵoro ; brilas)) ?

(&C: Koloraj estis du je ruĝ' (x::; Tenu vin, ho ĉeval'! ;) bone servis sen penfuĝ' (x::; je tiu stelo blanka ; Tag' ankoraŭ estas for, estas for ; sed steloj de ĉieldeĵoro ; brilas.))

'3 Koloraj estis du je blank' ne estis intersimilo mank'

'4 Plejbonĉevalon je pomgriz' mem rajdas Stafan en ĉemiz' <1>

'5 Pre ol kriis eĉ la kok' Stafan jam en stala lok'

'6 Pre ol venis suno nur bridon kaj orselon sur

'12 Nun kristnaskas ĉiu dom' kandeloj kaj picearom'

'13 En ĉiu domo nun kristnask' daŭros ĝojo ĝis la pask'

'14 Fajro nun en ĉiu forn' jula kaĉo kaj la pork'

'15 Nun venas ni al via bien' demandas, ĉu ni kantu jen

'16 Amata patro en lignej' al ni el ujo <2> donu plej

'17 Amata panjo ĉe la forn' da pork' nin donu kaj el korn'

"18 Se estas ene servistin' leviĝos kaj lumiĝos ŝi

'19 Se ŝi ne lumigos ĝis sufiĉ' ni nomos ŝin bovleđa piĉ'

'20 Bonnokton, dankon, kaj en pac' ĉar iom bonis la donac' <3>

'21 Bonnokton, dankon al matron' <4> sufiĉe bonis via don'

&2511. Sankta Lucia. 1:

'1 /Natten går /tunga fjät ;
/runt gård och /stuva ; /Kring
jord, som /sol förlät ;
/skuggorna /ruva ; (/Då i vårt
/mörka hus ; /stiger med
/tända ljus (x:: /Sa2nkta2
Lu2/cia, /Sankta Lu/cia ;))x

'2 Natten var stor och stum ;
Nu hör det svingar ; i alla tysta
rum ; sus som av vingar ; (Då på
vår tröskel står ; vitklädd med
ljus i hår)*

'3 "Mörkret skall flykta snart ;
ur jordens dalar" ; Så hon ett
underbart ; ord till oss talar ;
(Dagen skall åter ny ; stiga ur
rosig sky)*

,#2511: <1,0:3> (;/So So
odo /doTi Ti i; /Fa Fa
aLa /La So o; /Mi La aSo
/SoFi Fa a; /Fa Mi Re
/La So o; x /mi re do
/TiLa re e; /re do La
/FiSo do o; /mildo doLSo
SolMi /Fa re e /re '1 La
aTi '2 mi ire x /re do
o;)*x3

< Procesia kanto de frua mateno la 13-an de decembro. Ĉiu vilaĝo aŭ komunumo kutimas elekti ĉiujare novan junulinon als "Lucia". En malnova tempo, oni opiniis tiun daton esti plej malhela de la jaro, kaj de praepoko venis la kredo pri Lusse, alia nomo de Freja, kiun tiunokte ĉirkaŭtiras en ĉaro ŝiaj naŭ katoj. Danĝera nokto! Sed en pli moderna tempo Lusse konfuziĝis kun la kristana sanktulino sicilia kies kanto ĉi estas. Verkis Arvid Rosén. Ekzistas ankaŭ alia teksto, vidu je &2512. Tradukis B. Gerdman (1956). La melodio estas itala, el

Napolo. '1. Modifon proponis Kukoletto. '2,3. Simbole pri la baldaŭa solstico, Lucia havas sur la kapo kronon da kandeloj kaj ŝiaj sekvantoj portas po kandelon en la mano.>

&2511. Sankta Lucia.1:

'1 /Peze la /nokto nun ; /domojn al/paŝas ; (/teron for/lasis)?(/forlasis /teron <1>) sun' ; /ombroj ĝin /kaŝas ; (/Tiam en /nokta hor' ; /pelos mal/lumon for <2> (x:: /Sa2nкта2 Lu2/cia, /Sankta Lu/cia ;))x

'2 Dormas la nokt' en pac' ; Zumo flugila ; tra la silenta spac' ; vibras subtila ; (Sur nia sojlo sin ; montras la Lum-Reĝin'<3>)x

&2512. Sankta Lucia.2:

'1 Sancta Lu/ci2a, ; /ljusklara /hägring ; /tänd i vår /vinternatt ; /glans av Din /fägring. ; /Kom i Din /vita skrud, ; /huld med Din /maning ; /Skänk oss, Du /julens brud, ; /julfröjders /aning. (; /Drömmar med /vingesus ; /under oss /si2a, ; /tä2nd Di2na2 /vita ljus, ; /Sancta Lu/cia.)x

'2 Tänd Dina vita ljus, ; Sancta Lucia. ; Trollsejd och mörkermakt ; ljust Du betvingar, ; signade lågors vakt ; skydd åt oss bringar. ; Stjärnor, som lysa oss ; vägen att finna, ; bli Dina klara bloss, ; fagra prästinna. ; Drömmar med vingesus, ; under oss sia, ; tänd Dina vita ljus, ; Sancta Lucia.

,#2511: <1,0:> ((/So So odo /doTi Ti i; /Fa Fa aLa /La So o; /Mi La aSo /SoFi Fa a; /Fa Mi Re /La So o;)x (x /mi re do /TiLa re e; /re do La /FiSo do o; /mildo doLSo SolMi /Fa re e /re '1 La aTi '2 mi ire x /re do o;))x3

< Alternativa teksto je la samaj okazo kaj melodio kiel la antaŭa, &2511. Verkis S. Elmblad. Tradukis B. Gerdman (1956). '1. Tiu junulino, kiu rolas Sanktan Lucian, portas sur la kapo kronon da brulantaj kandeloj. Ŝiaj sekvantinoj havas po kandelon en mano. Ĉiuj havas ĝispiedajn blankajn robojn.>

&2512. Sankta Lucia.2:

'1 /Sankta Lu/cia ; /hela kaj /ĉarma! ; /Kuŝas nun /nigra nokt' ; /froste mal/varma ; /Kovas ĝi /en embusk' ; /ombrojn kaj /sorĉon ; /Vi tamen /el krepusk' /levos lum-/torĉon ; /En tiu /ĉi

sezon' ; /venu kun /via ; /brila kan/dela
kron' <1> ; /Sankta Lu/cia!

'2 Brila en blanka vest' ; donas vi gracon ;
kaj por Kristnaska fest' ; benon kaj pacon
; Nokton jam venkas hel' ; lumo ekreĝas ;
Al vi, ho Lum-Angel' ; ĝoje ni preĝas ;
Alte sur hela tron' ; lumu kun via ; brila
kandela kron' ; Sankta Lucia.

&2515. Tre pepparkaksgubbar:

'1 Vi komma, vi komma från
Pepparkakeland ; på vägen, på
vägen vi vandra hand i hand ; så
bruna, så bruna vi äro alla tre ;
kori2nter till ö2gon och
hattarna på sne'.

'2 (Tre gubbar)× från
Pepparkakeland ; (till julen)× vi
komma hand i hand ; men
tomten och bocken vi lämnat vid
vår spis ; de ville inte resa från
vår pepparkakegris.

, #2515: <1, 8:2> (;hSo
/La SoSo /La SoSo /dodo
TiTi /do h;Ti /La Tido
/La Tido /reemi remi /re
h;do /Ti LaSo /Ti LaSo
/LaSo Sodo /mi h;so
/falre mido /relTi doLa
/Soomi Sore /do oh;)×

<Sveda.. .. Tradukis Martin
Strid (2003 F-Ore). "Piprokukoj"
estas julaj plataj brunaj kukoj,

alilande nomataj mielkukoj aŭ
zingibra pano. Virkapro kaj porko
simbolas jule jam ekde pagana
epoko.>

,&2515. El piprokuka land':

'1 Ni venas, ni venas el
Piprokuka land' ; survoje,
survoje ni migras man-en-man' ;
kaj brunaj, kaj brunaj ni estas
ĉiu2 tri ; kori2ntajn oku2lojn,
ĉapeloj klinas ĉi.

'2 (Tri uloj)× el Piprokuka land' ;
(al julo)× venantaj man-en-man'
; sed kapron, koboldon ni lasis
ĉe la forn' ; ne volis ili iri for de
l' piprokuka pork'.

&2520. Musevisa:

'1 När nätterna blir långa och
kölden sätter in ; tar Mamma
Mus och samlar hela
barnaskaran sin ; Hon visar sen
på fällan, akta er för den ; så
får vi allesammans fira jul igen.

(×: Hejsan och hoppsan och
fallerallera, ; När julen kommer
ska varenda unge vara glad.)

'2 Och Mamma Mus är flitig,
hon hämtar en bit kol ; och
svärtar tak och väggar i sitt

lilla musehål. ; För nere uti
källarn har mössen sitt krypin, ;
där städar barna skrymslena
med svansen sin.

'3 Till slut så kommer kvällen
som alla väntar på, ; och Pappa
Mus han letar fram en känga
utan tå. ; Den har dom sen till
julgran och pryder den så fint ;
med spindelväv i gult och blått
och gredelint.

'4 Och Pappa Mus han säger:
"Nu ska vi ta i ring. ; Låt kängan
stå i mitten. ; Sen så dansar vi
omkring. ; Så räck varandra
svansen. Den kan vi hålla i. ; För
ett och två och tre och nu så
börjar vi."

'5 Var unge får till julklapp en
liten, liten nöt, ; den gnider dom
med kolapapper så att den blir
söt. ; Från skafferiet tar dom
en fläskbit eller två, ; och den
får allesammans lov att lukta
på.

'6 Och gamla Mormor Mus hon
har också kommit ner, ; och
hennes gungstol gungar takt,
när hon som dansen ser. ; D'är
ingen riktig gungstol för som ni

alla vet, ; så sitter hon och
gungar på en stor potät.

'7 Dom hoppar och dom dansar
och trallar så en stund, ; tills
Pappa Mus han säger: "Nej nu
tar vi oss en blund." ; Och barna
går till sängs, medan pappan
håller vakt, ; och snart så
snarkar allihop i schottistakt.
.....

'8 Men gamla mormor gäspar
och säger liksom så, ; att julen
den är roligast för alla som är
små. ; Om ingen går i fällan och
aktar sig för den, ; ska alla
nästa år få fira jul igen.

```
,#2520:; <[do]=G, 2,1:4,  
Ocarina> ((So x /So3do mire  
do dodo /do3mi sofa mi i;mi  
/re3mi fare TiSo LaTi '1  
/dore mido So o;So '2 /do do  
do h;) (x /la fafa falso  
lala /so3mi domi so o;so  
/fa3mi redo TiSo LaTi '1  
/do3re mifa so o; '2 /doldo  
doldo do;))x8
```

< Norvege verkis kaj komponis
Thorbjørn Egner?. Tradukis Odd
Tangerud?. Ni ne sukcesis
ankoraŭ trovi la originan tekston,
jena estas traduko sveda.>

,&2520. *Musokanto*:

'1 Jen /noktoj plilongiĝas kaj /frost' atakas nin. ; Pa/rolas al idaro sia /eta muspatrin': ; "Ne /iru en kaptilon, for/tenu vin de ĝi, ; kaj /julon festi povos ree /musoj ni!"

/Hej kaj hej kaj /hej kaj heja hoj! ; /Julvespero estas por ni /ege granda ĝoj'!

'2 La /muspatrin' laboras per /eta pec' el karb', ; be/ligas ŝi plafonon kaj la /murojn per la farb', ; dum /diligentaj idoj svar/mante sur la plank' ; ba/laas sub la tabloj, en a/ngul' kaj en la ŝrank'.

(×:; × /Hej kaj hej kaj /hej kaj heja hoj! ; /Julvespero estas por ni /ege granda ĝoj'!)

'3 Ves/pero fine venas post /longa atendad'. ; Sta/rigas ili boton meze /por la jul-dancad'. ; Ĝin /ili ornamadas dum /laborema bru', ; per /korko de botel' en la ti/rila tru'.

'4 La /musopatro diras: "Nun /rondon faru ni. ; La /boto kun la ornamaĵoj, /meze staru ĝi. ; Nun /donu viajn vostojn. [Ilin] /tenu

en la rond', ; kaj /hop! ekdancas ni nun en ser/penta ond'.

'5 I/lia julio-manĝo estas /iu nuks-manĝaĵ', ; kaj /peco de bonbonpapero /estas jul-dolĉaĵ'. ; Jen /etan lardopecon [ŝnure] /svingas muspatrin', ; kaj /ĉiuj rajtas nun proksime /flari ĝin.

'6 Kaj /ankaŭ la avino de la /musofamili' ; si/diĝas nun komforte en ba/lanca seĝ' por ŝi. ; Ne /estas vera seĝ' ba[lanca], /laŭ la sci' de hom'. ; Ŝi /sidas nur sur granda, ronda /tera pom'.

'7 En /rondo ili dancas laŭ /jul-kutima rit' ; ĝis /musopatro diras: "Nun a/tendas nin la lit'." ; La /idoj sin kuŝigas, [kaj la] /patro estas gard', ; dum /li satigas sin de l' eta /pec' de lard'.

'8 A/vino nun oscedas pro /la balanca lul'. ; "A/muze estas por etuloj /en la temp' de jul'. ; Se /ne kaptilo kaptos [nin, ho] /gardu nin pro ĝi, ; ve/nontan julon ree festi /povos ni."

&2525. Kun maass' on hanki:

'1 Kun maass' on hanki² ja järvet jäässä ; ja silmä sammunut a²uringon, ; kun pääsky pitkä²ⁿ on matkan päässä ; ja metsä autio, la²uluton, ; käy lämmin henkäys ta²lvisäässä, ; kun joulu on, kun joulu on.

'2 Ei huolta, murhetta kenkään muista, ; ei tunnu pakkaset tuikeat. ; Vain laulu kaikuvi lasten suista, ; ja silmät riemusta hehkuvat, ; ja liekit loistavat joulupuista, ; kun joulu on, kun joulu on.

'3 On äiti laittanut kystä kyllä, ; hän lahjat antaa ja lahjat saa. ; Vaan seimi, pahnat ja tähti yllä ; ne silmiin kalleina kangastaa! ; Siks' mieli hellä on kristityllä, ; kun joulu on, kun joulu on.

,#2525: <Malrapida valso, 2;67> (hhmi miila Ti Tildore doomi La Laa;Ti doore mi soofa falmire mi h; hhmi miila Ti Tildore doomi La Laa;Ti doore mi fiidi relmifi mi h hh;mi laami so faare Tildore mi

mii;la miido Ti ii;mi do oomi La a h h h h h) x3

< Verkis Alpo Noponen. Tradukis Hannes Koivu (197T).>

,&2525. Jam restas neço:

'1 Jam restas neço² sur lago. tero, ; kaj plu ne brilas la su²nokul'. ; Jam fore esta^{2s} hirund', ansero, ; silentas kanto nun e²ⁿ betul'. ; Sed varma spiro en fro²stvetero: (x:: Kristnaska fest', kristnaska fest'.)

'2 Malĝojon, zorgon neniŭ sentas, ; ne ĝenas frosto sur nia voj'. ; Nur gaje kantojn infan' prezentas, ; kaj bele brilas okul' en ĝoj'. ; Kandeloj lumas kaj bru' silentas.

'3 Per bona manĝo patrin' premias, ; donacojn donas nun hom' al hom'. ; Sed plej belege la stel' radias ; sur eta stalo por nia dom'. ; Kristanan koron nun emocias

&2530. No onkos tullut kesä:

'1 No, onkos tullut kesä nyt talven keskelle, ; ja laitetaankos pesä myös pikkulinnuille?

'2 Jo kuusi kynttilöitä on käynyt kukkimaan, ; pimeitä talven öitä näin ehkä valaistaan.

'3 Ja vanhakin nyt nuortuu kuin lapsi leikkimään, ; ja koukkuselkä suortuu, niin kaikk' on mielissään.

'4 Ja hyvä, lämmin, hellä on
mieli jokaisen, ; oi jospa
ihmisellä ois joulu ainainen!

,#2530: <[do]=G, :4> (3x
MiFa /So So do mi '1
/do o So reldo /Ti iLa
So Fa /Mi i i; '2,3 /fa
a re so /mi imi La Ti
/do o o;)x4

< Finna popolmelodio. Verkis J. H.
Erkko. Tradukis Hannes Koivu
(197T).>

,&2530. *Natur' en vintra vesto:*

'1 Na2/tur' en vintra /vesto,
so2/mero venis /nun (; fa2/rata
birda /nesto, êu /brilas eê la
/sun'.)x

'2 Ju2niĝas eê aĝulo, a2liĝas al
la kant'. (; rektiĝas dorskurbulo
kaj estas kunĝojant'.)x

'3 Ka2ndeloj donas lumon su2r
branĉoj de abi', (; forpelas la
mallumon el nokto tie ĉi.)x

'4 Va2rmkora, milda, bona nu2n
estas ĉiu hom'. (; Kristnask'
feliĉodona en ĉiu estas dom'.)x

&2535. Nu ha vi jul:

'1 Nu ha vi jul ; här i vårt hus. ;
Julen är kommen,

hoppfarallalla! ; Barneni ring (;
dansa omkring.)x (; Granen står
så grön och grann i stugan.) (x;;
Tralalalala lalalalala lalalalala
lalla!)

'2 Kom, lilla vän, ; kom nu igen, ;
dansa kring granen, hopp-
farallalla! ; Glädjen är stor, (;
syster och bror.)x (; Pappa,
mamma, alla går i dansen.)x

'3 Kom, tag en sväng! ; Klappar i
mängd ; julbocken hämtat,
hoppfarallalla! ; Lutfisk och
gröt, (; tårta så söt)x (; få vi
sedan, när vi slutat dansa.)x

,#2535. *Polso:* (x /So
SoLa So; '1 /Mi MiFa Mi;
/Re ReMi ReTi /DoRe MiFa
So; '2 /Re SoLa Ti; /do
Mi Fa /So o h;) (/DoDo
DoRe MiRe /DoRe Mi Do;
/ReRe ReMi FaMi /ReMi Fa
Re; /MiFa So FaMi /FaSo
La SoFa /SoLa Ti LaSo
/do do oh)x

<Komponis J. Öhlander. Verkis
Rafael Herzberg. Tradukis Martin
Strid (2006).>

,&2535. *Jam estas jul':*

/Jam estas jul' /endome nun,
/julo revenis, /hop fa rala la! ;
/Infanoj jen /dancas en ĉen',

/dancas en /cên'. (/Verde belas en ka/ban' piceo!)× /Trala la lala (/lala la lala)× /lalla!

&2540. Tomtarnas julnatt:

'1 /Midnatt /råder, /tyst det är i /husen ; /Tyst /i /hu/sen ; /Alla /sova, /släckta äro /ljusen ; /Ä/ro /lju/sen ; (×: /Tipp, tapp, /tipp, tapp, /tippetippe/tipptapp ; /tipp, /tipp, /tapp/.)

'2 Se, då krypa tomtar (upp ur vrårna ;)× Lyssna, speja, trippa (fram på tårna ;)×

'3 Snälla folket låtit (maten rara ;)× Stå på bordet åt en (tomteskara ;)×

'4 Hur de mysa, hoppa (upp bland faten ;)× Tissla, tassla: "God är (julematen." ;)×

'5 Gröt och skinka, lilla (äppelbiten ;)× Tänk, så rart det smakar (Nisse liten ;)×

'6 Nu till lekar, glada (skrattet klingar ;)× Runt om granen skaran (muntert svingar ;)×

'7 Natten lider. Snart de (tomtar snälla ;)× Kvickt och

näpet allt i (ordning ställa ;)×

.....

'8 Sedan åter in i (tysta vrårna ;)× Tomteskaran tassar (nätt på tårna ;)×

,#2540: <[do]=F, 1,5:2>

(× /doSo doSo /doTidore mido '1 /so fa /mi re /reLa reLa /rediremi fare /la so /fa mi '2 /soh soh /do h)×7

< Verkis Alfred Smedberg ? Vilh. Sefve? Tradukis? (197T ,&'1-4), (La Alaüdo FL-R->

,&2540. Kobolda julkanto:

'1 /Lumojn plu /neniu homo havas, /homo /havas, ; /jam en ombro /tuta domo staras, /domo /staras. ; /Tip tap tip tap /tipe tipe tip tap, /tip, tip, /tap.

'2 Singardeme tiam (koboldaro)× ; sur piedfingroj venas (el sub planko.)×

(×: /Tip tap tip tap /tipe tipe tip tap, /tip, tip, /tap.)

'3 Je manĝaĵoj nun ne estas manko, nun ne manko, ; Tion vidis ili (de la flanko.)×

'4 Sur la tablon kuras (nun
bubetoj.)× ; Trinki, manĝi taŭgas
(por ĝuantoj.)×

'5 Dolĉaĵoj diversaj (multe
estas.)× ; "Kiel gustas?" Ĝoje (ili
flustras.)×

'6 Tutan nokton ili (ne nur
manĝas,)× ; ĉe l' abio ili (ludas,
dancas.)×

'7 Dum tagiĝo feston ili finas,
feston finas, ; hejmkavernen
grupo (nun rapidas.)×

&2545. Julpolska:

(/Nu är det jul igen och /nu är
det jul igen och /julen varar
hem till /påska!)× (Men /det var
inte sant, och /det var inte sant,
för /däremellan kommer
/fastan.)×

, #2545: <> (; ((/doododo
doSo MiSo)× /dooTi dore
mifa /so so o;)× (x hso
/faafa lafa fafa /miimi
somi mimi /reere faTi
TiTi /do '1 so o; '2 do
o;))×X1

< Malnova sveda jula polso.
Tradukis Martin Strid (fLORE).>

,&2545. Jula polso:

((/Nun estas julo re kaj)× /daŭros
julo ĝis la /pasko! ;)× (Sed (/tio
ja ne veras,)× /inter ili venos
/fasto! ;)×

&2550. Julvisa i Finnmarken:

Att sjungas vid bordet till
mörkt öl.

'1 För den /vinande nordan och
/vintern, /broder ; för den
/grånande /morgonens /stjärna
/klar ; för vårt /hem och vårt
/land och vår /bedjande
/moder ; för /myllrande
/städer och /istunga /floder ;
vi /höja vårt /stop - och för
/kommande /dagar ; och för
/kärlek och /lycka som /var/.

'2 När sjöarna ligga här frusna
och döda ; och yrvädren dansa
kring moar och slog ; vi dricka
och drömma om bäckar som
flöda ; och minna oss
Terrvalaks solnedgång röda ;
och gårdar som lysa bland
åbrodd och lilja ; och skuggor
som dansa i skog.

(&B: För den /hårdaste /skaren
och /bittraste /vinden ; för det

/fattiga /folket som /slåss för
sitt /bröd ; för /dem som i
/armod bli /hårda om /kinden -
; för /dukade /bord och för
/slädar vid /grinden ; för
/sårfyllda /kroppar och
/läkande /död.)

'3 Försona och glada i
stjärnans timma ; vi glömma att
jorden blev bräddad av hat ; Vi
resa oss upp under stjärnor
som glimma - ; omkring oss de
heligas natt vi förnimma - ; för
dem och för jorden, för himlen
och oss ; våra stop vi höja,
kamrat.

,#2550. Valso: (#A: SoFa
/Mi Mi Mi /Mi Fa So /La
a La /La La; FaMi /Re Re
Re /Re Mi Fa /So o So
/So o; SoFa /Mi Mi Mi
/Mi Fa So /La La La /So
So h; So /Fi Fi Fi /Fi So
La /Ti Ti Ti /Ti La; So
/do So Fa /Mi Fa So /La
La La /do do h; TiLa /So
So So /So Fa Re /Do o o
/o h;;)x (#B: MiMi x /Mi
Mi Mi /Fa Fa Fa /Mi Mi
Mi /Fa Fa; '1 FaFa /Mi
Mi Mi /Mi TI Do /Re Do
Re /Mi i; Mi '2 Fa /So
So So /La La La /So So
So /La La; La /Mi Mi Mi

/Mi TI Do /Re Do TI /LA
A A /SO O;); #A

< Verkis Dan Andersson (1917).
Komponis Thorstein Bergman.
Tradukis Kukoletto (1993 flOre).>

,&2550. *Kristnaska kanto en la
Finn-arbaro:*

Kantu êe tablo kun malhela biero.

'1 Por la /sibla nord/vento kaj
/vintro, /frato ; por la /stelo
bri/lanta de /griz-aŭ/ror' ; por
pa/trino pre/ĝanta kaj /hejma
bon/stato ; por /urboj svar/mataj,
ri/ver' en frost/sato ; ni /levas la
/kruĉojn - por /tagoj ve/nontaj ;
por pa/sintaj fe/liĉo, a/mor'.

'2 Dum kuŝas la lagoj glacie
mortaj ; kaj neĝblovoj dancas en
magra kampar' ; ni trinkas kaj
revas pri rojoj flufortaj ; kaj
Terrvalak-sunaj subiroj
ruĝportaj ; kaj brilaj bienoj êe
abrotanejoj ; kaj ombroj en danc'
en arbar'.

(&B: Por mal/mola neĝ/krusto,
mal/dolĉa vent/mordo ; por
mal/riĉa po/polo luk/tanta por
/pan' ; por /vange mal/molaj pro
/povra la /sorto ; por /tabloj
manĝ/pretaj kaj /sletoj êe /pordo
; por /korpoj vund/plenaj kaj
/morto al /san'.)

'3 En la stela horo repace
 ĝojantaj ; ni forgesas ke teron
 inundis malam' ; Ni levas nin
 supren sub steloj brilantaj ;
 ĉirkaŭe ni sentas la nokton de l'
 sanktaj ; Por ili, por tero, ĉielo
 kaj ni ; niajn kruĉojn levas ni
 jam.

**&2555. Sydämeeni joulun
 teen:**

1 On / jouluyö, sen /
 hiljaisuutta /yksin kuunte/len,;
 ja /sanaton on /sydämeni
 /kieli.; Vain /tähdet öistä
 /avaruutta /pukee loista/en,; ja
 /ikuisuutta /kaipaa avoin
 /mieli.; / (Näin /sydämeeni
 /joulun teen,; ja /mieleen
 hiljai/seen ; taas /Jeesus-lapsi
 /syntyy uudel/leen.)x:

2 On /jouluyö ja /lumihuntuun
 /pukeutunut /maa. ; Kun /yhtä
 puhdas /itse olla /voisin. ; Se
 /ajatukset /joulun tuntuun
 /virittymään /saa, ; kuin
 /harras sävel /sisälläni / soisi. ;

3 On / jouluyö, sen /syvä rauha
 /leijuu sisim/pään, ; kuin /oisin
 osa /suurta kaikke/utta. ; Vain

/kynttilät ja /kultanauhat
 /loistaa hämä /rään, vaan
 /mieleni on /täynnä kirkka/utta.
 ;

,#2555: <(do)= f, 3,2:6>
 (Mi /La a La do o La /Ti
 i do re e Ti /do o re e
 mi mi /La a a a a Ti /do
 o do do o do /Ti Ti i i
 La Fa /Mi i i Mi i i /h
 h h h h Mi /La a La do o
 La/Ti i do re e Ti/do re
 e e mi mi/La a a a a
 Ti/do o do do o do /Ti i
 Ti i Mi Si /La a a La a
 a /h h h h h h (mi /mi
 fa a mi i re/do o Ti La
 a mi/fa a fa a fa fa /mi
 i i i i mi /mi i re La a
 Ti /do o do o Ti Ti /La
 a a a a a /h h h h
 h) x) x3

< Verkis Vexi Salmi,
 komponis Kalervo Halonen,
 tradukis Anja Karkiainen.>

**,&2555. Kristnaskon faras mi al
 kor':**

'1 Krist/naska nokt'. So/leca mi
 aŭs/kultas al la /pac' ; kaj /mia
 kor' sen/vorte multon /diras. ;
 Nur /steloj vestas /nokton
 trembri/lete en la /spac'. ; La
 /menso eter/necon also/piras. ;
 (Krist/naskon faras /mi al kor'. ;

Dum /ĉi kvieta / hor' ; nask/iĝas
mense /ree la Sin/jor'.)×:

'2 Krist/naska nokt'. ; Sur/metis
neĝvu/alon tera /krust'. ; Ke
/havu ankaŭ mi pu/recon tian! ;
/Krist/naskan harmo/nion portas
/ĉio ĉi al /brust'. ; Mi /kvazaŭ
aŭdas /ene kanton /pian. ;

3 Krist/naska nokt'. Mi /er' de
uni/verso sentas /min,; en/ŝvebas
min pro/funda trankvil/eco. ;
Ob/skure brilas /nur kandeloj
/kaj or-ilu/min',; sed /mia menso
/plenas je hel/eco. ; ..

&2560. O, jul med din glede:

'1 O, jul med din glede og
barnlige lyst ; vi ønsker deg alle
velkommen; vi hilser deg alle
med jublende røst ; titusende
ganger velkommen! (×:; Vi
klapper i hendene, ; vi synger og
vi ler, ; så gladelig, så gladelig. ;
Vi svinger oss i kretsen og
neier, og bukker.)

'2 I Østerlands vise, I tre vise
menn, ; vi vet jo hvorhen I vil
drage; for vi vil jo også så
gjerne derhen ; og eder på
reisen ledsage.

'3 Så rekker jeg deg nå med
glede min hånd, ; kom skynd deg
og gi meg den annen, ; så
knytter vi kjærlighets hellige
bånd ; og lover å elske hinannen.

.....

, #: < [] = > (; × #
;)

< Verkis kaj komponis Gustava
Kielland. Tradukis "La gaja trio"
(1954) (kredeble la kantara
komitato Erling Anker Haugen,
Erling P. Næss kaj Ragnvald Rian).
'1. Ŝajna mispreso en la fonto. Pli
logika estus "vi".>

&2560. Plezura kristnasko:

'1 Plezura kristnasko, infana ĝojbril' ; al vi
ni deziras bonvenon ; Salutas vin ĉiuj per
laŭta jubil' ; miloble ripete bonvenon! (×:;
Aplaŭdu mane ni, kaj kantu, ridu ni ; tre
gaje, ja, tre gaje, ja ; turniĝu ni kaj inter-
salutu!)

'2 Ho, vi tri saĝuloj el la orient' ; rajdantaj
decide laŭ stelo ; ni forte deziras kun vera
korsent' ; veturi kun ni<1> al la celo

'3 Mi donas al vi mian manon, do jen ;
rapide vi donu la vian ; konkorde ligiĝu
sincera korĉen' ; kaj amu ni unu la alian

.....

&2565. Hemmelighedsfulde

.. . . . :

'1

, #2565: <[Do] = D, :3>
 (; hMi ReMi /Do ReMi
 FaMi /Re eSo MiSo /La
 SoMi SoFa /Mi iFi SoLa
 /Ti doTi La /So o hSo
 /FaMi Re FaLa /LaSo Fa
 hMi /ReMi Fa SoMi /ReDo
 Re eSO /DoRe Mi lFaMi
 /Re Doh;)

< La lasta kanto verkita de B.S. Ingemann, en 1862. Komponis Matt. Christensen. Tradukis H.E. Jensen (1956).>

, &2565. *En la mondfina lima mur'*:

'1 En la mondfina lima mur' ;
 sekreta pord' al Di-natur' ; en la
 malhel' sin movas. ; Je ĉiu bato
 de la kor' ; tra ĝi animo iras for, ;
 neniŭ plu ĝin trovas.

'2 Kaj ĉiu paŝo nia pli ; nin
 proksimigas ja al ĝi, ; dum
 knaras ĝi malĝoje. ; Tra ĝi
 elfluas mortmalhel', ; sed
 lumradio de l' ĉiel' ; konsolas nin
 survoje.

'3 Ĝi brilas sur la okulpar', ; se
 nur ni kvazaŭ infanar' ; en la
 kristnaskvespero ; starante ĉe
 fermita pord' ; atendas laŭ la
 patra vort' ; plenumon de l'
 espero.

'4 Se jam la patro iris for, ; kaj
 Panjo sub vual' kaj plor', ;

gefratoj en konfido, ; la
 malgranduloj sen ektim' ;
 atendas pri la ĝoj' sen lim', ; la
 festo de l' revido.

'5 Kaj kiam do malfermos sin ;
 la pordo kaj invitas nin ; por al
 la fest' enveno; ni vidos, kion
 kredis ni: ; Mirinda estas - multe
 pli - ; la kristnaskarb-ĝardeno.

&2570. *Sæle jolekveld!*

'1 Sæle jolekveld! ; Englar
 høgtid held, ; syng i dag den
 same songen ; som dei song den
 fyrste gongen ; yver Betlehem:
 ; Sjå, din Frelsar kjem!

'2 Sæle jolekveld! ; I vårt låge
 tjeld ; vil no Jesus heimvist
 taka, ; so hans brøder små kan
 smaka ; her på jord den fred ;
 som Guds englar gled.

'3 Sæle jolekveld! ; Ned i
 daudens dæld ; liv som dogg um
 morgon laver; Då me sat imillom
 graver ; gruvande og gret, ;
 himmeln upp seg lét.

'4 Sæle jolekveld! ; Du det
 under veld, ; at me små kann
 glade mæla ; høgt um liv og

fred og sæla, ; som Guds
barnekor ; frå den frelste jord.

'5 Sæle jolekveld! ; Lat ein
heilag eld ; stiga høgt i logar
klåre ; upp ifrå vår låge åre, ;
brenna i kvart bu ; høgt i takk
og tru!

'6 Sæle jolekveld! ; Englar
høgtid held, ; lovar Gud for dei
fekk kveda ; ut på jord den
store gleda. ; Syng då alle med,
; jord og himmel kved!

, # *Me1.nr.131*

(#:: <[] = >x#;)

< Verkis Elias Blix (1836-1902).
Tradukis Komponis
Arnstadt.>

,&2570. *Ĉarma Kristvesper!*:

'1 (×: Ĉarma Kristvesper'! ;) Aŭdu: en l'
aer' ; sonas de l' anĝela ĥoro ; kiel en
naskiĝa ĥoro ; la tutsama kant': ; "Venas
la Savant'!"

'2 Jen al nia ter' ; nun Jesuo Krist'
alvenas ; nin per Sia paco benas ; kiel en
ĉiel' ; ĝuas ĝin anĝel'.

'3 Dion laŭdu per ; brila, sankta flamo
klara ; kiu el loĝej' homara ; donas signon
pri ; nia fid' al Di'.

'4 En plej alta sfer' ; la anĝeloj Dion
laŭdas ; ĉar la tuta tero aŭdas ; pri la ĝoj'
de Di' - ; kantu ankaŭ ni!

&2575. *Betlehems stjärna:*

'1 /Gläns över /sjö och strand ;
/Stjärna ur /fjärran ; /Du, som
i /Österland ; /Tändes av
/Herran! ; /Stjärnan från
/Betlehem ; /Leder ej /bort
men /hem ; /Barnen och
/herdarna ; /Följa dig /gär/na ;
(/Strålande /stjär/na! ;)×

'2 Natt över Judaland ; Natt
över Sion ; Borta vid västerrand
; Slocknar Orion ; Herden, som
sover trött ; Barnet som
slumrar sött ; Vakna vid
underbar ; Korus av röster ;
Skåda en härligt klar ; Stjärna i
öster.

'3 Gånga från lamm och hem ;
Sökande Eden ; stjärnan från
Betlehem ; visar dem leden ;
Fram genom hindrande ;
Jordiska fångsel ; (Hän till det
glindrande ; Lustgårdens
stängsel ;)×

'4 Armar där sträckas dem ;
Läppar där viska ; Viska och
räckas dem ; Ljuva och friska ;
"Stjärnan från Betlehem ;
Leder ej bort, men hem." ;

Barnen och herdarna ; följa dig
gärna ; (Strålande stjärna! ;)×

,#2575.Himno: (;/So o La
Ti /do ore mi i; /mi i
do mi /mi i Ti i; /re e
La La /do oTi La a; /Ti
i di ri /ri i mi i; /fa
a mi re /mi iTi Ti i;
/re e do Ti /mi i Ti i
/di /i; <[?]>/So o La Ti
/La aSo So o
<[So:Mi]>/Mi i Mi Fa /So
o La a /Ti i i i /do o
Ti La /do o So o /Mi i i
i <[Re:So]>/So o Ti re
/so o mi i /do o o)×4

< Verkis Viktor Rydberg.

Klarigendas ke la kanto estas pure
religia kaj populariĝis antaŭ la
ekesto de politika cionismo.

Tradukis S. Agrell (1908 ,&1) kaj
Kukoleto (,&2). Komponis Alice
Tegnér? '1. Orienta land':

Palestino. '2. Sinjoro: la kristana
dio. '3. Betlehemo: urbo en

Palestino, kie laŭ kristana mito
naskiĝis Jesuo, ununura filo de
Dio. '4. Ciono: monto en

Jerusalemo sur kiu estis juda
ĉeftemplo. '5. Oriono: stelfiguro..>

,&2575.1. La stelo Betlehema:

'1 /En okci/dent', ho stel' ;
/ekbruli/gita ; /lumu sur /la ĉiel' ;
/malkovri/gita! ; (/en la
do/me2to ; /sur la mon/te2to -
;)?(/Montras ne /for la stel' ;

/hejmen nur /ĝia /cel'! ;) Vin la
paŝtista ar' ; sekvas vole2ma ;
(stel' Betlehe2ma ;)×

'2 Nokt' super Juda land' ; nokt'
super Zion, - ; ĉe l' okcidenta
rand' ; mortas Orion ; Dormas l'
infan' en pac' ; kaj la paŝtist' en
lac' ; vekas de l' voĉoj ĥor' ; ilin
miranta ; lumas en nokta hor' ;
stelo brilanta.

'3 Por la Edena cel' ; homoj
foriras ; vojon en nokt' la stel' ;
al ili diras ; tra la bariloj for ; de
la vivado ; (ĝis la pordeg' el or' ;
de l' feliĉado ;)×

'4 Tie anĝeloj jam ; brakojn
etendas ; kaj la buŝ' el am' ;
vokon alsendas ; "Montras ne
for la stel' ; hejmen nur ĝia cel'!"
; Vin la paŝtista ar' ; sekvas
volema ; (stel' Betlehema ;)×

,&2575.2. Stelo de Betlehemo:

'1 /Brilu sur /lago, strand' ; /stelo en /foro ;
/vin en Ori/enta land' <1> ; /igis Sin/joro
<2> ; (&S: /Stelo de /Betlehem <3> ;
/montras al /nia /hejm' ; /Idoj, paŝ/ti2stoj ;
/sekvos vin /kan/ta/j ; (/stelo bri/la2n/ta
;)×)

'2 Nokto en juda land' ; nokto Ciona <4> ;
ĉe okcidenta rand' ; velk' Orion <5> ;
Dormon, paŝtista lac' ; dormon, infana
pac' ; vekas mirinda ; ĥoro atenta ; Klare
videblas, ho ; stel' orienta.

'4 Brakoj etendas sin ; lipoj ek flustras ;
flustras kaj donas sin ; sanas, dolĉgustas ;
&S

**&2580. Et barn er født i
Betlehem:**

'1 Ei2t /barn e2r født i (':
/Be2thle2hem,) (,;:
/Be2thle2/hem, ;) thi2
/glæde2r sig Je2/ru2sa2lem.
(x;: Hal/leluja, ; hal/lelu/ja/!)

'2 En fattig jomfru (': sad i
løn,) (,;: sad i løn, ;) og fødte
himlens kongesøn. (x;: Halleluja,
; halleluja!)

'3 Han lagdes i et krybberum,
..... Guds engle sang med fryd
derom.

'4 Og østens vise ofred der,
Guld, røgelse og myrra skær.
.....

'5 Forvunden er nu al vor nød,
..... os er i dag en frelser fød.
.....

'6 Guds kære børn vi blev påny,
..... skal holde jul i himmelby.

'7 På stjernetæpper lyse blå,
..... skal glade vi til kirke gå.

'8 Guds engle der os lære brat,
..... at syng, som de sang i nat.
.....

'9 Da vorde engle vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.

'10 Ham være pris til evig tid,
..... for frelser bold og broder
blid!

, #2580: (MilFa /So MilFa
So do /dolTi LaSo Fa a;
/Mi lSo Mi lDo /So o o;
SolTi /La Laldo Ti Tilre
/dolmi relfa mi; So /La
fa mi; re /do o Ti i /do
o o o /o h h) x10

< Verkis N. F. S Grundtvig (1820).
Komponis A. P. Berggreen (1849)
aũ L. M. Lindemann. Tradukis P.
Th. Justesen (1954).>

,&2580. Kristnaska kanto:

'1 Na2/skiĝi2s Li en
/Be2tle2hem ; - /Be2tle2/hem ;
Ĝo2/jega2s nun Je2/ru2sa2lem ;
Ha/leluja! ; Ha/leluja/a/!

'2 Knabin' malriĉa (': dum
malhel') (,;: - dum malhel' ;) ja
naskis princon de l' ĉiel' (x;:
Haleluja! Haleluja!)

'3 En furaĝujo kuŝis Li
Jubilis birdokant' pri ĝi

'4 Oferis nokte reĝoj tri
trezorojn egajn tuj al Li

'5 Foriris nia mondmizer'
Saviĝis ĉiuj ni sur ter'

'6 Infan' fariĝis ni de Di'
Kristnasko pretas nun ĉe Li

'7 Sur steltapiŝo blua plej ni
iros al ĉielpreĝej'

'8 Ni kantos tie laŭ instru' pri
Li, la infanet' Jesu'

'10 Al Li laŭdkantu ĉiuj vi
Savonton, fraton havas ni

&2585. Fra fjord og fjære:

'1 Fra fjord og fjære, fra fjell
og dypen dal ; et «ære være» i
dag gjenlyde skal. ; Fra
kirketårne i fryds basuners
støt ; for Guds enbårne som er
i dag oss født; nu er vi kårne,
nu er vi frelst av nød!

'2 Til kirken samle seg fra hver
gård og grend ; de unge, gamle,
av kvinner og av menn! ; Vi
ønsker eder så glad en julefest,
; Guds rikes gleder, Guds fred i
Jesus best; hos hver som
greder, Vår Herre selv vær
gjest!

'3 Ha takk, som treder til
armods hytter ned! ; Ha takk,
som gleder oss med din søte
fred! ; Kom inn, o Kriste, tend
lys i hver manns gård, ; la isen
briste, gi varme snart og vår, ;
la ingen miste hva godt din
fødsel spår!

,#2585.Himno: <:4, [do]
= c > (;

(#1:; (Do So Fa /1Mi i
Re e; /h Do So So /La Ti
do o; /h)x do So La /9Fa
a Mi i; /h So do Ti /La
La So o; /h La La So
/13Fa a Mi i; /h do do
Ti /La La So o; /h So So
So /17La a So o; /h So
La La /re Ti do o;)+

(#2:; Do Do TI /1Do lLA
TI I; /h Do TI Do /Do Re
Do o; /h Do Re Re /5Re
lDo Re e; /h Do Re Mi
/Fa Fa Mi i; /h Mi Re Mi
/9Re lDo TI I; /h Do Re
Re /Mi Fi So o; /h Mi Fa
Mi /13Re e Do o; /h Mi
Fi So /So Fi Re e; /h Mi
Re Re /17Fa a Mi i; /h
Mi Fa Mi /Re Re Mi
i;))x5

< Verkis Magnus Brostrup
Landstad (1802-1880). Tradukis
..... . Komponis H. O. C. Zinck
(1746-1833).>

,#2585. *De val' kaj fjordo:*

'1 De val' kaj /fjordo/ ; eksonas /"Glor' al Di"/ ; De mont' ĝis /bordo/ ; hodiaŭ /kantos ni/ ; La sono/rilo/ ; vokadas /al ni, ĉar/ ; la Dia /Filo/ ; naskiĝis /al la homar'!/ ; la sav' al /brilo/ ; el ĉiu /pekofar'.

'2 Kaj ĉiu homo ; nun iru sur la voj' ; al Dia domo ; al la eterna ĝoj' ; ĉar nun ni festas ; Kristnaskon per ador' ; Jesuo estas ; en la premita kor' ; kaj beno restas ; dum ĉesas ĉiu por'.

'3 En la fojnujo ; ridetas Fil' de Di' ; kun halelujo ; paŝtistoj tuj ĉe Li ; genuas. Preĝo ; kaj mirho, dolĉodor' ; ofer' de reĝo ; alvenas ja eĉ or' ; Por sav' el leĝo ; ĝojegu ĉiu kor'!

'4 Ho, dankon, Dio ; pro veno al kaban'! ; pro pac', pro ĉio ; precipe pro l' Infan'! ; Ho, Kristo, benu ; kreiĝu lum' al ni! ; Kun varmo venu ; degelu korglaci'! ; Kaj ĉiu prenu ; la gracon nur per Vi!

'5 Ekstere neĝo ; kaj frosto regas nun ; sed de la reĝo ; ĉiela nova sun' ; de amo, gracia ; ekbrilas sur ĉiel' ; al homo laca ; ĝi estas

luma cel' ; Je fino paca ; Kristnasko en la hel'!

&2590. *No koma Guds englar:*

'1 No koma Guds englar med helsing i sky, ; Guds fred og velsigning dei bjoda. ; No stig ifrå jordi ein helgasong ny, ; som skal gjennom himmelen ljoda: ; Guds fred og vel møtt, ; du barn som er født! ; Vår fredsfyrste høgt vere lova!

'2 No ljodar ein lovsong frå alle Guds born, ; på alle folks tungor dei kveda. ; Så vida som klokkone tima frå tårn, ; stig tonar av hugnad og gleda. ; Alt kling som i kor: ; Guds fred over jord! ; Vår fredsfyrste høgt vere lova!

'3 Lat gjetordet ganga frå grend og til grend ; så vida som tunga kan mæla, ; om sonen som er oss frå himmelen send, ; all verdi til siger og sæla! ; Syng ut i kvar bygd: ; Guds fred ifrå høgd! ; Vår fredsfyrste høgt vere lova!

,#2590. *Himno:* < 1, 5: 6, [do] = c > (;

(#1:; (So /Mi Do Re Mi
So La /Mi Fa Re Do o; Do
/So La Ti do re Ti /La a
a So o;) × So /So La Ti
do o; Mi /So Fa Mi Re e;
Mi /Fa La La So Fa Mi
/Re e e Do o;)+

(#2: (Re /Do Do TI Do Do
Do /Do Do TI Do o; Do
/Do Mi Mi Mi Re Re /Mi
1:Re Do, TI I;) × Re /Re
Re Re Do o; Do /Mi Re Do
TI I; Do /Do Do Do TI TI
Do /Do lTI I Do o;)) × 6

< Verkis Elias Blix (1836-1902).
Tradukis Norvega
popolmelodio.>

&2590. Nun venas anĝeloj:

'1 Nun /venas anĝeloj kun /kant'
en aer' ; kaj /pacon kaj benon
pro/ponas ; Le/viĝas laŭdkanto
do /ankaŭ el ter' ; ĉi/elen al Dio
ĝi /sonas ; Bon/vena al ni,
in/fano de Di'! ; La /reĝon de l'
paco ni /laŭdas.

'2 Al paco surtera alvenis la reĝ'
- ; nur benon kaj savon li celis, -
; al homoj ligitaj sub ŝarĝo de l'
leĝ' ; ĉar ĝojon la peko forŝtelis ;
Li donas al vi la pacon de Di' ; la
reĝon de paco ni laŭdas.

'3 En nokto plej nigra eklumis
ĉiel' ; pro brilo de l' stelo preluda

; En vintro malvarma, burĝon'
kreskis el ; branĉeto senviva kaj
nuda ; Krist' venis al ter' kun
sun' de somer'! ; La reĝon de l'
paco ni laŭdas.

'4 Ekstere nun regas la vintra
glaci' ; kaj nudas l' arbaro
malhela ; Jiŝajan arbustumpon
elektis nun Di' ; ekkreskis
branĉeto plej bela ; Verdiĝas sur
ĝi vivplena foli' ; La reĝon de l'
paco ni laŭdas.

'5 Kaj tial laŭdkantas infanoj de
Di' ; per ĉiuj la lingvoj de l' tero
; En tur', sonoriloj atestas pri ĝi ;
la ĝojo pro vivo kaj vero ; Ni
kantas en ĥor' pri pac' de l'
Sinjor' ; la reĝon de l' paco ni
laŭdas.

'6 La paco min sekvu ĝis tago de
l' mort' ; min helpu en ĝoj' kaj
doloro ; Mi preĝu mortante per
ĝemo kaj vort' ; kaj pia deziro en
koro: ; En paco de Di' ekdormu
nun mi ; La reĝon de l' paco ni
laŭdas.

&2595. Var hälsad sköna morgonstund:

'1 Var /hälsad sköna
/morgonstund ; som av
pro/feters /helga mun/ ; är oss

benådad /vorden! ; Du /stora
dag, du /sälla dag ; på vilken
/himlens välbehag/ ; ännu
besöker /jorden! ; Unga ;
/sjunga ; med de gamla ; /sig
församla ; jordens böner ;
/kring den störste /av dess
söner.

'2 Guds väsens avbild, och likväl
; en mänskösön, på det var själ ;
må glad till honom lända ; han
kommer, följd av frid och hopp
; de villade att söka opp ; och
hjälpa de elända ; värma ; närma
; till varandra ; dem som vandra
; kärlekslösa ; och ur usla
brunnar ösa.

'3 Han tårar fälla skall som vi ;
förstå vår nöd och stå oss bi ;
med kraften av sin Anda ;
förkunna oss sin Faders råd ;
och sötman av en evig nåd ; i
sorgekalken blanda ; strida ;
lida ; dödens smärta ; att vårt
hjärta ; frid må vinna ; och en
öppnad himmel finna.

'4 Han kommer, till vår
frälsning sänd ; och nådens sol,
av honom tänd ; skall sig ej
mera dölja ; Han själv vår herde
vara vill ; att vi må honom höra

till ; och honom efterfölja ;
nöjda ; höjda ; över tiden ; och i
friden ; av hans rike ; en gång
varda honom like.

, #2595. Himno: <[do] = D,
0, 9:4> (;

(#1:; (h do /so mi do so
/lala so h;so lati /'DO
ti lala so /h;mi la sofa
ami /re do;)x so mi; /so
mi; mimi rere;/mimi
rere; mimi redo; /'DO so
la so /fami re do;)

(#2:; (h So /re Ti do re
/mire Ti h;do dore /mi
re reLa Ti /h;do do dodo
odo /doTi do;)x Ti do;
/Ti do; doTi doTi; /dodo
doTi; dodo Tido; /mi do
do oTi /dodo doTi do;)

(#3:; (h Mi /Re So Fi
ReISo /SoFi So h;Mi MiSo
/So oSo SoFi Re /h;Mi Fa
SoLa aSo /So Mi;)x So
So; /So So; SoSo LaSo;
/SoLa LaSo; SoSo SoMi;
/La Mi Fa Re /LaSo So
Mi;)

(#4:; (h Do /TI SO LA TI
/DoRe SO h;Do LASO /Do
SO ReRe SO /h;Do FA MIFA
ADo /SO Do;)x Mi Do; /Mi
Do; DoSO FASO; /DoLA
FASO; DoMI SOLA; /LA Do
FA SO /LADo SO Do;))x

< Sveda psalmo. Verkis Johan Olof Wallin en 1819. Tradukis Magda Carlsson (1956). Komponis Philip Nicolai (1556-1608).>

, #: < [] = > (; x# ;)

& Kritiko:

&2595. *Saluton glora frumaten'*:

... ..

'1 Sa/luton, glora /frumaten' ; al kies /veno, kies ben'/ ; profetoj nin in/vitis! ; Ho /granda tag', mi/rinda tag' ; en kiu /Dia favorag'/ ; la teron revizitis! ; Juno ; /kantas ; kun maljuno ; /en komuno: ; teraj preĝoj ; /al plej granda /el la reĝoj.

<Bo Bergman, trad. Magda Carlsson (1943).>

'3 Li ploros, same kiel ni ; En la mizer' komprenos li ; helpanto senkompara ; Nin donos scion pri Di-vol' ; kaj dolĉon mildan de konsol' por la kalik' amara ; Luktos ; larmos ; pro doloro ; ke l' homkoro ; paci povu ; hejmon malfermitan trovu.

'4 Li venas, nia savo, pac' ; ke sun' eklumu de la grac' ; neniam plu sin kaŝu ; Paŝtisto nia estos li ; ke liaj restu ĉiam ni ; kaj liavoje paŝu ; Kore ; fore ; alimonde ; beatronde ; ni jubilos ; glorigite lin similos.

&2597 *Kritik:*

Är det ett stycke kött ur bröstet rivet

Norda kantaro	&2269. Studentsången:.....	167
"#2. Laũ jarsezonoj:.....	&2272. Fredmans sång nr. 64.	
'#21. Vintron:.....	Haga:	105
&2105. Tomten:	&2275. Leivo:	106
&2115. Ratiritiralla:	&2278. Alla fåglar kommit ren: ..	107
&2125. Taas talvella muistaa:.....	&2281. Nu grönskar det i dalens	
&2135. Juokse, prosein:	famn:	108
&2145. Respolska:.....	&2284. Den blomstertid nu	
&2155. Råven raskar över isen: .	kommer:	109
&2165. Helgdagskväll i	'#23. Someron:.....	111
timmerkojan:	&2304. Limu limu lajma:.....	111
&2175. Norge, mitt Norge:	&2305. Där budår vill je värô:....	111
&2185. I sne står urt og busk i skjul:	&2306. Somera psalmo:...	112
.....	&2308. Sommarpsalm:.....	113
&2195. Videvisa:.....	&2312. Det sjunger ibland tallarna:	
'#22. Printempon:.....	115
&2203. Den kiedsom Vinter gik sin	&2316. Idas sommarvisa:.....	115
Gang:.....	&2320. Pippis sommarvisa:.....	116
&2206. Vårvindar friska:	&2324. Nyt kesäkulta vallitsee: .	117
&2209. Längtan till landet:	&2326. Somero çarma: ...	117
&2212. Vårsång:	&2328. Här är gudagott att vara:	
&2213. Ja visst gör det ont:	118
&2215. Vaar-Sang:	&2331.:.....	119
&2216. Rejsesang:	&2332. Visa vid midsommartid: .	119
&2218. Jeg velger meg april:	&2336. Hallå, dig ropar solens	
&2221. Grøn er vårens hæk:	sken:	120
&2224. Till min syster:	&2340. I sommarens soliga dagar:	
&2227. No livnar det i lundar:	121
&2230. Lärkan sjunger:.....	&2343. Vi vandrer med freidig mot:	
&2233. Vårsång:.....	122
&2236. Storken sidder paa	&2346. Ut vi nu vandra:.....	123
bondens tag:.....	&2349. Vandringssång:.....	123
&2239. Inbjudan till Bohuslän:	&2352. Uppå fjellet:.....	124
&2242. Roslagsvår:	&2355. Landsvägstrall:.....	125
&2245. Vårsång:.....	&2358. Visa vid vindens ångar: .	125
&2247. Malnova printempa	&2361. Danmark, nu blunder den	
kanto:.....	lyse nat:.....	126
&2248. Vårdag:.....	&2364. I natten?:.....	128
&2251. Spel-Olles gånglåt:	&2366. En somervespero:	
&2254. Gångsång:.....	128
&2257. På fjeldesti:.....	&2367. Där björkarna susa:	128
&2260. Den gamle skærslibers	&2370. Vi lossa sand:	129
forårssang:.....	&2373. Fredmans epistel nr. 48:	
&2263. Den gamla majvisan:	130
&2264. Vårkänning:	&2376. Fredmans epistel nr. 71:	
&2266. Se det summer av sol:..	134
&2267. Ho, bela temp' de maj':	&2379. Tre trallande jäntor:.....	135
.....	&2382. Överbyvals:.....	136
&2268. Mitt sommarlov:	&2385. Seterjentens søndag:....	138

